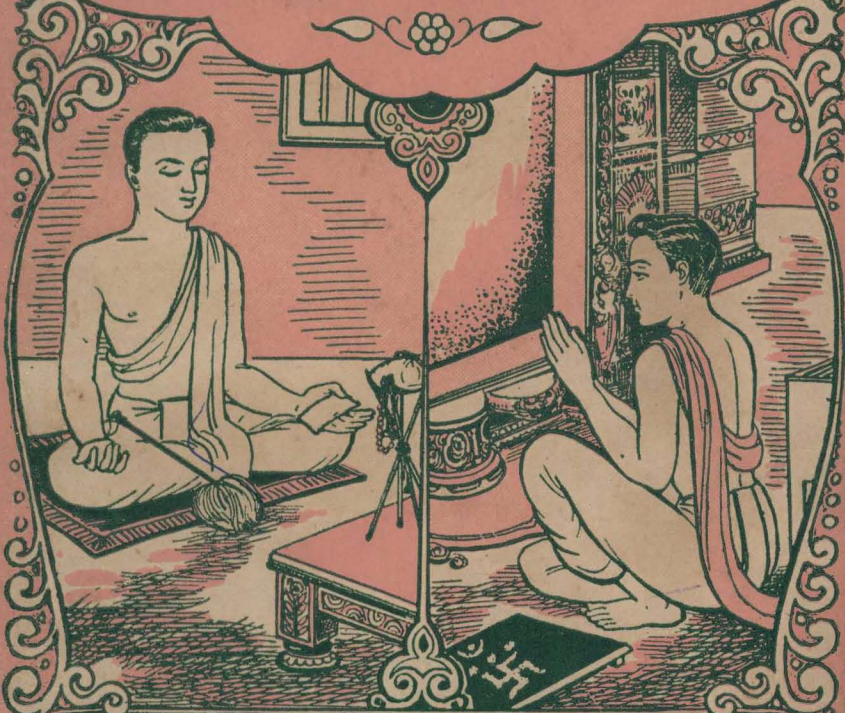

અચિત્ર સાર્થ સામાયિક-ચૈત્યવંદન

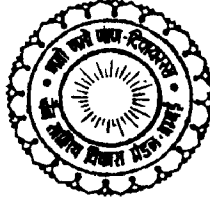

જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળ મુંબઈ

સચિત્ર-સાર્થ સામાયિક-ચૈત્યવંદન

પ્રબોધટીકાનુસારી

શબ્દાર્થ, અર્થસંકલના તથા સૂત્રપરિચય સાથે

પ્રકાશક :

જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળ
ધરલા, વીલેપારલે. :: મુ'બઈ-૫૬ [A.S.]

પ્રકાશક :

સુખોદયંદ્ર નાનાલાલ શાહ

મંત્રી

જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળ

૧૧૨, સ્વામી વિવેકાનંદ રોડ,

ધરલા, વીલેપારલે : : મુંબઈ ૫૬ [A.S.]

દ્વિતીય આવૃત્તિ

તકલ ૨૦૦૦

મૂલ્ય રૂ. ૧-૨૫

વિ. સં. ૨૦૨૪

સર્વ હક્ક સ્વાધીન :

મુદ્રક :

ધૈર્યકુમાર સી. શાહ

આશા પ્રિન્ટર્સ

૧૦૮/કેશવજી નાયક રોડ,

મુંબઈ ૯. (B. R.)

અમારાં પ્રકાશનો મેળવવાનાં સ્થાન :

૧ મોતીલાલ બનારસીદાસ,

બંગલો રોડ, જવાહરનગર, દિલ્હી-૭.

૨ સરસ્વતી પુસ્તક ભંડાર,

રતનપોળ, હાથીખાના, અમદાવાદ.

૩ મેઘરાજ પુસ્તક ભંડાર,

૨૨૦, કીકા સ્ટ્રીટ, મુંબઈ-૨.

પ્રકાશકીય નિવેદન

આજથી ૧૬ વર્ષો પૂર્વે જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળે શ્રી પંચ પ્રતિ-
ક્રમણસૂત્ર પ્રબોધટીકાનુસારી બહાર પાડી તેની હજારો નકલો છપાવી
સકલ શ્રીસંઘમાં તેનો પ્રચાર કર્યો હતો અને શ્રીસંઘે તેનો અતિઆદર
પૂર્વક સ્વીકાર કર્યો હતો.

આ શુદ્ધસંકલને ધણી ધણી અશુદ્ધિઓનું પરિમાર્જન કર્યું
હતું, વર્ષોથી પ્રતિક્રમણસૂત્રોમાં દાખલ થઈ ગયેલી અશુદ્ધિઓને
જહેમતભર્યા સંશોધનને અંતે દૂર કરી હતી અને તદનુસાર સૂત્રોના
અર્થોને સુસંગત બનાવ્યા હતા. આ બધી તેની સુવિશેષતાઓ હતી.

આ પુસ્તકમાંથી સામાયિક અને ચૈત્યવંદનનો ભાગ જુદો પાડી
તેને સસ્તી કિંમતે આપવામાં આવે તો ધાર્મિક શિક્ષણના અભ્યાસીઓ
તથા તે શિક્ષણમાં રસ લેનાર વ્યક્તિઓને તે ઉપયોગી થઈ પડે એવા
વારંવાર સૂચનો થવાથી તે પુસ્તકમાંથી સામાયિક અને ચૈત્યવંદનનો
ભાગ જુદો પાડીને આજથી ૧૩ વર્ષ પૂર્વે તેને પુસ્તકરૂપે પ્રગટ
કરવામાં આવ્યો અને તેમાં સુંદર પ્રાસંગિક ચિત્રો ખાસ તૈયાર કરાવીને
દાખલ કરવામાં આવ્યા.

શ્રીપ્રતિક્રમણસૂત્ર પરની પ્રબોધટીકામાં સૂત્રોની જે પાઠશુદ્ધિ તથા
અર્થશુદ્ધિ રહેલી છે, તે ધાર્મિક શિક્ષણમાં યોગ્ય સ્થાન પામે તથા
જૈન સંઘ તેનાથી-સુપરિચિત થાય, એ હેતુથી પ્રસ્તુત પુસ્તક તૈયાર
કરવામાં આવ્યું. આ પુસ્તકમાં દરેક સૂત્રનું મૂળ નામ તેના મથાળે
મોટા અક્ષરોમાં આપવામાં આવ્યું અને પ્રચલિત નામ નીચે કોંસમાં
દર્શાવવામાં આવ્યું. પછી સંશોધિત મૂળપાઠ આપવામાં આવ્યો.
તે પછી એ ક્ષેત્રમાં શબ્દાર્થ આપવામાં આવ્યો અને જ્યાં તેના
લાક્ષણિક કે તાત્પર્યાર્થ જણાવવાની જરૂર જણાઈ, ત્યાં બીજો અર્થ
આપીને તેમ કરવામાં આવ્યું. પછી શુદ્ધ ગુજરાતીમાં અર્થસંકલના
આપવામાં આવી અને છેવટે સૂત્રપરિચય આપવામાં આવ્યો. તેમાં
પ્રસ્તુત સૂત્ર ક્યારે કેવા હેતુથી બોલાય છે, તે દર્શાવ્યું, અને જ્યાં
તેના સંબંધમાં અમુક સંપ્રદાય કે કિંવદંતી પ્રવર્તે છે, ત્યાં તેવા
સ્વરૂપે તેની રજૂઆત કરવામાં આવી. વળી કેટલાક સૂત્રપરિચય પછી
સરલ ભાષામાં ટુંકી પ્રશ્નોત્તરી પણ આપવામાં આવી કે જે સૂત્રનો
વિષય સ્પષ્ટ કરવા માટે અત્યંત ઉપયોગી છે.

પુસ્તકના પ્રાન્તભાગે સામાયિક લેવાનો તથા પાસવાનો વિધિ તથા દેવદર્શન-ચૈત્યવંદનનો વિધિ અને તેના હેતુઓ પણ વિસ્તારથી દર્શાવવામાં આવ્યા જેથી પાઠકને તે તે વિધિનું રહસ્ય સમજાય અને તેનાં અનુ-શીલનમાં આનંદ આવે.

આ પુસ્તક અતિસોકપ્રિય અન્યું અને તેથી સામાયિક સૂત્રના આ પુસ્તકને ધાર્યાથી વધુ પ્રચાર થતોજ ગયો. ૫૦૦૦ નકલો તે થોડા જ સમયમાં સમાપ્ત થતી ગઈ અને તે માટેની માંગ સતત ચાલુ રહ્યા જ કરી.

જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળે નવા નવા સંશોધનો પાછળ પોતાની શક્તિઓ રોકેલી હોવાથી ધણી સમયથી જનસમૂહની આ પુસ્તકોની પુનરાવૃત્તિ કરાવવાની માગણી છતાં તે માગણીનો સ્વીકાર તે કરી શકતું ન હતું, પરંતુ પ્રેમભરેલી આ માગણીનો અસ્વીકાર કર્યા જ કરવાનું શક્ય ન જ બની રહ્યું ત્યારે આ પુસ્તકનું પુનર્મુદ્રણ કરાવવાનો નિર્ણય થયો અને આ પુસ્તકવાચકોના કરકમત્રમાં મૂક્યા અને ભાગ્યવાન અન્યા છીએ.

આ પુસ્તકની પ્રથમ આવૃત્તિમાં રહી ગયેલી ભૂલોને બીજી આવૃત્તિમાં સુધારી લેવામાં આવી છે, સામાસિક પદોની વચમાં મૂકવામાં આવેલા અલગ પદ દર્શક ચિહ્નો (—) ને કાઢી નાખવામાં આવ્યા છે. લોગસ્સસૂત્ર તથા ઉવસગ્ગહરં સૂત્ર પર મંડળે વર્ષો લગી કરેલા સંશોધનને અનુસાર નક્કી થયેલા અર્થોને તે તે સૂત્રોમાં મૂકવામાં આવ્યા છે અને આ બધા દ્વારા આ આવૃત્તિને વિશેષ શુદ્ધ તેમજ આદરણીય બનાવવાનો પ્રયત્ન અમે કર્યો છે.

આટલું છતાંય અમે હૃદયથી છીએ, ભૂલો થવી એ અમારા માટે સહજ છે અને તેથી સકલ શ્રીસંધને વિનંતિ કરીએ છીએ કે હજી પણ આ પુસ્તકમાં જ્યાં ક્યાંય પણ ભૂલો રહી ગયેલી દેખાય તે તરફ અંગુલિનિર્દેશ કરે જેથી ભવિષ્યમાં તેનું પરિમાર્જન કરી શકાય.

અમારા આ પ્રયાસમાં જે મહાનુભાવોએ અમને પોતાની પ્રેરણા તથા સહકાર આપ્યા છે તેમનો પ્રાન્તે આભાર માનું છું.

વૈશાખ સુદિ ૧૫, રવિવાર

નિવેદક—

વિ. સં-૨૦૨૪

સુબોધચંદ્ર નાનાલાલ શાહ

તા. ૧૩-૪-૬૮

મંત્રી

જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળ

વિષયાનુક્રમ

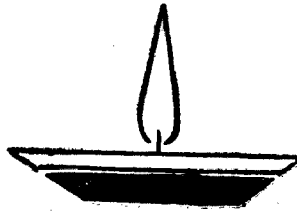
પૃષ્ઠ

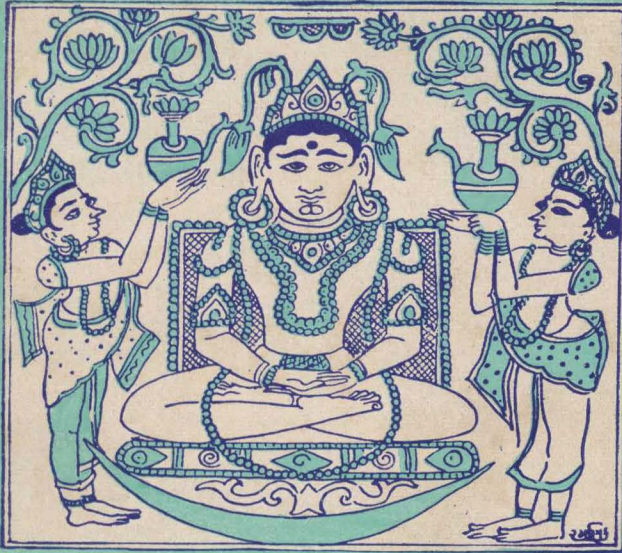
પ્રકાશકનું નિવેદન...	...		૩
૧ નમુસ્કારો [નમસ્કારમંત્ર]	...		૧
૨ પંચિદિયસુતં [ગુરુસ્થાપનાસૂત્ર]	...		૬
૩ થોભવંદણસુતં [ખમાસમણ સૂત્ર]	...	...	૧૧
૪ સુગુરુસખશાતાપૃષ્ઠા [ગુરુનિમંત્રણ સૂત્ર]	...	...	૧૪
૫ ધરિયાવહિયં સુતં [ધરિયાવહિયં સૂત્ર]	...	...	૧૬
૬ ઉત્તરોક્તરણ સુતં ['તરસ ઉત્તરી' સૂત્ર]	...	...	૨૦
૭ કાઉસ્સગ્ગ સુતં ['અન્નતથ' સૂત્ર]	...	...	૨૧
૮ ચઉવીસતથ સુતં ['લોગસ્સ' સૂત્ર]	...	...	૨૭
૯ સામાધિય સુતં ['કરેમિ ભંતે' સૂત્ર]	...	...	૩૬
૧૦ સામાધયપારણસુતં [સામાયિક પારવાતું સૂત્ર]	...	...	૪૦
૧૧ જગચિંતામણિ સુતં ['જગચિંતામણિ' ચૈત્યવંદન]	...	...	૪૪
૧૨ તિત્યવંદણ સુતં ['જ' કિંચિ' સૂત્ર]	...	...	૫૦
૧૩ સક્કતથ સુતં ['નમોત્યુ થ' સૂત્ર]	...	...	૫૧
૧૪ સવ્વચેઇયવંદણસુતં ['જનંતિ ચેઇઆઇ' સૂત્ર]	...	...	૬૩
૧૫ સવ્વસાહુવંદણ સુતં ['જનંત કે વિ સાહુ' સૂત્ર]	...	...	૬૪
૧૬ પંચપરમેષ્ઠિનમસ્કારસૂત્રમ્ ['નમોડહંત' સૂત્ર]	...	...	૬૫
૧૭ ઉવસગ્ગહર થોત્તં [ઉપસર્ગહર સ્તોત્ર]	...	...	૬૬
૧૮ પણ્ણિકાણ સુતં ['જય વીયરાય' સૂત્ર]	...	...	૭૧
૧૯ ચેઇપથય સુતં ['અરિહંતચેઇયાણ' સૂત્ર]	...	...	૭૫
૨૦ કલ્લાણકંઠં થુમ્ [પંચજ્ઞિન સ્તુતિ]....	...	...	૭૯
૨૧ સામાયિક લેવાનો વિધિ	...	...	૮૨
૨૨ સામાયિક પારવાનો વિધિ	...	...	૮૪
૨૩ દેવદર્શન તથા ચૈત્યવંદનનો વિધિ	...	...	૮૫

શુદ્ધિ પત્રક

પૃષ્ઠ	પંક્તિ	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૧૭	૫	સ્વેઝ,ચી	સ્વેઝાથી
૧૯	૧૫	વિરાધનાને	વિરાધનાને
૧૧	૨૨	વાય છે.	થાય છે.
૨૪	૧	ખડિત	ખડિત
૨૭	૧૩	રિદ્ધિનેમિં	રિદ્ધિનેમિં
૨૯	૨૧	તીર્થકરી	તીર્થકરી
૪૫	૯	વતે	વતો
૬૩	૧	સવ્વચ્છયિવંદણ	સવ્વચ્છયિવંદણ
૭૧	૧૦	નિયાણ	નિયાણ
૭૭	૧૬	નેવેઘ	નેવેઘ

સુરસરિ સાયર દ્રહ તીરથનાં
 જળકુંભા ભરી લાવો
 નિર્મલ નિજ આતમને કરવા
 ભાવધરી નવરાવો.

॥ ॐ अर्हं नमः ॥

१ नमुकारो

[नमस्कार भंत्र]

भूण—

नमो अरिहंताणुं ।
 नमो सिद्धाणुं ।
 नमो आयरियाणुं ।
 नमो उवञ्जयाणुं ।
 नमो लोअे सव्वसाहूणुं ॥

(सिद्धो गो)

अेसो पंयनमुकारो, सव्वपावपणुसणु ।
 मंगलाणुं य सव्वेसिं, पढमं हवधं मंगलं ॥१॥

शब्दार्थ—

नमो—नमस्कार हो.
 अरिहंताणुं—अरिहंत भग-
 वंतोने.
 सिद्धाणुं—सिद्ध भगवंतोने.
 आयरियाणुं—आचार्य महा-
 रान्नेने.
 उवञ्जयाणुं—उपाध्याय महा-
 रान्नेने.
 लोअे-लोअेभां, अढीद्रीपभांरहेला.
 सव्वसाहूणुं—सर्व साधुअेने.
 अेसो—आ.
 पंयनमुकारो—पंच परमेष्ठीने
 करेला नमस्कार.

सव्वपावपणुसणु—सर्व
 पापनो विनाश करनार.
 सव्व-अधां. पाव-पाप.
 पणुसणु-विनाश करनार.
 मंगलाणुं—मंगलातुं, मंगलोभां.
 य-अने, तथा.
 सव्वेसिं—सवेतुं
 पढमं—हत्तु.
 हवधं—छे.
 मंगलं—मंगल.

અર્થસંકલના—

અરિહંત ભગવંતોને નમસ્કાર હો.

સિદ્ધ ભગવંતોને નમસ્કાર હો.

આચાર્ય મહારાજોને નમસ્કાર હો.

ઉપાધ્યાય મહારાજોને નમસ્કાર હો.

લોકમાં રહેલા સર્વ સાધુઓને નમસ્કાર હો.

આ પાંચ પરમેષ્ઠીને કરેલો નમસ્કાર સર્વ પાપનો વિનાશ કરનાર તથા બધાં મંગલોમાં ઉત્કૃષ્ટ મંગલ છે. ૧.

સૂત્રપરિચય—

આ સૂત્રવડે અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાધુ એ પાંચ પરમેષ્ઠીને નમસ્કાર કરવામાં આવે છે. તેથી તે ‘પાંચ પરમેષ્ઠિ નમસ્કાર’ કે ‘નમસ્કાર મંત્ર’ના નામથી ઓળખાય છે. શાસ્ત્રોમાં આ સૂત્રને ‘પંચમંગલ’ તથા ‘પંચમંગલમહાશ્રુતસ્કંધ’ તરીકે પણ ઓળખાવેલું છે.

નમવાની ક્રિયાને નમસ્કાર કહેવામાં આવે છે. આ ક્રિયા દ્રવ્યથી પણ થાય છે અને ભાવથી પણ થાય છે, તેથી નમસ્કારના દ્રવ્ય-નમસ્કાર અને ભાવ-નમસ્કાર એવા બે પ્રકારો પડે છે. માથું નમાવવું, હાથ જોડવા, ઘૂંટણે પડવું વગેરે ‘દ્રવ્યનમસ્કાર’ કહેવાય છે અને મનને વિષય તથા કષાયમાંથી મુક્ત કરી તેમાં નમ્રતાનો ભાવ લાવવો, તેને ‘ભાવનમસ્કાર’ કહેવાય છે. દ્રવ્યનમસ્કાર તથા ભાવનમસ્કારથી નમસ્કારની ક્રિયા પૂર્ણ થઈ ગણાય છે.

નમસ્કાર-મંત્રનું રમરણ કરવાથી સર્વ અશુભ કર્મોનો નાશ થાય છે તથા સર્વશ્રેષ્ઠ મંગલ થયું ગણાય છે, તેથી શાસ્ત્રનો અભ્યાસ કરવો હોય, શાસ્ત્રનો ઉપદેશ દેવો હોય, ધાર્મિક ક્રિયા કરવી હોય, ધાર્મિક ઉત્સવ કરવો હોય અથવા કોઈ પણ શુભ કાર્ય કરવું હોય,

તો શરૂઆતમાં તેનું સ્મરણ કરવામાં આવે છે. વળી જિંઘતાં, જાગતાં, બોજન કરતાં, પ્રવાસે જતાં, તેમજ મરણ નજીક આવતાં પણ તેનું શરણ લેવામાં આવે છે.

આ સૂત્રમાં ૬૮ અક્ષરો છે, ૮ સંપદાઓ છે અને ૯ પદો છે, તે આ પ્રમાણે :

સૂત્ર	અક્ષરો	સંપદા	પદ
નમો અરિહંતાય	૭	પહેલી	પહેલું
નમો સિદ્ધાય	૫	બીજી	બીજું
નમો આયરિયાય	૭	ત્રીજી	ત્રીજું
નમો ઉવજ્ઞાયાય	૭	ચોથી	ચોથું
નમો લોએ સંવસાહાય	૯	પાંચમી	પાંચમું
એસો પંચનમુક્કારો	૮	છઠી	છઠું
સંવપાવધ્પણાસણો	૮	સાતમી	સાતમું
મંગલાય ચ સંવેસિં	૮	આઠમી	આઠમું
પદમં હવધ્ મંગલં	૯	,,	નવમું
૬૮			

પંચપરમેષ્ઠી

પ્રશ્ન—પરમેષ્ઠી કોને કહેવાય?

ઉત્તર—જો આ પરમે એટલે પરમપદમાં કે જાંચા સ્થાનમાં 'ઘિન' એટલે રહેલા હોય, તેને પરમેષ્ઠી કહેવાય. અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય તથા સાધુ સર્વ જીવોમાં જાંચે સ્થાને રહેલા છે, તેથી તેમને પરમેષ્ઠી કહેવામાં આવે છે.

પ્રશ્ન—પાંચ પરમેષ્ઠીમાં દેવ કેટલા અને ગુરુ કેટલા ?

ઉત્તર—પાંચ પરમેષ્ઠીમાં અરિહંત અને સિદ્ધ એ બે દેવ છે અને આચાર્ય, ઉપાધ્યાય તથા સાધુ એ ત્રણ ગુરુ છે.

પ્રશ્ન—અરિહંતનો અર્થ શો ?

ઉત્તર—અરિહંત એટલે રાજ્ય-મહારાજાઓ તથા દેવો વગેરેથી પૂજા-વાને યોગ્ય વીતરાગ મહાપુરુષ.

પ્રશ્ન—અરિહંતનો ખીન્ને અર્થ શો ?

ઉત્તર—અરિ એટલે શત્રુ અને હંત એટલે હણનાર. જે પરમ પુરુષે કર્મરૂપી શત્રુને હણ્યા છે, તે અરિહંત.

પ્રશ્ન—અરિહંત ભગવાન કેવી રીતે ઓળખાય છે ?

ઉત્તર—અરિહંત ભગવાન બાર ગુણોથી ઓળખાય છે.

પ્રશ્ન—તે કેવી રીતે ?

ઉત્તર—(૧) જ્યાં અરિહંત ભગવાનનું સમવસરણ રચાય છે, ત્યાં દેવ તાઓ તેમનાં શરીરથી બાર ગણું જાંચું અશોકવૃક્ષ રચે છે. (૨) પુષ્પોની વૃષ્ટિ કરે છે. (૩) દિવ્યધ્વનિથી તેમની દેશનામાં સૂર પૂરે છે, (૪) ચામર વીંઝે છે, (૫) બેસવાને માટે રત્નજડિત સુવર્ણનું સિંહાસન રચે છે, (૬) મસ્તકની પાછળ તેજને સંવરી લેનારું ભામંડળ રચે છે, (૭) નહિ તો અતિ તેજને લીધે ભગવાનનું મુખ જોઈ શકાય નહિ) (૮) દુંદુભિ વગાડે છે અને (૯) મસ્તકની ઉપર ત્રણ મનોહર છત્રો રચે છે. આ આઠ ગુણોને આઠ પ્રાતિહાર્ય કહેવામાં આવે છે, કારણ કે તે પ્રતિહારી (રાજસેવક)ની જેમ સાથે રહે છે. (૯) તેઓ જ્ઞાનાતિશયવાળા હોય છે, એટલે સમસ્ત વિશ્વનું સંપૂર્ણ સ્વરૂપ જાણે છે. (૧૦) તેઓ પૂજાતિશયવાળા હોય છે, એટલે દેવ-દાનવો પણ તેમની પૂજા કરે છે. (૧૧) તેઓ વચનાતિશયવાળા હોય છે, એટલે તેમના કહેવાનો અર્થ દેવ, મનુષ્ય અને પશુ (તિર્યંચ) પણ સમજી જાય છે, અને

(૧૨) તેઓ અપાયાપગમાતિશયવાળા હોય છે, એટલે જ્યાં જ્યાં વિચરે છે, ત્યાંથી અતિવૃષ્ટિ, અનાવૃષ્ટિ (દુષ્કાળ), રોગ, મરણી વગેરે અપાયોનો (અનિષ્ટોનો) નાશ થઈ જાય છે.

પ્રશ્ન—સિદ્ધનો અર્થ શો ?

ઉત્તર—જેણે કર્મના સંપૂર્ણ નાશ વડે પોતાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રકટ કરેલું છે, તેવો આત્મા.

પ્રશ્ન—સિદ્ધ ભગવાન કેવી રીતે ઝોળખાય છે ?

ઉત્તર—સિદ્ધ ભગવાન નીચેના આઠ ગુણોથી ઝોળખાય છે:-

(૧) અનંતજ્ઞાન, (૨) અનંતદર્શન, (૩) અનંતઅભ્યા-
યાધ સુખ (૪) અનંતચારિત્ર, (૫) અક્ષયસ્થિતિ, (૬)
અરૂપીપણું, (૭) અગુરુલઘુ (જેનામાં ભગવાપણાનો કે નીચા
પણાનો વ્યવહાર થઈ શકે નહિ) અને (૮) અનંતવીર્ય.

પ્રશ્ન—આચાર્ય કેને કહેવાય ?

ઉત્તર—જે સાધુ ગમ્મના વડા હોય, આચાર્યનું સારી રીતે પાલન કરતા હોય અને ખીજને તે આચાર પાળવાનો ઉપદેશ આપતા હોય, તે આચાર્ય કહેવાય. તેઓ પાંચ ઇંદ્રિયોના વિષયોને જીતનારા હોય છે, બ્રહ્મચર્યની નવ વાડોનું પાલન કરનારા હોય છે, ચાર પ્રકારના કષાયોથી રહિત હોય છે, પાંચ મહાવ્રતોને પાળનારા હોય છે, તથા પાંચ સમિતિ અને ત્રણ શુચિત્તનું પાલન કરનારા હોય છે. આમ તેઓ છત્રીશ ગુણો વડે ઝોળખાય છે.+

પ્રશ્ન—ઉપાધ્યાય કેને કહેવાય ?

ઉત્તર—જે સાધુ જ્ઞાન અને ક્રિયાનો અભ્યાસ કરાવે તે ઉપાધ્યાય કહેવાય. તેમની ઝોળખાણ નીચેના પચીસ ગુણોથી થાય છે :
અગિયાર અંગશાસ્ત્રો તથા બાર ઉપાંગશાસ્ત્રો ભણાવવા,
તેમ જ ચારિત્ર તથા ક્રિયામાં કુશલ થઈને અન્ય સાધુઓને તેમાં કુશલ કરવા.

×આ ગુણોની ગણના ખીજી રીતે પણ થાય છે.

પ્રશ્ન—સાધુ કેને કહેવાય ?

ઉત્તર—નિર્વાણ અથવા મોક્ષમાર્ગની સાધના કરતા હોય તેને સાધુ કહેવાય. તેમની ઝોળખાણ નીચેના સત્તાવીશ ગુણો વડે થાય છે :
 તેઓ પાંચ મહાવ્રતોનું પાલન કરે છે,^૫ 'રાત્રિભોજનનો ત્યાગ કરે છે,^૧ છ કાય જીવોની રક્ષા કરે છે.^૬ પાંચ ઈન્દ્રિયો પર સંયમ રાખે છે,^૫ ત્રણ ગુણિતનું પાલન કરે છે,^૩ લોભ રાખતા નથી,^૧ ક્ષમા ધારણ કરે છે,^૧ મનને નિર્મળ રાખે છે,^૧ વસ્ત્ર વગેરેની શુદ્ધ પડિલેહણ કરે છે,^૧ પ્રેક્ષા-ઉપેક્ષાદિ સંયમ પાળે છે,^૧ તથા પરિષદો^૧ અને ઉપસર્ગો સહન કરે છે.^૧

પ્રશ્ન—આ રીતે પંચપરમેષ્ઠીના કેટલા ગુણો થયા ?

ઉત્તર—એકસો ને આઠ. ૧૨ + ૮ + ૩૬ + ૨૫ + ૨૭ = ૧૦૮.

૨ પંચિદ્વિયસુત્તં

[ગુરુસ્થાપનાસૂત્ર]

મૂળ—

[ગાહા]

પંચિદ્વિયસંવરણો, તહ નવવિહયંભયેરગુત્તિધરે ।

ચતુવિહકસાયમુક્કો, ઈય અદારસગુણેહિં સંજુત્તો ॥૧॥

પંચમહંવયજુત્તો, પંચવિહાયારપાલણુસમત્થૌ ।

પંચસમિઝ્મો તિગુત્તો, છત્તીસગુણો ગુરુ મન્જ ॥૨॥

શબ્દાર્થ—

પંચિન્દ્રિયસંવરણો-પાંચ
ઇન્દ્રિયોને કાબૂમાં રાખનારા.
પંચિન્દ્રિય-પાંચ ઇન્દ્રિયોને.
સંવરણો-કાબૂમાં રાખનારા.

તહ-તથા

નવવિહબંભચેરગુત્તિધરો-
નવ પ્રકારની બ્રહ્મચર્યની ગુપ્તિ
(વાડ)ને ધારણ કરનારા.
નવવિહ-નવ પ્રકારની.
બંભચેરગુત્તિ-બ્રહ્મચર્યની
ગુપ્તિ (વાડ)ને.
ધર-ધારણ કરનારા.

ચઉવિહકસાયમુક્કો-ચાર
પ્રકારના કષાયોથી મુકાયેલા.
ચઉવિહ-ચાર પ્રકારના.
કસાય-કષાયથી.
મુક્કો-મુક્ત, મુકાયેલા.
ઈઅ-આ.

અર્થસંકલના—

પાંચ ઇન્દ્રિયોને કાબૂમાં રાખનારા,
નવ પ્રકારની બ્રહ્મચર્યની ગુપ્તિને ધારણ કરનારા,

અદારસગુણેહિં-અદાર ગુણો-
વડે.

સંજુતો-યુક્ત, સહિત.

પંચમહુવયજુતો-પાંચ
મહાવ્રતોથી યુક્ત.

પંચ-પાંચ. મહુવય-મહાવ્રત,
સાધુઓનાં વ્રત. જુતો-યુક્ત.

પંચવિહાયારપાલણસમર્થો-
પાંચ પ્રકારના આચાર પાળવામાં
સમર્થ.

પંચવિહ-પાંચ પ્રકારના.
આચાર-મર્યાદાપૂર્વક વર્તવાની
ક્રિયા, આચાર.

પાલણસમર્થો-પાળવામાં સમર્થ.

પંચસમિચ્છો-પાંચ સમિતિઓથી
યુક્ત.

તિગુત્તો-ત્રણ ગુપ્તિઓથી યુક્ત.

છત્તીસગુણો-છત્તીસ ગુણોવાળા.

ગુરુ-ગુરુ.

મજ્ઞ-મારા.

ચાર પ્રકારના કષાયોથી મૂકાયેલા,
આ અઠાર ગુણો વડે સહિત,
પાંચ મહાવ્રતોથી યુક્ત,
પાંચ પ્રકારના આચાર પાળવામાં સમર્થ,
પાંચ સમિતિઓ અને ત્રણ ગુપ્તિઓથી યુક્ત,
(આ રીતે) છત્રીશ ગુણોવાળા મારા ગુરુ છે.

સૂત્રપરિચય—

સધળી ધાર્મિક ક્રિયાઓ ગુરુ ની આજ્ઞા લઈને તેમની સમક્ષ કરવી ભ્રમરૂપ, પરંતુ જ્યારે તેવો યોગ ન હોય અને ધાર્મિક ક્રિયા કરવી હોય ત્યારે જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રનાં ઉપકરણોમાં તેમની સ્થાપના કરીને કામ ચલાવવામાં આવે છે. આવી સ્થાપના કરતી વખતે આ સૂત્ર બોલાય છે.

ગુરુ

પ્રશ્ન—ગુરુ કેને કહેવાય ?

ઉત્તર—જે અજ્ઞાનને દૂર કરે તે ગુરુ કહેવાય.

પ્રશ્ન—ગુરુના કેટલા પ્રકારો છે ?

ઉત્તર—ગુરુના બે પ્રકારો છે : એક સદ્ગુરુ અને બીજા કુગુરુ.

પ્રશ્ન—સદ્ગુરુ કેને કહેવાય ?

ઉત્તર—જે પોતે તરે અને બીજાને તારે તે સદ્ગુરુ કહેવાય.

પ્રશ્ન—કુગુરુ કેને કહેવાય ?

ઉત્તર—જે પોતે ડૂબે અને બીજાને પણ ડૂબાડે તે કુગુરુ કહેવાય.

પ્રશ્ન—સદ્ગુરુનાં લક્ષણ કયાં ?

ઉત્તર—સદ્ગુરુ સ્પર્શનેન્દ્રિય (ચામડી), રસનેન્દ્રિય (જીભ), ઘ્રાણેન્-

દ્રિય (નાક), ચક્ષુરિદ્રિય (આંખ) અને શ્રોત્રેન્દ્રિય (કાન)
એ પાંચ ઈન્દ્રિયોને કાબૂમાં રાખનારા હોય.

પ્રશ્ન—વળી ખીજાં લક્ષણો શું હોય ?

ઉત્તર—સદ્ગુરુ નવ વાડથી બ્રહ્મચર્યનું શુદ્ધ પાલન કરે. જેમકે—

- (૧) સ્ત્રી, પશુ અને નપુંસકથી રહિત સ્થાનમાં રહે.
- (૨) સ્ત્રીઓ સંબંધી વાતો કરે નહિ.
- (૩) સ્ત્રી જે આસન પર બેઠેલી હોય તે આસન પર બે ધડી સુધી બેસે નહિ.
- (૪) સ્ત્રીઓનાં અંગોપાંગ આસક્તિથી જુએ નહિ.
- (૫) ભીંતનાં આંતરે સ્ત્રી-પુરુષનું જોડું રહેતું હોય તેવા સ્થાનમાં રહે નહિ.
- (૬) પૂર્વકલમાં સ્ત્રીની સાથે જે કીડા કરી હોય, તેનું સ્મરણ કરે નહિ.
- (૭) માદક આહારપાણી વાપરે નહિ.
- (૮) પ્રમાણથી વધારે આહાર કરે નહિ. (પુરુષના આહારનું પ્રમાણ ૩૨ કોળિયા છે અને સ્ત્રીના આહારનું પ્રમાણ ૨૮ કોળિયા છે.)
- (૯) શરીરને શણગારે નહિ.

પ્રશ્ન—વળી ખીજાં લક્ષણો શું હોય ?

ઉત્તર—સદ્ગુરુ ચાર પ્રકારના કષાયોનું સેવન કરે નહિ. જેમ કે—

- (૧) ક્રોધ કરે નહિ.
- (૨) માન રાખે નહિ.
- (૩) માયા (કપટ) રાખે નહિ.
- (૪) લોભ-લાલચમાં પડે નહિ.

પ્રશ્ન—વળી ખીજાં લક્ષણો શું હોય ?

ઉત્તર—સદ્ગુરુ પાંચ મહાવ્રતોનું અરાખર પાલન કરે. જેમ કે—

- (૧) મન, વચન, કાયાથી ક્રોધ પ્રાણીની હિંસા કરે નહિ.
- (૨) મન, વચન, કાયાથી અસત્ય બોલે નહિ.
- (૩) મન, વચન, કાયાથી ન દીધેલું લે નહિ.
- (૪) મન, વચન, કાયાથી મૈથુન સેવે નહિ.
- (૫) મન, વચન, કાયાથી પરિગ્રહ રાખે નહિ.

પ્રશ્ન—વળી બીજાં લક્ષણો શું હોય ?

ઉત્તર—સદ્ગુરુ પાંચ આચારોનું પાલન કરે. જેમ કે—

- (૧) જ્ઞાનાચાર પાળે.
- (૨) દર્શનાચાર પાળે.
- (૩) ચારિત્રાચાર પાળે.
- (૪) તપાચાર પાળે.
- (૫) વીર્યાચાર પાળે.

પ્રશ્ન—વળી બીજાં લક્ષણો શું હોય ?

ઉત્તર—સદ્ગુરુ પાંચ સમિતિઓ અને ત્રણ ગુપ્તિઓનું પાલન કરે. જેમ કે—

- (૧) ચાલવામાં સાવધાની રાખે.
- (૨) બોલવામાં સાવધાની રાખે.
- (૩) આહાર પાણી મેળવવામાં સાવધાની રાખે.
- (૪) વસ્ત્ર, પાત્ર લેવા-મૂકવામાં સાવધાની રાખે.
- (૫) મૂત્ર-પુરીષ વગેરે પરહવવામાં સાવધાની રાખે.

અને

- (૧) મન પર પૂરેપૂરો કાબૂ રાખે.
- (૨) વચન પર પૂરેપૂરો કાબૂ રાખે.
- (૩) કાયા પર પૂરેપૂરો કાબૂ રાખે.

આ પ્રકારે છત્રીશ લક્ષણોથી સદ્ગુરુ પરબાધ અને તેમનાં ચરણની સેવા કરતાં જન્મ સદ્ગુણ થાય.

૩ થોભવંદણુસુત્તં

[ખમાસમણ સૂત્ર]

મૂળ—

ધરુછામિ ખમાસમણે ! વંદિઉં,
જવણિજ્જાએ નિસીહિઆએ,
મત્થએણુ વંદામિ ॥

શબ્દાર્થ—

ધરુછામિ—હું ધરુ છું છું.
ખમાસમણે !—હે ક્ષમાવાળા
સાધુજી !
વંદિઉં—વંદન કરવા.
જવણિજ્જાએ—શક્તિ સહિત
અથવા સુખશાતા પૂછીને.

નિસીહિઆએ—પાપ-પ્રવૃત્તિને
ત્યાગ કરીને અથવા અવિનય
આશાતના ખમાવીને.
મત્થએણુ—મસ્તક વડે, મસ્તક
વગેરે પાંચે અંગો નમાવીને.
વંદામિ—હું વંદન કરું છું.

અર્થસંકલના—

હે ક્ષમાવાળા સાધુજી ! આપને હું સુખશાતા પૂછીને
તથા અવિનય-આશાતના ખમાવીને વંદન કરવા ધરુ છું છું.
મસ્તક વગેરે પાંચે અંગો નમાવીને હું વંદન કરું છું.

સૂત્રપરિચય—

શુભવંદનના ત્રણ પ્રકારો છે: (૧) દ્વિવાવંદણુ, (૨) થોભવંદણુ
અને (૩) આરસાવત્તવંદણુ. તેમાં રસ્તે ચાલતાં માત્ર માથું નમાવીને
જે વંદન કરવામાં આવે છે, તે 'દ્વિવાવંદણુ' કહેવાય છે, જિભા રહીને
તથા શરીરનાં પાંચ અંગો નમાવવા પૂર્વક જે વંદન કરવામાં આવે.

છે, તે 'થોભવંદણુ' કહેવાય છે, અને સવારે તથા સાંજે બાર આવત-
પૂર્વક જે વંદન કરવામાં આવે છે, તે 'બારસાવત્તવંદણુ' કહેવાય છે.

આ સૂત્ર થોભવંદણુ કરતાં બોલાય છે અને 'ખમાસમણો' શબ્દ
ઉપરથી 'ખમાસમણુ સૂત્ર' તરીકે ઓળખાય છે.

ક્ષમાશ્રમણુ

પ્રશ્ન—ખમાસમણો શબ્દનો અર્થ શો ?

ઉત્તર—હે ક્ષમાસમણુ ! અથવા હે ક્ષમાશ્રમણુ !

પ્રશ્ન—ક્ષમાસમણુ કોને કહેવાય ?

ઉત્તર—જે સમણુ ક્ષમા વગેરે દશ પ્રકારનો યતિધર્મ પાળે તે ક્ષમા-
સમણુ કહેવાય.

પ્રશ્ન—સમણુ કોને કહેવાય ?

ઉત્તર—જે સાધુ બધા જીવો સાથે સમભાવથી વર્તે તે સમણુ કહેવાય.

પ્રશ્ન—શ્રમણુ કોને કહેવાય ?

ઉત્તર—જે સાધુ પાંચ ઈન્દ્રિયોને કાબૂમાં રાખવા માટે શ્રમ કરે, તે શ્રમણુ
કહેવાય; અથવા જે સાધુ આત્મશુદ્ધિ માટે શ્રમ એટલે તપશ્ચર્યા
કરે, તે શ્રમણુ કહેવાય.

પ્રશ્ન—યતિધર્મના દશ પ્રકારો કયા ?

ઉત્તર—(૧) ક્ષમા રાખવી, (૨) મૃદુતા રાખવી, (૩) સરલતા રાખવી,
(૪) પવિત્રતા રાખવી, (૫) સત્ય બોલવું, (૬) સંયમ પાળવો,
(૭) તપ કરવું, (૮) ત્યાગવૃત્તિ રાખવી, (૯) પોતાની પાસે
પૈસાટકો રાખવો નહિ અને (૧૦) બ્રહ્મચર્યનું પાલન કરવું.

પ્રશ્ન—પંચાંગપ્રશ્નિપાત કોને કહેવાય ?

ઉત્તર—બે હાથ, બે ધુટણુ અને મસ્તક એ પાંચ અંગો ભેગાં કરીને
જે પ્રણામ કરવામાં આવે તેને પંચાંગપ્રશ્નિપાત કહેવાય. થોભ-
વંદણુ કરતી વખતે આવો પંચાંગપ્રશ્નિપાત કરવામાં આવે છે.

પંચાંગ પ્રણિપાત

૪ સુગુરુસુખશાતા પૃચ્છા

[ગુરુનિમંત્રણસૂત્ર]

મૂળ--

ઈચ્છકાર ! સુહરાઈ ? (સુહદેવસિ ?) સુખતપ ?
શરીરનિરાખાધ ? સુખ સંજમ જાત્રા નિર્વાહો છો જી ?
સ્વામી ! શાતા છે જી ?

[અહીં ગુરુ જવાબ આપે--‘દેવગુરુપસાય’. તે સાંભળીને
શિષ્ય કહે :]

ભાતપાણીનો* લાભ દેજો જી ॥

શબ્દાર્થ--

ઈચ્છકાર !-હે ગુરુજી ! આપની
ઈચ્છા હોય તો પૂછું.
સુહરાઈ ?-રાત્રિ સુખ-પૂર્વક
પસાર થય ?
(સુહદેવસિ ?-દિવસ સુખ-
પૂર્વક પસાર થયો ?)
સુખતપ ?-તપશ્ચર્યા સુખ-
પૂર્વક થાય છે ?
શરીરનિરાખાધ ? -શરીર
પીડા રહિત છે ?

સુખ સંજમ જાત્રા નિર્વાહો
છો જી ? -આપ ચારિત્રનું
પાલન સુખ-પૂર્વક કરી
શકો છો ? આપની સંયમ-
યાત્રાનો નિર્વાહ સુખે કરીને
થાય છે ?
સંજમ-ચારિત્ર.જાત્રા--પ્રવૃત્તિ,
નિર્વાહ--પાલન.
ભાતપાણી-આહાર પાણી.

* અહીં ભક્ત-પાનના અર્થમાં ભાત-પાણી બોલાય છે.

અર્થસંકલના—

[શિષ્ય ગુરુને સુખશાતા પૂછે છે, તે આવી રીતે:]

હે ગુરુજી ! આપની ઇચ્છા હોય તો પૂછું. રાત્રિ સુખપૂર્વક પસાર થઈ ? (અથવા દિવસ સુખપૂર્વક પસાર થયો ?) આપની તપશ્ચર્યા સુખપૂર્વક થાય છે ? આપનું શરીર પીડા રહિત છે ? વળી, હે ગુરુજી ! આપની સંયમયાત્રાનો નિર્વાહ સુખે કરીને થાય છે ? હે સ્વામી ! આપને સર્વ પ્રકારે શાતા છે ?

[ગુરુ કહે છે—‘દેવ અને ગુરુની કૃપાથી તેમજ છે.’

શિષ્ય આ વખતે પોતાની હાદ્દિક ઇચ્છા વ્યક્ત કરે છે:]

‘ મારે ત્યાંથી આહાર-પાણી વહોરી ધર્મનો લાભ આપવા કૃપા કરશોજી. ’

[ગુરુ એ આમંત્રણનો સ્વીકાર કે ઇનકાર ન કરતાં કહે છે કે —]

‘ વર્તમાનયોગ ’—જેવી તે સમયની અનુકૂલતા.

સૂત્રપરિચય—

ગુરુને સુખશાતા પૂછવા માટે આ સૂત્રનો ઉપયોગ થાય છે. તેમાં પહેલું એ પૂછવામાં આવે છે કે ‘ હે ગુરુજી ! રાત્રિ સુખપૂર્વક પસાર થઈ ? અર્થાત્ આપે જે રાત્રિ ગાળી તેમાં કોઈ પ્રકારની અશાતા તો નથી થઈ ? જે વંદન દિવસના ખાર વાગ્યા પછી કરવામાં આવ્યું હોય તો રાત્રિની જગાએ દિવસ બોલાય છે. તેનો અર્થ એ છે કે આપે જે દિવસ ગાળ્યો, તેમાં કોઈ પ્રકારની અશાતા તો નથી થઈ ? ખીન્ને પ્રશ્ન એ પૂછવામાં આવે છે કે આપ જે તપશ્ચર્યા કરી રહ્યા છો, તેમાં કોઈ પ્રકારનું વિદ્ન તો નથી આવતું ? ત્રીજો પ્રશ્ન એ

પૂછવામાં આવે છે કે આપનું શરીર પીડારહિત છે ? અર્થાત્ આપને નાની-મોટી કોઈ વ્યાધિ પીડા તો ઉત્પન્ન નથી કરતી ને ? અને એથી પ્રશ્ન એ પૂછવામાં આવે છે કે આપ ચારિત્રનું પાલન સુખપૂર્વક કરી શકો છો ? આ પ્રશ્નો પૂછવાનો હેતુ એ છે કે ગુરુને તપ-સંયમ વગેરેની આરાધના કરવામાં કોઈ પણ પ્રકારની મુશ્કેલી પડતી હોય તો ઉપયોગી થવું. પછી ગુરુને આહાર-પાણી માટે નિમંત્રણ આપવામાં આવે છે, પણ ગુરુ પોતાનો સાધુધર્મ વિચારી ‘વર્તમાન-યોગ’ એટલે ‘જેવો તે સમયનો સંયોગ’ એવો જવાબ આપે છે.

પ ઈરિયાવહિયંસુત્તં

[‘ઈરિયાવહિયં’ સૂત્ર]

પીઠિકા

ઇચ્છાકારેણ સંદ્વિસહ ભગવં !

ઈરિયાવહિયં પઠિક્કમામિ ! ઇચ્છં ।

મૂળ—

ઇચ્છામિ પઠિક્કમિહં ઈરિયાવહિયાએ વિરાહણાએ ।

ગમણાગમણે ।

પાણકમણે, ખીયકમણે, હરિયકમણે, આસા-

ઉત્તિંગપણગદ્દગમટ્ટીમકકડાસંતાણાસંકમણે ।

જ મે જીવા વિરાહિયા ।

અગિંદિયા, બેઇંદિયા, તેઇંદિયા, ચઉરિંદિયા, પંચિંદિયા ।

અભિહયા, વત્તિયા, લેસિયા, સંઘાઈયા, સંઘટ્ટિયા,
પરિયાવિયા, કિલામિયા, ઉદવિયા, ઠાણાઓ ઠાણું સંકા-
મિયા, જીવિયાઓ વવરોવિયા, તસ્સ મિચ્છામિ દુકકડં ॥

શબ્દાર્થ

ઈચ્છાકારેણ-સ્વેચ્છાથી.
સંદેસહુ-આત્મા આપો.
ભગવં !-હે ભગવન્ !
ઈરિયાવહિયં પડિક્કમામિ-
ઐર્થાપથિકી ક્રિયાનું પ્રતિક-
મણ કરું છું.
ધર્માપથને લગતી ક્રિયા તે
ઐર્થાપથિકી. ધર્માપથ-જવા
આવવાનો રસ્તો. પ્રતિકમણ
પાછા ફરવાની ક્રિયા. પ્રતિ-
પાછું. કમણ-ફરવું તે.

ઈચ્છ-ઈચ્છું છું
ઈચ્છામિ-ઈચ્છું છું.
પડિક્કમિઉ-પ્રતિકમણ કરવાને.
ઈરિયાવહિયાએ વિરાહણુએ
-ઐર્થાપથિકી ક્રિયા અંગે
લાગેલા અતિચારથી.
વિરાહણુ-વિકૃત થયેલી આરા-
ધના, દોષ.
ગમણુગમણુ-કાય-પ્રયોજને
જવામાં અને ત્યાંથી પાછા-
વળવામાં.

પાણુકમણુ-પ્રાણીઓને ચાંપતાં.
ખીયકમણુ-ખીજને ચાંપતાં.
હરિયકમણુ-લીલેતરીને ચાંપતાં
ઓસા-ઉત્તિંગ-પણુગ-ફગ-
મટ્ટી - મકકડા-સંતાણા
સંકમણુ-ઝાકળ, કીચ્ચારું,
લીલ-ફગ, કાદવ અને કરો-
ળિયાની જાળને ચાંપતાં.
ઓસા-ઝાકળ. ઉત્તિંગ-કીડિ-
ચારું. પણુગ-લીલ-ફગ. ફગ-
મટ્ટી-કાદવ. મકકડા-સંતાણા-
કરોળિયાની જાળ.

જે જીવા-જે પ્રાણીઓ.
મે વિરાહિયા-મારાથી દુઃખ
પામ્યા હોય.
એગિંદિયા-એક ઈંદ્રિયવાળા જીવો.
એઇંદિયા-એ ઈંદ્રિયવાળા જીવો.
તેઇંદિયા-ત્રણ-ઈંદ્રિયવાળા જીવો.
ચઉરિંદિયા-ચાર ઈંદ્રિયવાળા જીવો.
પંચિંદિયા-પાંચ ઈંદ્રિયવાળા જીવો.
અભિહયા-લાતે મરાયા હોય.
વત્તિયા-ધૂળ વડે ઢંકાયા હોય.

લેસિયા-ભોંય સાથે ઘસાયા હોય.

સંઘર્ષિયા-અરસપરસ શરીરો

વડે અફળાવાયા હોય.

સંઘર્ષિયા-થોડો સ્પર્શ કરાયા
હોય.

પરિયાવિયા-દુઃખ ઉપજાવાયા
હોય.

કિલામિયા-ખેદ પમાડાયા હોય.

ઉદ્વિયા-ખિન્નરાવાયા હોય.

ઠાણાઓ ઠાણું-એક સ્થાનેથી
બીજા સ્થાને.

સંકામિયા-ફેરવાયા હોય.

જીવિયાઓ વવરોવિયા-જીવ-
નથી છૂટા કરાયા હોય

તરસ-તે સર્વ અતિચારનું.

મિચ્છા-મિથ્યા.

મિ-મારું.

દુક્રુડ-દુષ્ટકૃત.

અર્થસંકલના—

હે ભગવંત ! સ્વેચ્છાથી ધર્માપધિકી-પ્રતિક્રમણ કરવાની
મને આજ્ઞા આપો. [ગુરુ તેને પ્રત્યુત્તરમાં- ‘ પડિક્કમેહ ’—
‘ પ્રતિક્રમણ કરો ’ એમ કહે એટલે] શિષ્ય કહે કે-હું
ધર્મ છું-આપની એ આજ્ઞા સ્વીકારું છું. હવે હું રસ્તે
ચાલતાં થયેલી જીવ વિરાધનાનું પ્રતિક્રમણ અંતઃકરણની
ભાવના પૂર્વક શરૂ કરું છું.

જતાં-આવતાં મારા વડે પ્રાણીઓ, બિયાં, લીલોતરી,
આકળનું પાણી, કીડીનાં દર, સેવાળ, કાચું પાણી, માટી કે
કરોળિયાની જાળ વગેરે ચંપાયાં હોય;

જતાં-આવતાં મારા વડે જે કોઈ એકેન્દ્રિય, બેઈન્દ્રિય,
તેઈન્દ્રિય, ચત્તરિન્દ્રિય કે પંચેન્દ્રિય જીવોની વિરાધના થઈ હોય;

જતાં-આવતાં મારાવડે જીવો ઠોકરે મરાયા હોય, ધૂળે
કરીને ઢંકાયા હોય, ભોંય સાથે ઘસાયા હોય, અરસપરસ
શરીરો વડે અફળાવાયા હોય, થોડા સ્પર્શાયા હોય, દુઃખ

ઉપજવાયા હોય, ખેદ પમાડાયા હોય, ખિન્નરાવાયા (નાસ પમાડાયા) હોય, એક સ્થાનેથી બીજાં સ્થાને ફેરવાયા હોય કે જીવનથી છૂટા કરાયા હોય, અને તેથી જે કાંઈ વિરાધના થઈ હોય, તે સંબંધી મારું સઘળું દુષ્કૃત મિથ્યા થાઓ.

સૂત્રપરિચય—

આ સૂત્રનો ઉપયોગ જ્ઞા-આવવાની ક્રિયા કરતાં જીવોની જે વિરાધના થઈ હોય, તેનું પ્રતિક્રમણ કરવા માટે થાય છે અને તે જ કારણે સામાયિક, પ્રતિક્રમણ, ચૈત્યવંદન તેમજ દેવવંદન વગેરેમાં આ સૂત્ર બોલાય છે.

ચાલવાની ક્રિયા નીચું જોઈને ખૂપ સાવધાની પૂર્વક કરવી જોઈએ અને તેમાં કોઈ જાન્યંપાઈ ન જાય તેની ખાસ કાળજી રાખવી જોઈએ. આમ છતાં શરત-ચૂકથી કે ઉપયોગની ખામીને લીધે જતાં આવતાં કોઈ પણ જાન્યંપાઈ ગયો હોય અને તેને કોઈ પણ પ્રકારે દુઃખ ઉપજાવ્યું હોય તો આ સૂત્ર વડે તેનું પ્રતિક્રમણ કરવામાં આવે છે. નાનામાં નાની જાન્યંપાઈના પછાત સમજવું અને તે માટે દિલગીર થવું, એ આ સૂત્રનો પ્રવાન સૂર છે. ‘મિચ્છા મિ દુક્કડં’ એ ત્રણ પદો પ્રતિક્રમણનું બાજ મનાય છે.

ઈરિયાવહો પડિક્કમણુના ૧૮૨૪૧૨૦ ભાંગા ગણાય છે. તે આ રીતે: જાન્યા પદ ૩ બેદો છે, તેની વિરાધના દસ પ્રકારે થાય છે, તેને રાગ-દ્વેષ, ત્રણ કરણ, × ત્રણ યોગ, + ત્રણ કાળઃ અને અરિહંત વગેરે છત્રી સાક્ષીએ* ગુણતાં અનુક્રમે ૫૬૩ × ૧૦ × ૨ × ૩ × ૩ × ૬ = ૧૮૨૪૧૨૦ બેદો વાય છે.

× કરવું, કરાવવું અને અનુમોદવું.

+ મન, વચન અને કાયા.

÷ જૂત, વર્તમાન અને ભવિષ્ય.

* અરિહંત, સિદ્ધ, સાધુ, દેવ, ગુરુ અને આત્મા.

૬ ઉત્તરીકરણસુત્રં

['તસ્સ ઉત્તરી' સૂત્ર]

મૂળ—

તસ્સ—

ઉત્તરીકરણેણું, પાયચ્છિત્તકરણેણું, વિસોહીકરણેણું,
વિસલ્લીકરણેણું,
પાવાણું કમ્માણું નિગ્ધાયણદ્વાયે
ઠામિ કાઉત્સગ્ગં ॥

શબ્દાર્થ—

તસ્સ તેનું
જે જીવવિરાધનાનું પ્રતિક્રમણ
કર્તુ તેનું અનુસંધાન કરીને
આ સૂત્ર કહેવાય છે.
ઉત્તરીકરણેણું—વિશેષ આલો-
ચના અને નિંદા કરવા વડે.
પાયચ્છિત્તકરણેણું—પ્રાયશ્ચિત્ત
કરવાવડે.

વિસોહીકરણેણું—વિશેષ ચિત્ત
શુદ્ધિ કરવાવડે.
વિસલ્લીકરણેણું—ચિત્તને સ્વલ્પ-
રહિત કરવા વડે.
પાવાણું કમ્માણું—પાપ કર્મોના.
નિગ્ધાયણદ્વાયે—સંપૂર્ણ નાશ
કરવા માટે.
ઠામિ કાઉત્સગ્ગં—કાયોત્સર્ગ
કરું છું.

અર્થસંકલના—

જીવવિરાધનાનું મેં જે પ્રતિક્રમણ કર્યું તેનું અનુસંધાન
કરીને આ સૂત્ર કહું છું. વિશેષ આલોચના અને નિંદા કરવા

વડે, પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાવડે, વિશેષ ચિત્તશુદ્ધિ કરવાવડે તથા ચિત્તને શલ્ય રહિત કરવાવડે, પાપકર્મેના સંપૂર્ણ નાશ કરવા માટે હું કાયોત્સર્ગ કરું છું.

સૂત્રપરિચય—

પ્રતિક્રમણથી સામાન્ય શુદ્ધિ થાય છે અને કાયોત્સર્ગથી વિશેષ શુદ્ધિ થાય છે: તેથી ‘મિચ્છા મિ દુક્કડ’ ૨૫ પ્રતિક્રમણ કર્યા પછી કાયોત્સર્ગ કરવામાં આવે છે. આ કાયોત્સર્ગમાં ચાર ક્રિયાઓ કરવાની હોય છે. પહેલી ક્રિયા થયેલા અતિચાર માટે વિશેષ આલોચના અને નિંદા કરવાની હોય છે. બીજી ક્રિયા તે અંગે શસ્ત્રમાં કહેલું પ્રાયશ્ચિત્ત ગ્રહણ કરવાની હોય છે. ધરિયાવહીના અતિચાર માટે ૨૫ ઉચ્છ્વાસનો કાયોત્સર્ગ કરવાથી પ્રાયશ્ચિત્ત લીધું ગણાય છે. ત્રીજી ક્રિયા ચિત્તની વિશેષ શુદ્ધિ કરવાની હોય છે અને ચોથી ક્રિયા મનની અંદર ઊંડે ઊંડે છુપાઈ રહેલા શલ્યો દૂર કરવાની હોય છે.

શલ્યો ત્રણ છે: માયાશલ્ય, નિદાનશલ્ય, અને મિથ્યાત્વશલ્ય. તેમાં કપટ કરવું, દંભ સેવવો એ માયા કહેવાય છે, ધર્મકરણીનાં ફલ તરીકે સંસારના સુખ-ભોગની ઇચ્છા કરવી તે નિદાન કહેવાય છે. અને સાચી વસ્તુને ખોટી સમજવી તે ખોટી વસ્તુને સાચી સમજવી તે મિથ્યાત્વ કહેવાય છે.

૭ કાઉત્સર્ગસુત્તં

[‘અન્નતથ’ સૂત્ર]

મૂળ—

અન્નતથ—

ભિસસિચ્છેણં નીસસિચ્છેણં ખાસિચ્છેણં છીચ્છેણં
જંભાઈચ્છેણં ઉડુચ્છેણં વાયનિસચ્છેણં,

ભમલીએ પિત્તમુચ્છાએ,
 સુહુમેહિં અંગસંચાલેહિં સુહુમેહિં ખેલસંચા-
 લેહિં સુહુમેહિં દ્વિદિસંચાલેહિં,
 એવમાઈએહિં આગારેહિં;

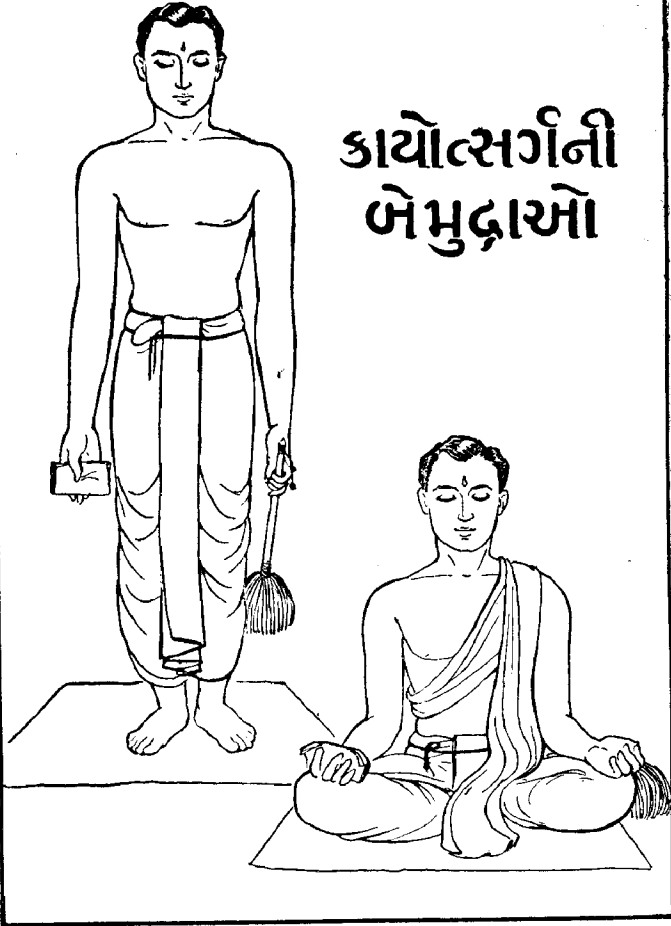
અભગ્ગો અવિરાહિઓ હુજ્જ મે કાઉરસગ્ગો ।
 જવ અરિહંતાણું ભગવંતાણું નમુકારેણું ન
 પારેમિ, તાવ કાયં ઠાણેણું મોણેણું આણેણું અપ્પાણું
 વોસિરામિ ॥

શબ્દાર્થ

અન્નતથ-નીચેના અપવાદ પૂર્વક:-
 ઊસસિએણું-શ્વાસ લેવાથી.
 નીસસિએણું-શ્વાસ મૂકવાથી.
 ખાસિએણું-ઉધરસ આવવાથી.
 છીએણું-છીંક આવવાથી.
 જંભાધએણું-અગાસું ખાવાથી.
 ઉહુએણું-ઝોડકાર આવવાથી.
 વાયનિસસગ્ગેણું-વાદ્ધટ
 થવાથી.
 ભમલીએ-ચક્કર આવવાથી.
 પિત્તમુચ્છાએ-પિત્ત ચડવાને
 લીધે મૂઝા આવવાથી.

સુહુમેહિં અંગસંચાલેહિં-
 સૂક્ષ્મ રીતે શરીર ફરકી
 જવાથી.
 સુહુમેહિં ખેલસંચાલેહિં-
 સૂક્ષ્મ રીતે કંઈ વગેરેનો
 સંચાર થવાથી.
 સુહુમેહિં દ્વિદિસંચાલેહિં-
 સૂક્ષ્મ રીતે દૈનિક ફરકી જવાથી.
 એવમાઈએહિં આગારેહિં-
 ઇત્યાદિ (અપવાદના) પ્રકારો
 વડે.
 અભગ્ગો-ભાંગેલો નહિ તેવો.

કાયોત્સર્ગની બે મુદ્રાઓ

અવિરાહિઓ-ખડિત નહિ
થયેલો તેવો.

હુજ-હોજો.

મે-મારો.

કાઠિન્સગ્ગો-કાયોત્સર્ગ.

બાવ-બ્યાં સુધી.

અરિહંતાણું ભગવાંતાણું

નમુકકારેણું-અરહંત ભગ-

વાનના નમસ્કાર વડે, અર્થાત

‘નમો અરિહંતાણું’ પદ વડે.

ન પારેમિ-પૂર્ણ કરું નહિ.

તાવ-ત્યાં સુધી.

કાય-શરીરને.

ઠાણેણું-સ્થાન વડે.

ઝાણેણું-વાણી-વ્યાપાર સદંતર

બધ કરીને.

ઝાણેણું-ધ્યાન વડે.

અપ્પાણું-મારી.

વેદસિરામિ-તદ્વનતજી દઉં છું.

અર્થસંકલના—

શ્વાસ લેવાથી, શ્વાસ મૂકવાથી, ઉધરસ આવવાથી, છીંક આવવાથી, બગાસું આવવાથી, ઓડકાર આવવાથી, વાછૂટ થવાથી, ચક્કર આવવાથી, પિત્ત ચડવાને લીધે મૂચ્છા આવવાથી, સૂક્ષ્મ રીતે શરીર ફરકી જવાથી, સૂક્ષ્મ રીતે કંઈ વગેરેનો સંચાર થવાથી, સૂક્ષ્મ રીતે દષ્ટિ ફરકી જવાથી તથા (અગ્નિ સ્પર્શ, શરીર છેદન અથવા સમ્મુખ થતો પંચેન્દ્રિય વધ, ચોર કે રાજની દબલગીરી અને સર્પ દંશ) ઇત્યાદિ કારણો ઉપસ્થિત થવાથી જે કાય વ્યાપાર થાય, તેનાથી મારો કાયોત્સર્ગ ભાંગે નહિ કે વિરાધિત થાય નહિ, એવી સમજ સાથે હું જિલો રહીને મૌન ધારણ કરું છું તથા ચિત્તને ધ્યાનમાં બેઠું છું અને બ્યાં સુધી ‘નમો અરિહંતાણું’ એ પદ બોલીને કાયોત્સર્ગ પારું નહિ, ત્યાં સુધી મારી કાયાનો સંપૂર્ણ ત્યાગ કરું છું.

સૂત્રપરિચય—

આ સૂત્રમાં કાયોત્સર્ગના આગારો ગણાવેલા છે તથા કાયોત્સર્ગના સમય, સ્વરૂપ અને પ્રતિષ્ઠા દર્શાવેલાં છે. તેમાં ‘અન્નતથ જિસ-સિએણુ’ થી ‘હુજ્જ મે કાઉસગ્ગો’ સુધીના જાગમાં કાયોત્સર્ગના આગારો છે, ‘જવ અરિહંતાણુ’ થી ‘ન પારેમિ તાવ’ સુધીના જાગમાં કાયોત્સર્ગનો સમય છે, ‘કાય’ થી ‘જાણેણુ’ સુધીના જાગમાં કાયોત્સર્ગનું સ્વરૂપ છે અને ‘અપ્પાણુ વોસિરામિ’ એ શબ્દોમાં કાયોત્સર્ગની પ્રતિષ્ઠા છે.

કાયોત્સર્ગ

પ્રશ્ન—કાયોત્સર્ગનો અર્થ શો ?

ઉત્તર—કાયોત્સર્ગ તે કાયોત્સર્ગ.

પ્રશ્ન—કાય એટલે ?

ઉત્તર—દેહ કે શરીર. પરંતુ અહીં તેનો અર્થ પ્રવૃત્તિવાળું શરીર સમજવાનો છે.

પ્રશ્ન—ઉત્સર્ગ એટલે ?

ઉત્તર—ત્યાગ.

પ્રશ્ન—આ રીતે કાયોત્સર્ગનો અર્થ શો થયો ?

ઉત્તર—પ્રવૃત્તિવાળા શરીરનો ત્યાગ કરવો તે કાયોત્સર્ગ. અર્થાત્ શરીર-વડે પ્રવૃત્તિ કરવાનું છોડી દેવું, તેનું નામ કાયોત્સર્ગ.

પ્રશ્ન—શું કાયોત્સર્ગમાં શરીર વડે કોઈ જાતની પ્રવૃત્તિ કરવાની હોતી નથી ?

ઉત્તર—કાયોત્સર્ગમાં શરીર વડે તેટલી જ પ્રવૃત્તિ કરવામાં આવે છે

કે જે ધ્યાનમાં સ્થિર રહેવા માટે ઉપયોગી હોય.

પ્રશ્ન—દાખલા તરીકે ?

ઉત્તર—એક આસને સ્થિર રહેવું અને વાણીના પ્રવાહને રોકી રાખવો, તે એ જાતની પ્રવૃત્તિ છે.

પ્રશ્ન—એ સિવાય બીજી કોઈ પ્રવૃત્તિ થઈ શકે?

ઉત્તર—ના. એ સિવાય ઇચ્છાપૂર્વકની બીજી કોઈ પ્રવૃત્તિ થઈ શકે નહિ, પણ શરીરની કેટલીક પ્રવૃત્તિ એવી છે, જે ઇચ્છા વિના પણ થયા કરે છે, એટલે તેવી પ્રવૃત્તિઓનો કાયોત્સર્ગમાં અપવાદ રાખવામાં આવે છે. આવા અપવાદને શાસ્ત્રીય ભાષામાં ‘આગાર’ કહેવામાં આવે છે.

પ્રશ્ન—કાયોત્સર્ગમાં કેટલા આગાર રખાય છે ?

ઉત્તર—સોળ. તેમાં બારના નામો સ્પષ્ટ આપેલાં છે અને ચારનાં નામો ‘એવમાઇએહિ’ પદ્ધતી સમજવાનાં છે.

પ્રશ્ન—સોળ આગારનાં નામ ગણાવો ?

ઉત્તર—(૧) શ્વાસ લેવો, (૨) શ્વાસ મૂકવો, (૩) ખાંસી આવવી, (૪) છીંક આવવી, (૫) બગાસું આવવું, (૬) ઓઝકાર આવવો, (૭) વાછૂટ થતી, (૮) ચકરી આવવી. (૯) પિત્તનો ઉછાળો આવવો, (૧૦) સૂક્ષ્મ રીતે અંગ હાલવું, (૧૧) સૂક્ષ્મ રીતે કંઈનો બળખો હાલવો, (૧૨) સૂક્ષ્મ રીતે દષ્ટિ હાલી જવી, તથા (૧૩) અગ્નિ ફેલાતો આવે, (૧૪) કોઈ શિકારી પ્રાણી સામે આવી જાય કે પંચેન્દ્રિય પ્રાણીનું છેદન-ભેદન કરવા લાગે, (૧૫) કોઈ ચોર કે રાત્ર ત્યાં આવીને કુકર્મ કરવા લાગે અને (૧૬) સર્પદંશ થાય કે યવંતી સંભાવના બની થાય તો તે સ્થાન છોડી જવું. તાત્પર્ય કે આટલી વસ્તુઓથી કાયોત્સર્ગની પ્રતિજ્ઞાનો ભંગ થયો ગણાય નહિ.

પ્રશ્ન—કાયોત્સર્ગમાં શું કરાય ?

ઉત્તર—ધર્મધ્યાન.

૮ ચઉવીસત્થયસુત્તં

['લોગસ્સ' સૂત્ર]

મૂળ—

[સિલોગો]

લોગસ્સ ઉજ્જેઅગરે, ધમ્મતિત્થયરે જિણે ।

અરિહંતે કિત્તઈસ્સં, ચઉવીસં પિ કેવલી ॥૧॥

[ગાહા]

ઉસભમજિઅં ચ વંદે, સંભવમભિણુંદણું ચ સુમર્થં ચ ।

પઉમપ્પહં સુપાસં, જિણું ચ ચંદપ્પહં વંદે ॥૨॥

સુવિહિં ચ પુદ્ધંતં, સીઅલસિન્નંસવાસુપૂન્નં ચ ।

વિમલમણુંતં ચ જિણું, ધમ્મં સંતિં ચ વંદામિ ॥૩॥

કુંથું અરં ચ મલ્લિં, વંદે મુણિસુન્વયં નમિજિણું ચ

વંદામિ રિઠ્ઠિનેમિં, પાસં તહ વદ્ધમાણું ચ ॥ ૪ ॥

એવં મએ અભિથુઆ, વિહુયરયમલા પહીણુજરમરણા

ચઉવીસં પિ જિણુવરા, તિત્થયરા મે પસીયંતુ ॥ ૫ ॥

કિત્તિયવન્દિયમહિયા, જ એ લોગસ્સ ઉત્તમા સિદ્ધા ।

આરુગ્ગબોહિલાભં, સમાહિવરમુત્તમં દિંતુ ॥૬॥

ચંદેસુ નિમ્મલયરા, આર્થએસુ અહિયં પયાસયરા ।

સાગરવરગંભીરા, સિદ્ધા સિદ્ધિં મમ દિસંતુ ॥ ૭ ॥

શબ્દાર્થ—

લોગસ્સ-લોકનો, પચાસ્તિકાય
સ્વરૂપ લોકનો, ચૌદ શબ્દલોકનો.
ઉજ્જૈઅગરે પ્રકાશ કરનારા-
ઓને.
ધર્મતિથયરે-ધર્મરૂપી તીર્થને
પ્રવર્તાવનારાઓને.
જિણુ-જિનોને, રાગદ્વેષના વિજે-
તાઓને.
અરિહંતે-અહંતાને, ત્રિલોક પૂજ્યોને.
કિત્તધરસં-હું નામોચ્ચારણ પૂર્વક
સ્તવીશ.
ચઉવીસં-ચોવીસને.
પિ-અને, વળી (અર્થાત્ બીજા-
ઓને પણ)
કેવલી-કેવળજ્ઞાનીઓને,
ઉસભં-શ્રીઋષભદેવ નામના
પ્રથમ તીર્થ કરને.
અજિઅં-શ્રીઅજિતનાથ
નામના બીજા તીર્થ કરને.
ચ-અને.
વંદે-વંદું છું.
સંભવં-શ્રીસંભવનાથ નામના
ત્રીજા તીર્થ કરને.
અભિણુંદણું-શ્રીઅભિનંદનસ્વામી
નામના ચોથા તીર્થ કરને.
ચ-અને.
સુમધં-શ્રીસુમતિનાથ નામના
પાંચમા તીર્થ કરને.

ચ-અને.

પઉમરૂપહું-શ્રી પદ્મપ્રભસ્વામી
નામના છઠ્ઠા તીર્થ કરને.

સુપાસં-શ્રીસુપાર્શ્વનાથ નામના
સાતમા તીર્થ કરને.

જિણું-જિનને.

ચ-અને

ચંદ્રરૂપહું-શ્રી ચન્દ્રપ્રભસ્વામી
નામના આઠમા તીર્થ કરને

વંદે-વંદું છું.

સુવિહિં-શ્રીસુત્રિધિનાથ નામના
નવમા તીર્થ કરને.

ચ-અથવા.

પુરૂંદંતં-પુરૂષદન્તને. [શ્રીસુત્રિ
ધિનાથનું આ બીજું નામ છે]

સીઅલસિજજંસવાસુપુજ્જં-
શ્રીશ્રીતલનાથ નામના દસમા
તીર્થ કરને, શ્રીશ્રેયાંસન થ
નામના અગિયારમા તીર્થ કરને,
તથા શ્રીવાસુપૂજ્યસ્વામી
નામના બારમા તીર્થ કરને.

ચ-અને.

વિમલં-શ્રીવિમલનાથ નામના
તેરમા તીર્થ કરને.

અણુતં-શ્રીઅનંતનાથ નામના-
ચૌદમા તીર્થ કરને.

ચ-અને.

જિણુ-જિનને.

ધર્મ-શ્રીધર્મનાથ નામના પદ-
રમા તીર્થ કરને.

સંતિ-શ્રીશાન્તિનાથ નામના
સોળમા તીર્થ કરને.

ચ-અને.

વંદામિ-વંદું છું.

કુંથુ-શ્રીકુંથુનાથ નામના સત્ત-
રમા તીર્થ કરને.

અર-શ્રીઅરનાથ નામના અઢા-
રમા તીર્થ કરને.

ચ-અને

મદિલ-શ્રીમદિલનાથ નામના
ઝોગણીસમા તીર્થ કરને.

વંદે-વંદું છું.

અણિસુવ્વય-શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામી
નામના વીશમા તીર્થ કરને.

નમિજિણુ-શ્રી નમિનાથ ના-
મના એકવીસમા તીર્થ કરને.

ચ-અને.

વંદામિ-વંદન કરું છું.

રિકુનેમિ-શ્રીઅરિકુનેમિ અથવા
નેમિનાથ નામના બાવીસમા
તીર્થ કરને.

પાસ-શ્રીપાશ્વનાથ નામના
ત્રેવીસમા તીર્થ કરને.

તંદુ-તંદા.

વદ્ધ માણું-શ્રીવર્ધમાનસ્વામી

અથવા શ્રીમહાવીરસ્વામી
નામના ચોવીસમા તીર્થ કરને.

ચ-અને.

એવં-એવી રીતે.

મએ-મારા વડે.

અભિથુઆ-નામપૂર્વક સ્તવાયેલા-

વિહુયરયમલા-દૂર ક્યા છે રબ
અને મલરૂપી કર્મોને જેમણે.

વિહુય-દૂર ક્યા છે.

રય-અધાતાં કર્મ.

મલ-પૂર્વે અધાયેલાં કર્મ.

પહીણુજરમરણુ-સંપૂર્ણ રીતે
નષ્ટ થયા છે વૃદ્ધાવસ્થા અને
મૃત્યુ જેમના એવા.

પહીણુ-સંપૂર્ણ રીતે નષ્ટ થયા છે.

જરા-વૃદ્ધાવસ્થા

મરણુ-મૃત્યુ.

ચઉવીસં પિ-ચોવીસ અને બીજા.

જિણુવરા-જિનવરો, કેવળજ્ઞાનીઓ.

તિત્યંચરા-તીર્થ કરી.

મે-મારા ઉપર.

પસીથંતુ-પ્રસન્ન થાઓ, પ્રસાદ-
વાળા થાઓ.

કિન્તિયવંદિયમહિયા-પોત-

પોતાના નામથી સ્તવાયેલા,

મન વચ્ચન કાયા વડે નમસ્કાર

કરાયેલા અને પુણ્યો આદિથી

પૂજાયેલા.

કિત્તિય-પોતપોતાના નામથી
સ્તવાયેલા.

વંદિય-મન, વચન કાયા વડે
નમસ્કાર કરાયેલા.

મહિય-પુણ્યો આદિથી પૂજાયેલા.

જે એ-જે આ.

લોગસ-લોકને વિષે, પ્રાણી-
સમૂહને વિષે.

ઉત્તમા-ઉત્તમ.

સિદ્ધા-સિદ્ધ (કૃતકૃત્ય) થયેલા.

આરુગ્ગ-ઓહિલાભ-સિદ્ધપણું
અને તે માટે (અર્વાતરમાં)
શ્રી જિનપ્રણીત ધર્મની પ્રાપ્તિને.
આરુગ્ગ-રાગ ન હોય તેવી
સ્થિતિ એટલે સિદ્ધપણું
ઓહિલાભ-પરલોકમાં જિન-
ધર્મની પ્રાપ્તિ.

અર્થસંકલના—

પંચાસ્તિકાય સ્વરૂપ લોકનો યા તો ચૌદ રાજલોકનો પ્રકાશ
કરનારા, ધર્મરૂપી તીર્થને પ્રવર્તાવનારા, રાગ-દ્વેષના વિજેતા,
કેવળજ્ઞાની એવા ચૌવીસેય તેમ જ બીજા પણ (અન્ય ક્ષેત્રમાં
થયેલા) અર્હત ભગવંતોને હું નામોચ્ચારણપૂર્વક સ્તવીશ. ૧.

શ્રીઋષભદેવ અને શ્રીઅજિતનાથ, શ્રીસંભવનાથ, શ્રીઅભિ-
નંદનસ્વામી, શ્રીસુમતિનાથ, શ્રીપદ્મપ્રભસ્વામી, શ્રીસુપાર્શ્વનાથ
અને શ્રીચંદ્રપ્રભજિનને હું વંદન કરું છું. ૨.

શ્રીસુવિધિનાથ કે જેમનું બીજું નામ પુણ્યદંત છે તેમને
શ્રીશીતલનાથ, શ્રીશ્રેયાંસનાથ, શ્રીવાસુપૂજ્યસ્વામી શ્રીવિમલનાથ,
શ્રીઅનંતનાથ, શ્રીધર્મનાથ તથા શ્રીશાન્તિનાથજિનને હું વંદન
કરું છું. ૩.

શ્રીકુન્થુનાથ, શ્રીઅરનાથ, શ્રીમહિલનાથ, શ્રીસુનિ-
સુવ્રતસ્વામી, શ્રીનમિનાથ, શ્રીઅરિષ્ટનેમિ, શ્રીપાર્શ્વનાથ તથા
શ્રીવર્દ્ધમાનજિનને (શ્રીમહાવીરસ્વામી)ને હું વંદન કરું છું. ૪.

સમાહિવરં શ્રેષ્ઠ એવી સમાધિ,ભાવ-
સમાધિ.

ઉત્તમ-શ્રેષ્ઠ.

દિંતુ-આપો.

અંદેસુ-અ-દ્રોથી.

નિમ્મલયરા-વધારે નિર્મલ,
વધારે સ્વચ્છ.

આર્ધચેસુ-સૂર્યોથી.

અહિય-વધારે

પયાસયરા-પ્રકાશ (અજવાળું)
કરનારા.

સાગરવરગંભીરા-શ્રેષ્ઠ સાગર
એટલે સ્વયંભૂરમણ સમુદ્ર, તે
કરતાં પણ વધારે ગંભીર.

સિદ્ધા-કૃતકૃત્ય થયેલા.

સિદ્ધિ-સિદ્ધિ.

મમ-મને.

દિસંતુ-આપો.

એવી રીતે મારા વડે નામપૂર્વક સ્તવાયેલા, દૂર કર્યાં છે. રજ અને મલરૂપી ક્રમેનિ જેમણે અને જેમનાં જરા મરણ સંપૂર્ણરીતે નાટ થયેલાં છે એવા ચોવીસેય તેમજ અન્ય પણ કેવળજ્ઞાની શ્રી તીર્થંકર ભગવંતો મારા પર પ્રસન્ન થાઓ.

પોતપોતાના નામથી સ્તવાયેલા, મન-વચન-કાયા વડે વંદાયેલા અને પુષ્પો આદિથી પૂજાયેલા જે આ લોકમાં ઉત્તમ છે અને કૃતકૃત્ય થયેલા છે, તેઓ (શ્રી તીર્થંકર ભગવંતો) મને આરોગ્ય (સિદ્ધિપાણી) પ્રાપ્ત કરવા માટે બોધિલાલ અને શ્રેષ્ઠ ભાવસમાધિ આપો. ૬.

ચંદ્રો કરતાં પણ વધારે નિર્મળ, સૂર્યો કરતાં પણ વધારે પ્રકાશ કરનારા, સ્વયંભૂરમણ સમુદ્ર કરતાં પણ ગંભીર અને કૃતકૃત્ય થયેલા તેઓ મને સિદ્ધિ-મોક્ષ આપો. ૭.

સૂત્રપરિચય—

આ સૂત્રમાં ચોવીસ તીર્થંકરોનું સ્તવન કરવામાં આવ્યું છે, તેથી તે ‘ચક્રવીસત્યસુત’ કે ‘ચતુર્વિંશતિ-જિન-સ્તવ’ તરીકે ઓળખાય છે.

સૂત્રની પહેલી ગાથામાં જણાવ્યું છે કે હું જે ચોવીસ અર્હત ભગવંતોની સ્તુતિ કરીશ તે લોકનો પ્રકાશ કરનારા છે અર્થાત્ આ વિશ્વના તમામ પદાર્થોનું સર્વસ્વરૂપ જાણનારા છે, ધર્મરૂપો તીર્થંકરોની સ્થાપના કરનારા છે, જિન છે અને કેવળજ્ઞાની છે.

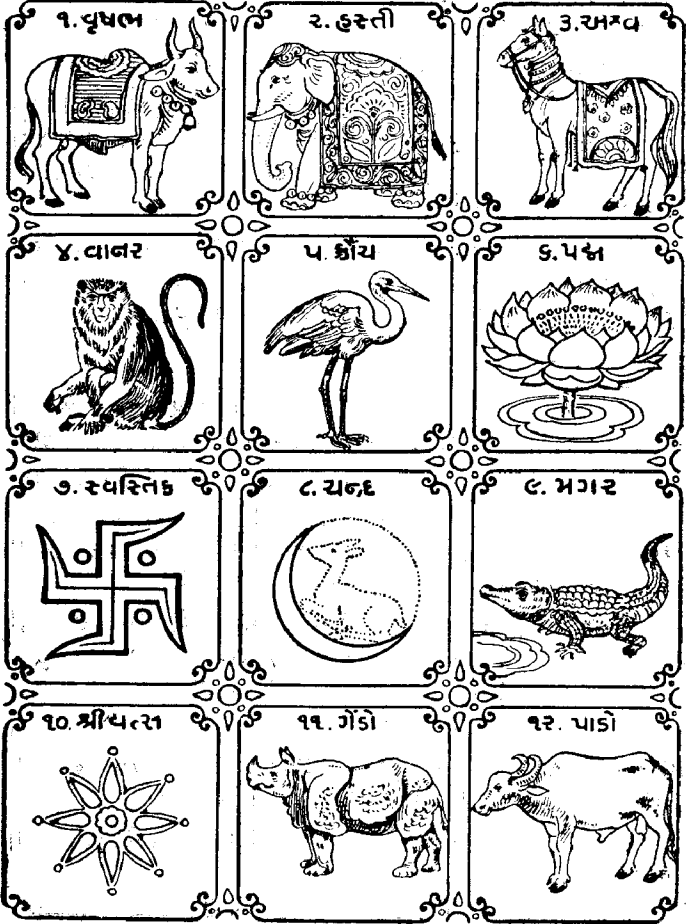
સૂત્રની બીજી ત્રીજી અને ચોથી ગાથામાં ચોવીસ તીર્થંકરોનાં નામ લઈને વંદના કરવામાં આવી છે અને પાંચમી, છઠ્ઠી તથા સાતમી ગાથામાં તેમને પ્રાર્થના કરવામાં આવી છે.

આ પ્રાર્થનામાં પ્રથમ તેમનો પ્રસાદ (કૃપા) માગ્યો છે, પછી આરોગ્ય એટલે મોક્ષ, તેને માટે બોધિલાલ અને ઉત્તમ ભાવસમાધિ માગી છે અને છેવટે સિદ્ધિની ઇચ્છા પ્રકટ કરી છે.

અરિહંત ભગવાનનું સ્તવન કરવાથી સમ્યક્ત્વની શુદ્ધિ થાય છે અને પરિણામે મુક્તિ પ્રાપ્ત થાય છે.

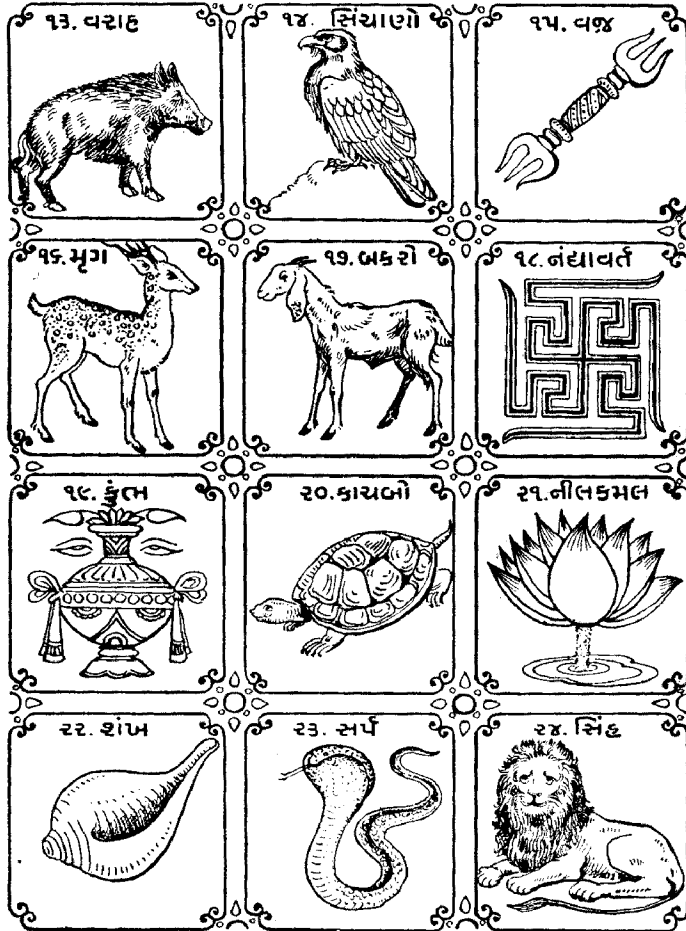
કાયોત્સર્ગમાં આ સૂત્રના પ્રત્યેક શબ્દનો અર્થ વિચારવામાં આવે તો ભાવનો ઉલ્લાસ થાય છે, ચિત્તની શુદ્ધિ થાય છે અને આનંદ માટેની યોગ્યતા આવે છે.

યોવીશ તીર્થકરનાં લાંછનો

શ્રી ઋષભદેવથી શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી સુધીના
અર્હત ભગવંતોનાં :લાંછનો

ચોવીશ તીર્થંકરનાં લાંછનો

શ્રી વિમલનાથથી શ્રી મહાવીરસ્વામી સુધીના અર્ધત્ર
ભગવંતોનાં લાંછનો.

૨૪ તીર્થંકરોનાં માતાપિતા, જન્મસ્થાન,

તીર્થંકરોનાં નામ	પિતા	માતા	જન્મસ્થાન
૧ ઋષભદેવ	નાભિ	મરુદેવા	અયોધ્યા
૨ અગ્નિતનાથ	જિતશત્રુ	વિજયા	”
૩ સંભવનાથ	જિતારિ	સેના	શ્રાવસ્તી
૪ અભિનંદનસ્વામી	સંવર	સિદ્ધાર્થ	અયોધ્યા
૫ સુમતિનાથ	મેઘરથ	સુમંગલા	”
૬ પદ્મપ્રભસ્વામી	શ્રીધર	સુસીમા	કૌશાંબી
૭ સુપાર્શ્વનાથ	સુપ્રતિષ્ઠ	પૃથ્વી	કાશી
૮ ચંદ્રપ્રભસ્વામી	મહાસેન	લક્ષ્મણા	ચંદ્રપુરી
૯ સુવિધિનાથ	સુગ્રીવ	રામા	કાકેદી
૧૦ શીતલનાથ	દ્વરથ	નંદા	ભદ્રિલપુર
૧૧ શ્રેયાંસનાથ	વિષ્ણુરાજ	વિષ્ણુ	સિંહપુર
૧૨ વાસુપૂજ્યસ્વામી	વસુપૂજ્ય	જયા	ચંપા
૧૩ વિમલનાથ	કૃતવર્મા	શ્યામા	કાંપિલ્યપુર
૧૪ અનંતનાથ	સિંહસેન	સુયશા	અયોધ્યા
૧૫ ધર્મનાથ	ભાનુ	સુવ્રતા	રત્નપુર
૧૬ શાંતિનાથ	વિશ્વસેન	અચિરા	હસ્તિનાપુર
૧૭ કુંથુનાથ	સુર	શ્રી	”
૧૮ અરનાથ	સુદર્શન	દેવી	”
૧૯ મદ્ધિલનાથ	કુંભ	પ્રભાવતી	મિથિલા
૨૦ મુનિસુવ્રતસ્વામી	સુમિત્ર	પદ્મા	રાજગૃહ
૨૧ નમિનાથ	વિજય	વપ્રા	મિથિલા
૨૨ નેમિનાથ	સમુદ્રવિજય	શિવા	શૌરિપુર
૨૩ પાર્શ્વનાથ	અશ્વસેન	વામા	કાશી
૨૪ વર્ધમાનસ્વામી	સિદ્ધાર્થ	ત્રિશલા	ક્ષત્રિયકુંડ

લાંછન, શરીરમાન વગેરેનો કોટો.

લાંછન	શરીર	વર્ણ	આયુષ્ય
વૃષભ	૫૦૦ ધનુષ્ય	સુવર્ણ	૮૪ લાખ પૂર્વ
હરતી	૪૫૦ "	"	૭૨ " "
અશ્વ	૪૦૦ "	"	૬૦ " "
વાનર	૩૫૦ "	"	૫૦ " "
કૌચ પક્ષી	૩૦૦ "	"	૪૦ " "
કમલ	૨૫૦ "	રક્ત	૩૦ " "
શ્વરિતંક	૨૦૦ "	સુવર્ણ	૨૦ " "
ચંદ્ર	૧૫૦ "	શ્વિત	૧૦ " "
મગર	૧૦૦ "	"	૨ " "
શ્રીવત્સ	૯૦ "	સુવર્ણ	૧ " "
ગેડો	૮૦ "	"	૮૪ " વર્ષ
પાડો	૭૦ "	રક્ત	૭૨ " "
વરાહ	૬૦ "	સુવર્ણ	૬૦ " "
સિંચાણો	૫૦ "	"	૩૦ " "
વજ્ર	૪૫ "	"	૧૦ " "
મૃગ	૪૦ "	"	૧ " "
બકરો	૩૫ "	"	૯૫ હજાર "
નંદાવર્ત	૩૦ "	"	૮૪ " "
કુંભ	૨૫ "	નીલ	૫૫ " "
કાચબો	૨૦ "	શ્યામ	૩૦ " "
નીલકમલ	૧૫ "	સુવર્ણ	૧૦ " "
શંખ	૧૦ "	શ્યામ	૧ " "
સર્પ	૯ હાથ	નીલ	૧૦૦ વર્ષ
સિંહ	૭ હાથ	સુવર્ણ	૭૨ "

૯ સામાર્થ્યસુત્તં

['કરેમિ ભંતે' સૂત્ર]

મૂળ—

કરેમિ ભંતે ! સામાર્થ્યં, સાવજ્જં જ્ઞેગં પરચ્ચક્ખામિ ।
જવ નિયમં પજ્જુવાસામિ દુવિહં તિવિહેણું, મણેણું
વાયાએ કાએણું, ન કરેમિ, ન કારવેમિ ।

તસ્સ ભંતે ! પડિક્કમામિ નિંદામિ ગરિહામિ
અપ્પાણું વોસિરામિ ॥

શબ્દાર્થ—

કરેમિ-કરું છું.

ભંતે !-હે ભગવન ! હે પૂજ્ય !

સામાર્થ્ય-સામાયિક.

સાવજ્જં જ્ઞેગં-પાપવાળી
પ્રવૃત્તિને.

પરચ્ચક્ખામિ-પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક છોડી
દઉં છું.

જવ-જ્યાં સુધી.

નિયમ-નિયમને.

પજ્જુવાસામિ-સેવું.

દુવિહં-કરવા અને કરાવવારૂપ
બે પ્રકારે.

તિવિહેણું-મન, વચન અને
કાયા, એ ત્રણ પ્રકારે.

મણેણું-મનથી.

વાયાએ-વાણીથી.

કાએણું-શરીરથી.

ન કરેમિ-નહિ કરું, કરીશ નહિં.

ન કારવેમિ-નહિ કરાવું, કરા-
વીશ નહિ.

તસ્સ-તે પાપવાળી પ્રવૃત્તિનું.

ભંતે !-હે ભગવન ! હે પૂજ્ય !

પડિક્કમામિ-પ્રતિક્રમણ કરું
છું, નિવૃત્ત થાઉં છું.

નિંદામિ-નિંદું છું, ખોટી
ગણું છું.

ગરિહામિ-શુરુ સાક્ષીએ નિંદું
છું, આપની સમક્ષ સ્પષ્ટ
એકરાર કરું છું.

અપ્પાણું-પાપવાળી પ્રવૃત્તિ
કરનાર મહિન આત્માને.
વોસિરામિ-છોડી દઉં છું.

અર્થ સંકલ્પના—

હે પૂજ્ય ! હું સામાયિક કરું છું. તેથી પાપવાળી પ્રવૃત્તિઓને પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક છોડી દઉં છું. જ્યાં સુધી હું આ નિયમને સેવું, ત્યાં સુધી મન, વચન અને કાયાવડે પાપવાળી પ્રવૃત્તિ કરીશ નહિ કે કરાવીશ નહિ. અને હે પૂજ્ય ! અત્યાર સુધી તે પ્રકારની જે પાપવાળી પ્રવૃત્તિ કરી હોય, તેમાંથી હું નિવૃત્ત થાઉં છું, તે પાપવાળી પ્રવૃત્તિને હું ખોટી ગણું છું અને તે બાબતનો આપની સમક્ષ સ્પષ્ટ એકરાર કરું છું. હવે હું પાપવાળી પ્રવૃત્તિ કરનાર મલિન આત્માને છોડી દઉં છું.

સૂત્રપરિચય—

આ સૂત્ર વડે સામાયિક કરવાની પ્રતિજ્ઞા લેવાય છે.

સામાયિક (૧)

પ્રશ્ન—સામાયિક શું છે ?

ઉત્તર—સામાયિક એક ધાર્મિક ક્રિયા છે.

પ્રશ્ન—સામાયિક શબ્દનો અર્થ શો ?

ઉત્તર—સમાયની ક્રિયા.

પ્રશ્ન—સમાય કેને કહેવાય ?

ઉત્તર—જેમાં સમ એટલે રાગદ્વેષ રહિત સ્થિતિનો આય એટલે લાભ થાય, તેને સમાય કહેવાય.

પ્રશ્ન—સામાયિકની ક્રિયા કોણ કરી શકે ?

ઉત્તર—સામાયિકની ક્રિયા કોઈ પણ સ્ત્રી-પુરુષ કરી શકે.

પ્રશ્ન—તે માટે શું કરવું પડે છે ?

ઉત્તર—તે માટે શુદ્ધ વસ્ત્ર પહેરીને તથા કટાસણું, મુહપત્તી, ચરવળેઠ નવકારવાળી અને ઠોઠ પણ્ય ધાર્મિક પુસ્તક લઈ ને શુરુ આગળ જવું પડે છે અને ત્યાં વિધિપૂર્વક સામાયિકની પ્રતિષ્ઠા દેવી પડે છે.

પ્રશ્ન—સામાયિકની પ્રતિષ્ઠા કેવી રીતે લેવાય છે ?

ઉત્તર—તેમાં પ્રથમ શુરુને ઉદ્દેશીને કહેવું પડે છે કે ‘કરેમિ ભંતે સામાયયં’ એટલે ‘હે પૂજ્ય ! હું સામાયક કરું છું’ અને પછી તરત જ કહેવું પડે છે કે ‘સાવજ્જં જ્ઞેગં પચ્ચક્ખામિ’ એટલે ‘હું પાપવાળી પ્રવૃત્તિને પ્રતિષ્ઠાપૂર્વક છોડી દઉં છું.’

પ્રશ્ન—પાપવાળી પ્રવૃત્તિ કેટલા વખતને માટે છોડવામાં આવે છે ?

ઉત્તર—તેનો ખુલાસો કરવા ‘જ્ઞવ નિયમં પજ્જુવાસામિ’ એવો પાઠ બોલવામાં આવે છે તેનો અર્થ એ છે કે જ્યાં સુધી હું આ નિયમને સેવું, ત્યાં સુધી પાપવાળી પ્રવૃત્તિ કરીશ નહિ. એક સામાયિકનો નિયમ બે ઘડી એટલે ૪૮ મિનિટ સુધીનો હોય છે, તેથી પાપવાળી પ્રવૃત્તિ ૪૮ મિનિટ સુધી છોડી દેવાની હોય છે.

પ્રશ્ન—સામાયિકમાં પાપવાળી પ્રવૃત્તિ કેટલી રીતે છોડી દેવામાં આવે છે ?

ઉત્તર—સામાયિકમાં પાપવાળી પ્રવૃત્તિ છ ઠોટીથી એટલે છ પ્રકારે છોડી દેવામાં છે.

પ્રશ્ન—તે કેવી રીતે ?

ઉત્તર—(૧) પાપવાળી પ્રવૃત્તિ હું મનથી કરું નહિ.

(૨) પાપવાળી પ્રવૃત્તિ હું મનથી કરાવું નહિ.

(૩) પાપવાળી પ્રવૃત્તિ હું વચનથી કરું નહિ.

(૪) પાપવાળી પ્રવૃત્તિ હું વચનથી કરાવું નહિ.

(૫) પાપવાળી પ્રવૃત્તિ હું કાયાથી કરું નહિ.

(૬) પાપવાળી પ્રવૃત્તિ હું કાયાથી કરાવું નહિ.

પ્રશ્ન—પાપવાળી પ્રવૃત્તિ કુલ કેટલી કોટિથી છોડી શકાય છે ?

ઉત્તર—નવ કોટિથી.

પ્રશ્ન—તેમાંની કઈ ત્રણ કોટિ આ પ્રતિજ્ઞામાં આવતી નથી ?

ઉત્તર— (૧) કોઈ પાપવાળી પ્રવૃત્તિ કરતો હોય તો તેને મનથી હું
અનુમોદું નહિ.

(૨) કોઈ પાપવાળી પ્રવૃત્તિ કરતો હોય તો તેને વચનથી હું
અનુમોદું નહિ.

(૩) કોઈ પાપવાળી પ્રવૃત્તિ કરતો હોય તો તેને કાયાથી હું
અનુમોદું નહિ.

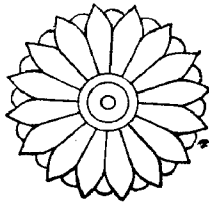
જેઓ ગૃહસ્થદશામાં છે, તેઓ આ ત્રણ કોટિથી પ્રતિજ્ઞા
કરી શકે નહિ.

પ્રશ્ન—પછી શું કરવામાં આવે છે ?

ઉત્તર—પછી ‘તસ્સ ભંતે ! પડિક્કમામિ નિંદામિ ગરિહામિ અપ્પાણું
વોસિરામિ’ એ પાઠ બોલીને અત્યાર સુધીમાં જે પાપવાળી
પ્રવૃત્તિ કરી હોય, તેનું પ્રતિક્રમણ કરવામાં આવે છે. ફરી પાપ-
વાળી પ્રવૃત્તિ કરવાનું મન ન થાય તે માટે આવું પ્રતિક્રમણ
જરૂરી છે.

પ્રશ્ન—સાધુઓ કેવી રીતે સામાયિક કરે ?

ઉત્તર—સાધુઓ દીક્ષા લેતી વખતે જીવનભર સામાયિક કરવાની પ્રતિજ્ઞા
લે છે, એટલે તેઓ હર વખત સામાયિકમાં જ હોય છે.

૧૦ સામાયિકપારણસુત્તં

[સામાયિક પારવાનું સૂત્ર]

મૂળ—

[ગાથા]

સામાયિકવચનુત્તો, જવ મણે હોઈ નિયમસંજુત્તો ।
છિન્નધ અસુહં કમ્મં, સામાયિક જત્તિયા વારા ॥ ૧ ॥
સામાયિકમિમ ઉ કચ્ચે, સમણો ઈવ સાવચ્ચો હવઈ જમ્મહા ।
ચ્ચેચ્ચેણુ કારણેણુ, બહુસો સામાયિકં કુજ્જ ॥ ૨ ॥

સામાયિક વિધિએ લીધું, વિધિએ પાર્યું, વિધિ
કરતાં જે કોઈ અવિધિ હોવો હોય, તે સવિ હું મન-
વચન કાયાએ કરી મિચ્છા મિ દુકકડં ॥

(દસ મનના, દસ વચનના પાર કાયાના એ બત્રીસ
દોષમાંથી જે કોઈ દોષ લાગ્યો તે, મન, વચન,
કાયાએ કરી મિચ્છા મિ દુકકડં ॥)

શબ્દાર્થ—

સામાયિકવચનુત્તો—સામાયિક
વ્રતથી યુક્ત, સામાયિક વ્રતધારી.
જવ—જ્યાં સુધી.
મણે—મનમાં.
હોઈ—હોય છે, કરે છે.
નિયમસંજુત્તો—નિયમથી
જોડાયેલો, નિયમ રાખીને.
છિન્નધ—કાપે છે.
અસુહં—અશુભ, પાપવાળા.

કમ્મં—કર્મને.
સામાયિક—સામાયિક.
જત્તિયા—જેટલી.
વારા—વાર.
સામાયિકમિમ—સામાયિકમાં.
ઉ—તો.
કચ્ચે—કચ્ચે છે.
સમણો—સાધુ.
ઈવ—જેવો.

સાવચ્ચો-શ્રાવક.

હવર્ધ-થાય છે.

જન્મહા-જે કારણથી.

એએણુ કારણેણુ-એ કારણ વડે.

બહુસો-ધણી વાર.

સામાયિક-સામાયિક.

કુજ્જા-કરવું જોઈએ.

વિધિ-નક્કી કરેલી પદ્ધતિ.

અર્થસંકલના--

સામાયિક વ્રતધારી જ્યાં સુધી અને જેટલી વાર મનમાં નિયમ રાખીને સામાયિક કરે છે, ત્યાં સુધી અને તેટલી વાર તે અશુભ કર્મનો નાશ કરે છે. ૧.

સામાયિક ક્યેં છતે તો શ્રાવક સાધુ જેવો થાય છે; તેથી સામાયિક વારંવાર કરવું જોઈએ. ૨.

આ સામાયિક મેં વિધિપૂર્વક ગ્રહણ કર્યું છે અને વિધિપૂર્વક પૂર્ણ કર્યું છે. તે બંને પ્રકારની ક્રિયામાં, જે કોઈ પણ અવિધિ કે ભૂલ થઈ ગઈ હોય, તે સંબંધી મારું પાપ નિષ્કલ થાયો. વળી આ સામાયિકના સમય દરમિયાન દસ મનના, દસ વચનના અને બાર કાયાના એમ કુલ બત્રીસ દોષોમાંથી જે કોઈ દોષનું સેવન થઈ ગયું હોય, તે સંબંધી મારું પાપ નિષ્કલ થાયો.

સૂત્રપરિચય -

આ સૂત્ર વડે સામાયિક પારવામાં આવે છે અને ફરી પણ સામાયિક કરવાની લાવના થાય, તે માટે તેમાં સામાયિકના લાભો દર્શાવેલા છે. વળી સામાયિક ઊર દોષો ટાળીને કરવું જોઈએ, તે વાત પણ તેમાં દર્શાવેલી છે.

સામાયિક (૨)

પ્રશ્ન—સામાયિકથી શો લાભ થાય છે ?

ઉત્તર—સામાયિકથી અશુભ કર્મનો નાશ થાય છે.

પ્રશ્ન—ખીન્ને શો લાભ થાય છે ?

ઉત્તર—સામાયિકથી ખીન્ને લાભ એ થાય છે કે સાધુના જેવું પવિત્ર જીવન ગાળી શકાય છે, એટલે ચારિત્રમાં સુધારો થાય છે.

પ્રશ્ન—આવકે એક અહોરાત્રમાં કેટલી વાર સામાયિક કરવું જોઈએ ?

ઉત્તર—જો પરિસ્થિતિ અનુકૂળ હોય તો આવક એક અહોરાત્રમાં ધણી સામાયિક કરે અને અનુકૂળ ન હોય તો ઓછામાં ઓછું એક સામાયિક પણ કરે.

પ્રશ્ન—સામાયિકમાં કેટલા દોષો ટાળવા જોઈએ ?

ઉત્તર—ખત્રીશ.

પ્રશ્ન—તેમાં મનના કેટલા ? વચનના કેટલા ? અને કાયાના કેટલા ?

ઉત્તર—તેમાં મનના દશ, વચનના દશ, અને કાયાના બાર.

પ્રશ્ન—સામાયિકમાં મનના દોષો ટાળવા શું કરવું જોઈએ ?

ઉત્તર—(૧) આત્મહિત સિવાય ખીજ વિચારો કરવા નહિ.

(૨) લોકો વાહવાહ બોલે એવી ઇચ્છા રાખવી નહિ.

(૩) સામાયિક-દ્વારા ધનલાભની ઇચ્છા રાખવી નહિ.

(૪) ખીજ કરતાં સારું સામાયિક કરું છું, માટે ચઢિયાતો છું, તેવો ગર્વ રાખવો નહિ.

(૫) ભયનું સેવન કરવું નહિ.

(૬) સામાયિકના ફલનું નિયાજું કરવું ન હ.

(૭) સામાયિકના ફલ સંબંધી સંશય રાખવો નહિ.

(૮) રોષ રાખીને સામાયિક કરવું નહિ.

(૯) અવિનયથી સામાયિક કરવું નહિ.

(૧૦) અબહુમાનથી સામાયિક કરવું નહિ.

પ્રશ્ન—સામાયિકમાં વચનના દોષો ટાળવા માટે શું કરવું જોઈએ ?

ઉત્તર—(૧) કડવું, અપ્રિય કે અસત્ય વચન બોલવું નહિ.

(૨) વગર વિચારે બોલવું નહિ.

(૩) શાસ્ત્રની દરકાર રાખ્યા વિના બોલવું નહિ.

(૪) સૂત્રસિદ્ધાંતના પાઠ દૂંકાવી બોલવા નહિ.

(૫) કોઈની સાથે કલહકારી વચન બોલવું નહિ.

(૬) વિકથા કરવી નહિ. (સ્ત્રીકથા, લકતકથા, (ભોજનની કથા) દેશકથા અને રાજકથા એ ચાર વિકથા કહેવાય છે.)

(૭) કોઈની હાંસી કરનારું વચન કહેવું નહિ.

(૮) સામાયિકના સૂત્રપાઠ અશુદ્ધ બોલવા નહિ.

(૯) અપેક્ષા રહિત બોલવું નહિ.

(૧૦) ગણુગણુતાં બોલવું નહિ.

પ્રશ્ન—સામાયિકમાં કાયાના દોષો ટાળવા માટે શું કરવું જોઈએ ?

ઉત્તર—(૧) પગ પર પગ ચડાવીને બેસવું નહિ.

(૨) ડગભગતા આસને બેસવું નહિ કે જ્યાંથી ઉઠવું પડે તેવા આસને બેસવું નહિ.

(૩) ચારે બાજુ નજર ફેરવીને જોયા કરવું નહિ.

(૪) ધરકામ કે વેપારવણુજને લગતી વાતનો સંજ્ઞાથી પણ ધશ્વારો કરવો નહિ.

(૫) ભીંત કે થાંભલાનું આલંબન લેવું નહિ.

(૬) હાથ-પગને લાંબાદૂંકા કર્યા કરવા નહિ.

(૭) આળસ મરડવું નહિ.

(૮) હાથ-પગની આંગળીના ટાયકા ફેડવા નહિ.

(૯) શરીર પરથી મેલ ઉતારવો નહિ.

(૧૦) એદીની માફક બેસી રહેવું નહિ.

(૧૧) ઊંઘવું નહિ.

(૧૨) વચ્ચે સંકેરવા નહિ.

૧૧ જગચિંતામણિસુત્તં

['જગચિંતામણિ' - ચૈત્યવંદન]

મૂળ—

[રોલાઈંદ]

જગચિન્તામણિ ! જગહ નાહ ! જગગુરુ જગરક્ષણુ !
જગખંધવ ! જગસત્યવાહ ! જગભાવવિચ્છેદણુ !
અદ્રઢાવયસંઠવિચ્છેદ ! કમ્મદ્રઢવિણાસણુ !
ચઉત્તીસ વિ જિણુવર ! જયંતુ અપ્પડિહયસાસણુ ! ॥૧॥

[વસ્તુજંદ]

કમ્મભૂમિહિં કમ્મભૂમિહિં પઠમસંધયણિ,
ઉક્કોસય સત્તરિસય, જિણુવરાણુ વિહરંત લખ્ખભઈ;
નવકોડિહિં ઢેવલીણુ, કોડિસહસ્સ નવ સાહુ ગમ્મધ ।
સંપઈ જિણુવર વીસમુણિ, મિહું(હિં) કોડિહિં વરનાણિ,
સમણુહ કોડિસહસ્સ દુઢે, થુણિજજઈ નિચ્ચ વિહાણિ ॥ ૨ ॥
જયઉ સામિય ! જયઉ સામિય ! રિસહ ! સત્તંજિ,
ઉજ્જિજંતિ પહુ નેમિજિણુ ! જયઉ વીર ! સચ્ચઉરમંડણુ !
ભરુઅચ્છહિં મુણિસુવ્વય ! મહુરિપાસ ! દુહદુરિઅ
ખંડણુ ! ॥

અવર વિદ્દેહિ તિત્થયરા, ચિહું દિસિ વિદિસિ જિ ઢ વિ
ત્તીઆણુગયસંપઈય, વંદઉં જિણુ સંવે વિ ॥ ૩ ॥

[ગાહા]

સત્તાણુવધસહસ્સા લક્ષ્યા છપ્પન્ન અઠકોડીઓ ।

બત્તીસ સય બાસીયાઈ, તિઅલોએ ચેઈએ વંદે ॥૪૮॥

પન્નરસ કોડિ સયાઈ, કોડી બાયાલ લક્ષ્ય અડવન્ના ।

છત્તીસ સહસ અસીઈ, સાસયબિંબાઈ પાણુમામિ ॥૫૦॥

શબ્દાર્થ—

જગચિંતામણિ ! —જગતમાં

ચિંતામણિરત્ન સમાન !

જગહુનાહુ ! —જગતના

સ્વામીઓ !

જગગુરુ ! —સમસ્ત જગતના

ગુરુઓ !

જગરૂપાણુ ! —જગતનું રક્ષણ

કરનારાઓ !

જગઅધવ ! —જગતના અધુઓ !

જગસત્યવાહુ ! —જગતને ઈષ્ટ

સ્થલે (મોક્ષે) પહોંચાડનારાઓ !

જગતના ઉત્તમ સાર્થવાહો !

જગલાવવિઅરૂપાણુ ! —

જગતના સર્વલાવોને જાણુ-

વામાં તથા પ્રકાશવામાં નિપુણ !

અઠ્ઠાવયસંઠિઅરૂવ ! —

અષ્ટાપદ પર્વત ઉપર

સ્થપાયેલી પ્રતિમાવાળા !

કમ્બહૂવિણાસણુ ! —આઠે મ

કર્મનો નાશ કરનારા !

ચઉવીસ વિ-ઓવીસે

જિણુવર ! —હે જિનવરો ! હે

ઋષભાદિ તીર્થંકરો !

જયંતુ-જય પામે, જયવંતા વતે

અપ્પડિહયસાસણુ ! —અખં

ડિત શાસનવાળા ! અબાધિત

ઉપદેશ દેનારા !

કમ્બભૂમિહુ—કર્મભૂમિઓમાં.

પઠમસંઘયણુ—પ્રથમ-સંઘયણુ-

વાળા, વજ્રઋષભનારાય

સંઘયણુવાળા.

સંઘયણુ-હાડકાંની વિશિષ્ટ

રચના.

ઉક્કોસય-વધારેમાં વધારે.

સત્તરિસય-એકસોને સિત્તર.

જિણુવરાણુ-જિનેશ્વરોની.

વિહુરંત-વિચરતા.

લખલખ-પમાય છે.

નવકોડિહિં-નવ કોટિ (કોડ)-

કેવલીણુ-કેવલીઓની.

કોડિસહસ્ર-હજાર કોડ (હસ
અબજ).

નવ-નવ.

સાહુ-સાધુઓ.

ગમ્મઘ-જળાય છે.

સંપર્ધ-વર્તમાનકાળમાં.

જિણુવર-જિનેશ્વરો, તીર્થંકરો.

વીસ-વીસ.

મુણિ-સાધુઓ.

ખિહુ' (હિ')-એ.

કોડિહિં-કોડ.

વરનાણિ-કેવલજ્ઞાનીઓ.

સમણુહ-શ્રમણોની (સંખ્યા)

કોડિસહસ્ર હુધં-એ હજાર
કોડ (વીસ અબજ).

શુણિજજર્ધ-સ્તવન કરાય છે.

નિચચ-નિત્ય.

વિહાણિ-પ્રાતઃકાળમાં.

જયઉ-જય પામો.

સામિય ?-હે સ્વામી !

રિસહ ?-શ્રીકૃષ્ણમદેવ !

સત્તંજિ-શત્રુજયગિરિ ઉપર.

ઉર્નિજતિ-ગિરનાર ઉપર.

પહુનેમિજિણુ ! -હે પ્રભુ
નેમિજિન !

જયઉ-આપ જયવંત વર્તો.

વીર !-હે વીર ! હે મહાવીર !

સચ્ચઉરમં'હણુ !-સત્યપુર
(સાચોર)ના શશુગારરૂપ !

ભરઅચ્છહિં મુણિસુબ્બય !-
ભર્યમાં રહેલા હે મુનિસુવત-
સ્વામી !

મહુરિપાસ !-મથુરામાં વિરા-
જતા હે પાર્શ્વનાથ !

હુહુરિઅખં'હણુ ! -દુઃખ
અને પાપનો નાશ કરનાર !

અવર-ખીજ (તીર્થંકરો).

વિદેહિ-વિદેહમાં, મહાવિદેહ
ક્ષેત્રમાં.

તિથયરા-તીર્થંકરો.

ચિહુ'-ચારે.

દિસિ વિદિસિ-દિશાઓમાં
અને વિદિશાઓમાં.

જિ-જે.

કે વિ-કાર્ધ પણુ.

તીઆણાગમ્યસંપદય-અતીત,
 અનાગત અને સાંપ્રતિક.
 ભૂતકાળ, ભવિષ્યકાળ અને
 વર્તમાનકાળમાં થયેલા.
 વંદઉં-હું વંદું છું.
 જિણુ જિનેને.
 સવ્વે વિ-સર્વેને પણ.
 સત્તાણુવર્ધસહુસા-સત્તાણુ
 હજાર(૬૭૦૦૦).
 લક્ખાછપ-પન-છપન લાખ
 (૫૬૦૦૦૦૦).
 અદ્દકોડીઓ-આઠ કોડ
 (૮૦૦૦૦૦૦૦).
 અત્તીસસય-અત્રીસ સો
 (૩૨૦૦).
 આસીયાઇ-આશી (૮૨).

તિઅલોએ-ત્રણે લોક (સ્વર્ગ-
 મર્ત્ય અને પાતાળ)માં.
 એમ્એ-જિન પ્રાસાદોને.
 વંદે-હું વંદું છું.
 પ-નરસકોડિસયાઇ-પંદરસો
 કોડ (૧૫૦૦૦૦૦૦૦૦૦).
 કોડી બાયાલ-બેતાલીસ કોડ-
 (૪૨૦૦૦૦૦૦૦).
 લક્ખ અડવ-ના-અઢાવન લાખ
 (૫૮૦૦૦૦૦).
 છત્તીસસહસ-છત્રીસ હજાર
 (૩૬૦૦૦).
 અસીઇ-એશી (૮૦).
 સાસયખિંબાઇ-શાશ્વત
 ખિંબોને.
 પણમામિ-હું પ્રણામ કરું છું.

અર્થસંકલના —

જગતમાં ચિંતામણિ રત્નસમાન ! જગતના સ્વામી !
 જગતના ગુરુ ! જગતના રક્ષક ! જગતના નિષ્કારણ બંધુ !
 જગતના ઉત્તમ સાર્થવાહ ! જગતના સર્વ લાવોને બાણ-
 વામાં તથા પ્રકાશવામાં નિપુણ ! અષ્ટાપદ પર્વત પર (ભરત
 ચક્રવર્તી દ્વારા) સ્થપાયેલી પ્રતિમાવાળા ! આઠે ય કર્મોના
 નાશ કરનારા ! તથા અબાધિત ઉપદેશ દેનારા ! હે ઋષભાદિ
 યોગીસે તીર્થંકરો ! આપ જયવંતા વર્તો. ૧.

કર્મભૂમિઓમાં-પાંચ ભરત, પાંચ ઐરવત અને પાંચ મહાવિદેહમાં વિચરતા વજ્રઋષભનારાયસંઘયણવાળા જિનેશ્વરોની સંખ્યા વધારેમાં વધારે ૧૭૦ની હોય છે, સામાન્ય કેવલીઓની સંખ્યા વધારેમાં વધારે ૯ કોડની હોય છે. અને સાધુઓની સંખ્યા વધારેમાં વધારે નવ હજાર કોડ એટલે ૯૦ અબજની હોય છે. વર્તમાન કાળમાં તીર્થંકરો ૨૦ છે, કેવલજ્ઞાની મુનિઓ ૨ કોડ છે અને શ્રમણો ૨૦૦૦ કોડ એટલે ૨૦ અબજ છે કે જેમનું નિત્ય પ્રાતઃ કાળમાં સ્તવન કરાય છે. ૨.

હે સ્વામી ! જય પામો, જય પામો. શત્રુજય પર રહેલા હે ઋષભદેવ ! ઉજ્જયંત (ગિરનાર) પર વિરાજમાન હે પ્રભુ નેમિજિન ! સાચોરના શણગારરૂપ હે મહાવીર ! ભરુચમાં રહેલા હે મુનિસુવ્રતસ્વામી ! મથુરામાં વિરાજમાન, દુઃખ અને પાપનો નાશ કરનાર હે પાર્શ્વનાથ ! આપ જયવંતા વર્તો; તથા મહાવિદેહ અને ઐરવત આદિ ક્ષેત્રોમાં તથા ચાર દિશાઓ ને ચાર વિદિશાઓમાં જે કોઈ તીર્થંકરો ભૂતકાળમાં થઈ ગયા હોય; વર્તમાનકાળમાં વિચરતા હોય અને ભવિષ્યમાં હવે પછી થનારા હોય, તે સર્વેને પણ હું વંદું છું. ૩.

ત્રણ લોકમાં રહેલા આઠ કોડ, સત્તાવન લાખ, અસો ને ખ્યાશી (૮,૫૭,૦૦,૨૮૨) શાશ્વત ચૈત્યોને હું વંદું છું. ૪.

ત્રણ લોકમાં રહેલા પંદર અબજ, બેંતાળીસ કોડ, અઠ્ઠાવન લાખ, છત્રીસ હજાર ને એંશી-(૧૫,૪૨,૫૮,૩૬,૦૮૦) શાશ્વત બિંબોને હું પ્રણામ કરું છું. ૫.

સૂત્રપરિચય—

આ સૂત્રનો ઉપયોગ જુદા જુદા સમયે કરવામાં આવતાં ચૈત્ય-વંદન પ્રસંગે થાય છે. તેની પહેલી ગાથામાં ચોવીસ જિનવરોની સ્તુતિ કરવામાં આવી છે. બીજી ગાથામાં તીર્થંકરો કઈ ભૂમિમાં જન્મે છે, તેમનું સંઘયથ્થુ (શરીરનો બાંધો) કેવું હોય છે, તેમની ઉત્કૃષ્ટ અને જ્ઞાન્ય સંજ્ઞા કેટલી હોય છે. તથા તે સમયે કેવળજ્ઞાની અને સાધુ કેટલા હોય છે, તેનું વર્ણન કરેલું છે. ત્રીજી ગાથામાં પાંચ સુપ્રસિદ્ધ તીર્થોના મૂળનાયકોને વંદન કરવામાં આવ્યું છે. તેમાં પહેલું નામ શ્રી શત્રુંજયગિરિનું છે કે જ્યાં શ્રીઆદિનાથ ભગવાન વિરાજે છે. બીજું નામ શ્રી ઉજ્જયંતગિરિ એટલે ગિરનારનું છે કે જ્યાં શ્રી-નેમિનાથ પ્રભુ વિરાજે છે. ત્રીજું નામ સત્યપુર એટલે સાચોરનું છે કે જ્યાં શ્રી મહાવીર જિનેશ્વર વિરાજે છે. ચોથું નામ ભૃગુકચ્છ એટલે ભરુચનું છે કે જ્યાં શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી વિરાજે છે અને પાંચમું નામ મથુરાનું છે કે જ્યાં એક કાળે શ્રી પાશ્વનાથ પ્રભુની ભવ્ય ચમત્કારિક મૂર્તિ વિરાજમાન હતી. ચોથી ગાથામાં શાશ્વત ચૈત્યોની સંજ્ઞા ગણ્યાવીને તેને વંદના કરવામાં આવી છે તથા પાંચમી ગાથામાં શાશ્વત મિષ્ટોની સંજ્ઞા ગણ્યાવીને તેને વંદના કરવામાં આવી છે.

આ ચૈત્યવંદન છંદોગ્રન્થ હોવાથી સુંદર રીતે ગવાય છે. તેની ભાષા અપભ્રંશ છે.

૧૨ તિત્થવંદણસુતં

['જંકિંચિ' સૂત્ર]

મૂળ—

(ગાહા)

જં કિં ચિ નામ તિત્થં, સજ્જે પાયાલિ માણુસે લોચ્ચે ।
જઠં જિણુખિંબાઠં, તાઠં સંવાઠં વંદામિ ॥ ૧ ॥

શબ્દાર્થ—

જં-જે
કિંચિ-કોઈ
નામ-આ પદ વાક્યનો અર્થ
કાર છે.
તિત્થં-તીર્થ.
સજ્જે-દેવલોકમાં
પાયાલિ-પાતાલમાં.

માણુસે લોચ્ચે-મનુષ્યલોકમાં.
જઠં-જેટલાં.
જિણુખિંબાઠં-જિનખિંબો.
તાઠં-તે.
સંવાઠં-સર્વેને.
વંદામિ-હું વંદન કરું છું.

અર્થસંકલના—

દેવલોક, પાતાળ અને મનુષ્યલોકમાં જે કોઈ તીર્થ
હોય અને જેટલાં જિનખિંબો હોય તે સર્વેને હું વંદન
કરું છું.

સૂત્રપરિચય—

આ સૂત્ર ત્રણુ લોકમાં રહેલાં સર્વ તીર્થો અને સર્વ જિનખિંબોને
વંદન કરવા માટે ઉપયોગી છે.

૧૩ સકલ્લયસુત્તં

['નમો ત્યુ ણું ' સૂત્ર]

મૂળ -

નમો ત્યુ ણું અરિહંતાણું ભગવંતાણું ॥૧॥

આર્ધગરાણું તિત્થયરાણું સયંસંબુદ્ધાણું ॥૨॥

પુરિસુત્તમાણું પુરિસસીહાણું પુરિસવરપુંડરીઆણું
પુરિસવરગંધહત્થીણું ॥૩॥

લોગુત્તમાણું લોગનાહાણું લોગહિઆણું લોગ--
પર્ધવાણું લોગપન્નેઅગરાણું ॥૪॥

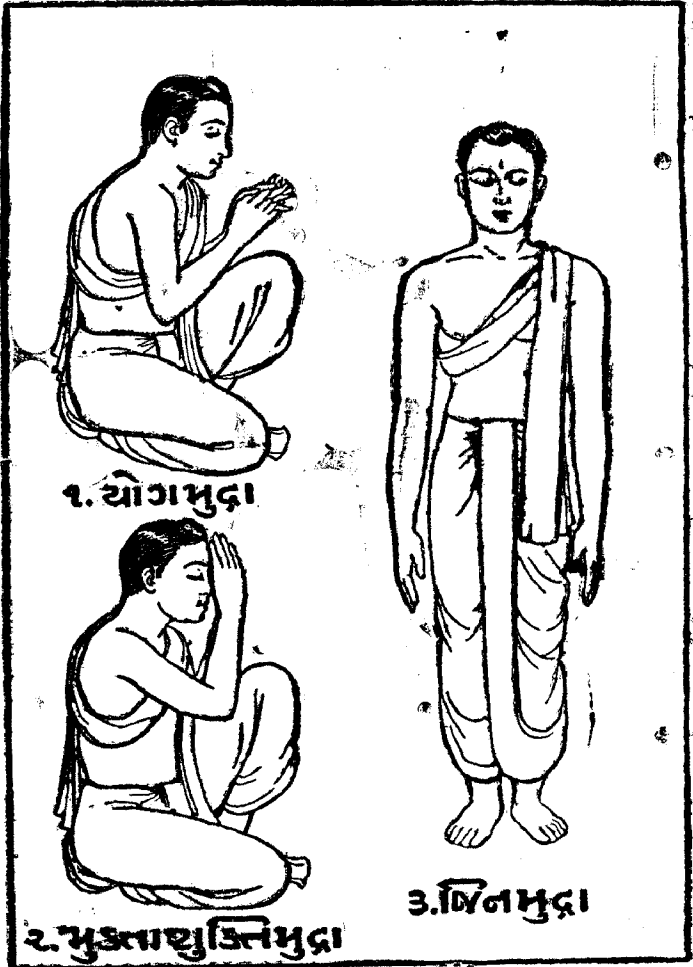
અભયદયાણું ચક્ષુદયાણું મગ્ગદયાણું સરણુદયાણું
બોહિદયાણું ॥૫॥

ધમ્મદયાણું ધમ્મદેસયાણું ધમ્મનાયગાણું
ધમ્મસારહીણું ધમ્મવરચાઉરંતચક્રવટીણું ॥૬॥

અપ્પહિહયવરનાણુદંસણુધરાણું વિચદ્ધઉમાણું ॥૭॥

જિણાણું જવયાણું તિન્નાણું તારયાણું બુદ્ધાણું
બોહયાણું મુત્તાણું મોઅગાણું ॥૮॥

સંવન્નૂણું સંવદરિસીણું સિવમયલમરુમણું ત-
મ્મયમન્વાપ્પાહમપુણુરાવિત્તિ સિદ્ધિગર્ધનામધેયં ઠાણું
સંપત્તાણું નમો જિણાણું જિઅભયાણું ॥૯॥

ત્રણ મુદ્રાઓ

[ગાહા]

જે અ અર્થઆ સિદ્ધા, જે અ ભવિસ્સંતિ જાગએ કાલે ।
સંપર્થ અ વટમાણા, સંવે તિવિદેણુ વંદામિ ॥૧૦॥

શબ્દાર્થ—

નમો ત્યુ—નમસ્કાર હો.
જ્યુ—વાક્યાલંકાર તરીકે વપરાતો
શબ્દ.
અરિહંતાણુ—અરિહંતોને.
ભગવંતાણુ—ભગવંતોને.
આર્ધગરાણુ—આદિકરોને,
શ્રુતધર્મની આદિ કરનારાઓને.
તિથયરાણુ—તીર્થ કરોને,
ચતુર્વિધ શ્રમણ સંધર્ષી
તીર્થની સ્થાપના કરનારાઓને.
સયંસંજુદ્યાણુ—સ્વયંસંજુદોને,
પોતાની મેળે ઓષ પામેલાઓને.
પુરિસુત્તમાણુ—પુરુષોત્તમોને,
પુરુષોમાં યાનાદિ ગુણોવડે
ઉત્તમોને.
પુરિસસીહાણુ—જેઓ પુરુષોમાં
સિંહ સમાન નિર્ભય છે, તેઓને.
પુરિસવરપુંડરીઆણુ—
જેઓ પુરુષોમાં શ્રેષ્ઠ શ્વેતકમલ
સમાન નિર્લેપ છે, તેઓને.
પુરિસવરગંધહતીણુ—
જેઓ પુરુષોમાં શ્રેષ્ઠ

ગંધહસ્તી સમાન છે,
તેઓને.
લોગુત્તમાણુ—જેઓ લોકમાં
ઉત્તમ છે, તેઓને.
લોગનાહાણુ—લોકના નાથોને.
લોગહિઆણુ—લોકનું હિત
કરનારાઓને.
લોગપદ્મવાણુ—જેઓ લોકમાં
દીપક સમાન છે, તેઓને.
લોગપન્નજેઅગરાણુ—લોકમાં
પ્રકાશ કરનારાઓને.
અભયદયાણુ—અભય આપ-
નારાઓને.
ચક્રબુદ્યાણુ—નેત્રો આપ-
નારાઓને, શ્રદ્ધાર્ષી નેત્રોનું
દાન કરનારાઓને.
મગ્ગદયાણુ—માર્ગ દેખાડ-
નારાઓને.
સરણુદયાણુ—શરણુ દેના-
રાઓને.

બોહિદયાણું-બોધિબીજની
પ્રાપ્તિ કરાવનારાઓને,
જિનપ્રણીત ધર્મની પ્રાપ્તિને
'બોધિ' કહેવામાં આવે છે.

ધર્મમદયાણું-ધર્મ સમન્નવ-
નારાઓને.

ધર્મમદેસયાણું-ધર્મની દેશના
આપનારાઓને.

ધર્મમનાયગાણું-ધર્મના સાચા
સ્વામીઓને.

ધર્મમસારહીણું-ધર્મના સાર-
થિઓને, ધર્મરૂપી રથને ચલા-
વવામાં નિષ્ણાત સારથિઓને.

ધર્મમવરચાઉરંતયક્રવટ્ટીણું -
ધર્મરૂપી શ્રેષ્ઠ ચતુરંત-
ચક્રવર્તીઓને, ચાર ગતિનો
નાશ કરનારા ધર્મચક્રનું
પ્રવર્તન કરનારા ચક્રવર્તીઓને.
વર-શ્રેષ્ઠ.

ચાઉરંતયક્રવટ્ટી-ચાર ગતિ-
નો નાશ કરનાર ધર્મચક્રનું
પ્રવર્તન કરનારા.

અપ્પહિહયવરનાણુંદંસણું-

ધરાણું-જેઓ હણાય નહિ
એવા કેવલજ્ઞાન અને કેવલદર્શનને
ધારણ કરનારા છે, તેઓને.

અપ્પહિહય-હણાય નહિ એવું

વિચટ્ટછડિમાણું જેમનું છદ્મ-
સ્થપાણું આદ્યું ગયું છે, તેઓને,
છદ્મસ્થપણાથી રહિતને.

જિણાણું જાવયાણું-જિતનારા-
ઓને તથા જિતાવનારાઓને,
જેઓ સ્વયં જિન બનેલા છે
તથા બીજાઓને જિન બના-
વનારા છે, તેઓને.

તિન્નાણું તારયાણું-જેઓ
સંસાર સમુદ્રનો પાર પામી
ગયા છે તથા બીજાઓને પાર
પમાડનારા છે, તેઓને.

બુદ્ધાણું બોહયાણું-જેઓ પોતે
બુદ્ધ છે અને બીજાઓને
બોધ પમાડનારા છે, તેઓને.

મુત્તાણું મોચ્ચગાણું-જેઓ
મુક્ત થયેલા છે તથા બીજાઓને
મુક્ત કરાવનારા છે તેઓને.

સંવન્નૂણું સંવદ્ધરિસીણું-
સર્વજ્ઞોને, સર્વદર્શીઓને.

સિવમયલમરુચમણુંતમકૂખ-
યમંવાબાહુમપુણરાવિત્તિ-
શિવ, અચલ, અરુજ, અનંત,
અક્ષય, અવ્યાબાધ અને
અપુનરાવૃત્તિ.

શિવ-ઉપદ્રવોથી રહિત.

અચલ-સ્થિર.

અરુચ-વ્યાધિ અને વેદનાથી રહિત.

અનંત-અંતથી રહિત.

અકૂખ-ક્ષય રહિત.

અંવાબાહ-કર્મજન્ય પીડા-
ઓથી રહિત.

અપુષ્પરાવિતિ-જ્યાં ગયા પછી

પાછું સંસારમાં આવવાનું રહેતું
નથી તેવા.

સિદ્ધિગર્થ નામધેય-‘સિદ્ધિ
ગતિ’ નામવાળા

ઠાણું-સ્થાનને.

સંપત્તાણું-પ્રાપ્ત થયેલાઓને.

નમો-નમસ્કાર હો.

જિણાણું-જિનોને.

જિઅભયાણું-ભયોને જિત-
નારાઓને.

જે-જેઓ.

અ-વળી.

અધ્યામા સિદ્ધા-ભૂતકાળમાં

સિદ્ધ થયા છે.

ભવિષ્યસંતિ-થશે.

(અ)ણાગચ્છે કાલે-ભવિષ્ય-
કાલમાં.

સંપર્ધ-વર્તમાનકાલમાં.

અ-અને.

વટ્ટમાણા-વર્તમાન.

સવ્વે-સર્વેને.

તિવિહેણુ-મન, વચન અને
કાયાવડે.

બંદામિ-હું વંદું છું.

અર્થસંકલના—

નમસ્કાર હો અરિહંત ભગવંતોને. ૧.

જેઓ શ્રુતધર્મની આદિ કરનારા છે, ચતુર્વિધ શ્રમણ
સંઘરૂપી તીર્થની સ્થાપના કરનારા છે અને પોતાની મેળે
બોધ પામેલા છે. ૨.

જેઓ પુરુષોમાં જ્ઞાનાદિ ગુણોવડે ઉત્તમ છે, સિંહ-
સમાન નિર્ભય છે. ઉત્તમ શ્વેત કમલ સમાન નિર્લેપ છે,
અને (સાત પ્રકારની ઈતિઓને દૂર કરવામાં) ગંધહસ્તી સમાન
પ્રભાવશાલી છે. ૩.

જેઓ લોકમાં ઉત્તમ છે, લોકના નાથ છે, લોકના હિતકારી
છે, લોકના પ્રદીપ છે અને લોકમાં પ્રકાશ કરનારા છે. ૪.

જેઓ અભયને આપનારા છે, શ્રદ્ધારૂપી નેત્રોનું દાન

કરનારા છે, માર્ગને દેખાડનારા છે, શરણુને દેનાર છે અને બોધિ
બીજની પ્રાપ્તિ કરાવનારા છે. ૫.

જેઓ ધર્મને સમજાવનારા છે, ધર્મની દેશના આપ-
નારા છે, ધર્મના સાચા સ્વામી છે, ધર્મરૂપી રથને ચલાવ-
વામાં નિષ્ણાત સારથિ છે અને ચાર ગતિનો નાશ કરનારા
ધર્મચક્રનું પ્રવર્તન કરનારા ચક્રવર્તી છે. ૬.

જેઓ હણાય નહિ એવા કેવલજ્ઞાન અને કેવલદર્શનને
ધારણ કરનારા છે તથા છદ્મસ્થપણથી રહિત છે. ૭.

જેઓ સ્વયં જિન બનેલા છે તથા બીજાઓને પણ
જિન બનાવનારા છે; જેઓ સંસાર સમુદ્રનો પાર પામી
ગયેલા છે અને બીજાઓને પણ પાર પમાડનારા છે.
જેઓ પોતે બુદ્ધ છે અને બીજાઓને પણ બોધ પમા-
ડનારા છે; જેઓ મુક્ત થયેલા છે તથા બીજાઓને પણ
મુક્ત કરાવનારા છે. ૮.

જેઓ સર્વજ્ઞ અને સર્વદર્શી છે તથા ઉપદ્રવોથી રહિત,
સ્થિર, વ્યાધિ અને વેદનાથી રહિત, અનંત, અક્ષય, કર્મજન્ય
પીડાઓથી રહિત અને જ્યાં ગયા પછી પાછું સંસારમાં
આવવાનું રહેતું નથી, એવાં સિદ્ધિગતિ નામના સ્થાનને પ્રાપ્ત
થયેલા છે, તે જિનોને-ભય જિતનારાઓને નમસ્કાર હો. ૯.

જેઓ ભૂતકાલમાં સિદ્ધ થયા છે, જેઓ ભવિષ્યકાલમાં
સિદ્ધ થનારા છે અને જેઓ વર્તમાનકાલમાં અરિહંતરૂપે
વર્તમાન છે, તે સર્વેને મન, વચન અને કાયાવડે હું
વંદું છું. ૧૦.

સૂત્રપરિચય—

‘સકલથયસુત્ત’ એટલે શકસ્તવ નામનું સૂત્ર. જ્યારે જિનેશ્વરદેવ એટલે તીર્થંકર ભગવાન દેવલોકમાંથી અવધીને માતાના ગર્ભમાં આવે છે, ત્યારે શક મહારાજ (ધંદ્ર) આ સૂત્ર વડે તેમનું સ્તવન કરે છે, તેથી આ સૂત્રને ‘શકસ્તવ’ કહેવાય છે. આ સૂત્રનું ખીજું નામ ‘પ્રણિપાત દંડક’ છે.

અરિહંતનું સ્વરૂપ

પ્રશ્ન—જિનો કેટલા પ્રકારના છે ?

ઉત્તર—ચાર પ્રકારના : નામજિન, સ્થાપનાજિન, દ્રવ્યજિન અને ભાવજિન.

પ્રશ્ન—નામજિન કેને કહેવાય ?

ઉત્તર—ઋષભ, અજિત વગેરે જિનનાં નામોને નામજિન કહેવાય.

પ્રશ્ન—સ્થાપનાજિન કેને કહેવાય ?

ઉત્તર—સુવર્ણ, રત્ન, પાષાણ વગેરેની જિનપ્રતિમાઓને સ્થાપનાજિન કહેવાય.

પ્રશ્ન—દ્રવ્યજિન કેને કહેવાય ?

ઉત્તર—ભરિધ્ધમાં જિન થનારા શ્રેણિક વગેરેના જીવોને દ્રવ્યજિન કહેવાય.

પ્રશ્ન—ભાવજિન કેને કહેવાય ?

ઉત્તર—જેઓ દેવસાન પામીને, અર્હત બનીને, સમવસરણમાં બેસી ઉપદેશ આપે છે, તેમને ભાવજિન કહેવાય.

પ્રશ્ન—શકસ્તવમાં કયા જિનોની વંદના-સ્તુતિ કરવામાં આવી છે ?

ઉત્તર—ભાવજિનોની. તેની છેલ્લી આશામાં દ્રવ્યજિનોની પણ વંદના-સ્તુતિ કરવામાં આવી છે.

પ્રશ્ન—એ ભાવજિનો કેવા છે ?

ઉત્તર—અરિહંત (અહંત) છે, ભગવંત છે.

પ્રશ્ન—અરિહંત (અહંત) કેને કહેવા ?

ઉત્તર—જે મહાપુરુષ મનુષ્યો, રાજાઓ અને દેવો વડે પૂજવાને યોગ્ય હોય તે અહંત કહેવાય છે.

પ્રશ્ન—ભગવંત કેને કહેવાય ?

ઉત્તર—જે ભગવાળા હોય તેને ભગવંત કહેવાય. ભગ એટલે ઐશ્વર્ય, જ્ઞાન, રૂપ, યશ, શ્રી, ધર્મ અને પુરુષાર્થ.

પ્રશ્ન—અરિહંત ભગવંતોની વંદના-સ્તુતિ કરવાનું કારણ શું ?

ઉત્તર—કારણ એ જ કે તેઓ આદિકર છે, તીર્થંકર છે અને સ્વયં-સંબુદ્ધ છે.

પ્રશ્ન—આદિકર કેને કહેવાય ?

ઉત્તર—જેઓ આદિ કરે તેને આદિકર કહેવાય. અરિહંત ભગવંતો કેવલજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થયા પછી ‘ઉપવન્નેહ વા, વિગમેહ વા, ધ્રુવેહ વા’ (ઉત્પન્ન થાય છે, નાશ પામે છે અને છતાં સ્થિર રહે છે. જગત્તા સ્વભાવનું આ વર્ણન છે), એ ત્રિપદીવડે નવી દ્વાદશાંગી કે નવાં શાસ્ત્રોની આદિ કરે છે, તેથી આદિકર કહેવાય છે.

પ્રશ્ન—તીર્થંકર કેને કહેવાય ?

ઉત્તર—જેઓ તીર્થની સ્થાપના કરે તેને તીર્થંકર કહેવાય. તીર્થો એ જાતનાં છે: દ્રવ્યતીર્થ અને ભાવતીર્થ. તેમાં દ્રવ્યતીર્થવડે નદીઓનો પાર પામી શકાય છે અને ભાવતીર્થવડે સંસાર-સાગરનો પાર પામી શકાય છે. અરિહંતો આવા ભાવતીર્થની સ્થાપના કરે છે, તેથી તીર્થંકર કહેવાય છે. ભાવતીર્થ એટલે

સાધુ, સાધવી, શ્રાવક અને શ્રાવિકાનો અનેહો અતુલિધ સંઘ,
પ્રવચન કે પ્રથમ ગણધર.

પ્રશ્ન—સ્વયંસમ્બુદ્ધ કોને કહેવાય ?

ઉત્તર—જેઓ ગુરુના ઉપદેશ વિના પોતાની જાતે જ સંપૂર્ણ બોધ
પામેલા હોય, તેમને સ્વયંસમ્બુદ્ધ કહેવાય.

પ્રશ્ન—અરિહંત ભગવંતોની વન્દના—સ્તુતિ કરવાનું વિશેષ કારણ
શું છે ?

ઉત્તર—અરિહંત ભગવંતોની વન્દના—સ્તુતિ કરવાનું વિશેષ કારણ એ
છે કે તેઓ પુરુષોત્તમ છે, પુરુષસિંહ છે, પુરુષવરપુંડરીક છે
અને પુરુષવરગંધર્વસ્તી છે.

પ્રશ્ન—પુરુષોત્તમ કોને કહેવાય ?

ઉત્તર—પુરુષોમાં ઉત્તમ હોય તેમને. અરિહંતો જ્ઞાનાદિ ગુણો વડે સર્વ
પુરુષોમાં ઉત્તમ હોય છે.

પ્રશ્ન—પુરુષસિંહ કોને કહેવાય ?

ઉત્તર—પુરુષોમાં સિંહ જેવા નિર્ભય હોય તેમને. અરિહંત ભગવંતો
સિંહ જેવા નિર્ભય બનીને સત્ય ધર્મની ગર્જના કરે છે.

પ્રશ્ન—પુરુષવરપુંડરીક કોને કહેવાય ?

ઉત્તર—પુરુષોમાં શ્રેષ્ઠ કમલ જેવા નિર્લેપ હોય તેમને. અરિહંત
ભગવંતો સંસારમાં ઉત્પન્ન થવા છતાં તેના ભોગોમાં આસક્ત
ન બનતાં કમલપત્રની જેમ નિર્લિપ્ત રહીને પવિત્ર જીવન
ગુણરે છે.

પ્રશ્ન—પુરુષવરગંધર્વસ્તી કોને કહેવાય ?

ઉત્તર—પુરુષોમાં ઉત્તમ ગંધર્વસ્તી જેવા પ્રભાવશાળી હોય તેમને. ગંધ-
ર્વસ્તીનું આગમન થતાં તે પ્રદેશમાંથી બીજા હાથીઓ ભાગી
જાય છે તેમ અરિહંત ભગવંતોનો વિહાર થતાં તે પ્રદેશમાંથી

અતિવૃષ્ટિ, દુષ્કાળ, મહામારી વગેરે સાતેય પ્રકારની હતિઓ ભાગી જાય છે.

પ્રશ્ન—અરિહંત ભગવંતો લોકને કઈ રીતિએ ઉપયોગી થાય છે ?

ઉત્તર—અરિહંત ભગવંતો લોકોત્તમ હોય છે, તેથી લોકને અનેક રીતે ઉપયોગી થાય છે.

પ્રશ્ન—તેના થોડા દાખલાઓ આપશો ?

ઉત્તર—જરૂર. અરિહંત ભગવંતો લોકના નાથ બને છે, અર્થાત્ રક્ષણ કરવા યોગ્ય સર્વ પ્રાણીઓનું યોગ-ક્ષેમ કરે છે. (યોગ એટલે નહિ મળેલી વસ્તુ મેળવી આપવી અને ક્ષેમ એટલે મળેલી વસ્તુનું રક્ષણ કરવું.) વળી તેઓ લોક હિતકારી બને છે. અર્થાત્ સમ્યક્પ્રરૂપણાવડે વ્યવહારરાશિમાં આવેલા સર્વ જીવોનું હિત કરે છે. વળી તેઓ લોકપ્રદીપ બને છે, અર્થાત્ સર્વ સંજ્ઞી પ્રાણીઓનાં હૃદયમાંથી મોહનો ગાઢ અંધકાર દૂર કરી તેમને સમ્યક્ત્વ પમાડે છે અને તેઓ લોકપ્રદ્યોતકર પણ બને છે, અર્થાત્ ચૌદ પૂર્વધરોના પણ સૂક્ષ્મ સંદેહો દૂર કરી, તેમને વિશેષ બોધ પમાડી જ્ઞાનનો પ્રકાશ કરે છે. આમ અરિહંત ભગવંતો લોકને અનેક રીતે ઉપયોગી થાય છે.

પ્રશ્ન—અરિહંત ભગવંતોની ઉપયોગિતા કેટલા હેતુઓથી સિદ્ધ થાય છે ?

ઉત્તર—પાંચ હેતુઓથી.

પ્રશ્ન—તે કેવી રીતે ?

ઉત્તર—અરિહંત ભગવંતો અભયદાન આપે છે; અર્થાત્ પ્રાણીઓને સાત પ્રકારના ભયમાંથી મુક્ત કરે છે. ચક્ષુદાન આપે છે; અર્થાત્ આધ્યાત્મિક જીવન માટે જરૂરી એવી શ્રદ્ધા પમાડે છે. માર્ગનું દર્શન કરાવે છે; અર્થાત્ કર્મનો વિશિષ્ટ ક્ષયોપશમ થાય તેવા રસ્તો બતાવે છે. શરણનું દાન કરે છે; અર્થાત્ તત્ત્વચિંતનરૂપ

સાચું શ્રવણ આપે છે અને બોધિ પમાડે છે; અર્થાત્ સર્વજ્ઞ-
કથિત ધર્મની પ્રાપ્તિ કરાવે છે. આમ પાંચ હેતુઓવડે અરિ-
હંત ભગવંતની ઉપયોગિતા સિદ્ધ થાય છે.

પ્રશ્ન—અરિહંત ભગવંતોની વિશિષ્ટ ઉપયોગિતા કેટલા હેતુઓથી
સિદ્ધ થાય છે ?

ઉત્તર—પાંચ હેતુઓથી.

પ્રશ્ન—તે કેવી રીતે ?

ઉત્તર—અરિહંત ભગવંતો ધર્મનું દાન કરે છે; અર્થાત્ સર્વવિરતિ
અને દેશવિરતિરૂપ ચારિત્ર ધર્મ આપે છે. ધર્મની દેશના
આપે છે; અર્થાત્ પ્રૌઢ પ્રભાવવાળી ચમત્કારિક વાણીવડે
ધર્મનું રહસ્ય સમજાવે છે. ધર્મના નાયક બને છે; અર્થાત્
ચારિત્ર ધર્મને પામે છે, તેનું નિરતિચાર પાલન કરે છે અને
તેનું બીજાઓને દાન આપે છે. ધર્મના સારથિ બને છે; અર્થાત્
ધર્મસંધનું કુશલતાપૂર્વક સંચાલન કરે છે; અને ધર્મના ચતુરંત
ચક્રવર્તી બને છે; અર્થાત્ ચાર ખતિનો નાશ કરનારા ધર્મચક્રનું
પ્રવર્તન કરે છે. આમ આ પાંચ હેતુઓ વડે અરિહંત
ભગવંતોની વિશિષ્ટ ઉપયોગિતા સિદ્ધ થાય છે.

પ્રશ્ન—અરિહંત ભગવંતોનું સ્વરૂપ કેવું હોય છે ?

ઉત્તર—અરિહંત ભગવંત હદી ન હણાય એવા ધેવજ્ઞાન અને ધેવલક્ષ્મીન
વાળા હોય છે તથા હ્રદયરથપણથી રહિત હોય છે. જેના જ્ઞાનાદિ
મુણે આડે ધાતી કર્મેનું આવરણ હોય, તે હ્રદયરથ કહેવાય.

પ્રશ્ન—અરિહંત ભગવંતો મુમુક્ષુઓનો વિકાસ કેટલી હદે કરે છે ?

ઉત્તર—અરિહંત ભગવંતો રાગાદિ દોષોને જીતીને જિન બનેલા છે,
તેથી મુમુક્ષુઓને પણ રાગાદિ દોષો જીતાડી આપે છે. તેઓ
સંસાર સાગર તરીને તીર્થ બંધેલા છે, તેથી મુમુક્ષુઓને પણ
સંસાર સાગરથી તારે છે. તેઓ અજ્ઞાનનો નાશ કરી શુદ્ધ બંધેલા

છે, તેથી મુમુક્ષુઓને પણ બોધ પમાડે છે અને ધાતી ક્રમોના નાશ કરીને મુક્ત બનેલા છે તેથી મુમુક્ષુઓને પણ ધાતી ક્રમોથી મુક્ત બનાવે છે.

પ્રશ્ન—અરિહંત ભગવંતો ચરમદેહ (છેલ્લું શરીર) છોડ્યા પછી કેવું સ્થાન પ્રાપ્ત કરે છે ?

ઉત્તર—અરિહંત ભગવંતો ચરમ દેહ છોડ્યા પછી જ્યાં કોઈ જાતનો ઉપદ્રવ નથી, જ્યાં કોઈ જાતની અસ્થિરતા નથી, જ્યાં કોઈ જાતનો રોગ નથી, જ્યાં અંત આવવાની કોઈ શક્યતા નથી, જ્યાં થોડો પણ ધટાડો નથી, જ્યાં કોઈપણ જાતની પીડા નથી અને જ્યાં ગયા પછી સંસારમાં ફરી પાછું આવવું પડતું નથી એવું સિદ્ધિગતિ નામનું સ્થાન પ્રાપ્ત કરે છે.

પ્રશ્ન—દ્રવ્યજિનોને કેવી રીતે વંદના સ્તુતિ કરેલી છે ?

ઉત્તર—અતીત કાલમાં જે જિનો થઈ ગયા હોય, ભવિષ્યકાલમાં જે જિનો થવાના હોય અને વર્તમાન કાલમાં જે જિનો વિદ્યમાન હોય, તે સર્વેને મન, વચન અને કાયાથી વંદના-સ્તુતિ કરેલી છે,

પ્રશ્ન—આ પ્રકારે ભાવજિનો તથા દ્રવ્યજિનોને વંદના-સ્તુતિ કરવાનું ફલ શું ?

ઉત્તર—દર્શન ગુણની શુદ્ધિ અને તે દ્વારા ઉત્તરોત્તર આત્માનો વિકાસ.

૧૪ સંવચયઈયવંદણ સુત્તં

['જવંતિ ચેઈયાઈ' સૂત્ર]

મૂળ—

(ગોહા)

જવંતિ ચેઈયાઈ, ઉડ્ડે અ અહે અ તિરિઅલોઅ અ ।
સંવાઈ તાઈ વંદે ઈહ સંતો તત્થ સંતાઈ ॥ ૧ ॥

શબ્દાર્થ—

જવંતિ—જેટલાં.

ચેઈયાઈ—ચૈત્યો, જિનપ્રતિમાઓ,

ઉડ્ડે—ઊર્ધ્વલોકમાં.

અ-અને.

અહે—અધોલોકમાં.

અ-અને.

તિરિઅલોઅ—મનુષ્યલોકમાં.

અ-પણ.

સંવાઈ તાઈ—તે સર્વેને.

વંદે—હું વંદન કરું છું.

ઈહ—અહીં.

સંતો—રહ્યો છતો.

તત્થ—ત્યાં.

સંતાઈ રહેલાંને.

અર્થસંકલના—

ઊર્ધ્વલોક, અધોલોક અને મનુષ્યલોકમાં જેટલાં પણ
ચૈત્યો-જિનગિઓ હોય, તે સર્વેને અહીં રહ્યો છતો ત્યાં
રહેલાંને હું વંદન કરું છું.

સૂત્રપરિચય—

ત્રણ લોકમાં રહેલા જિનચૈત્યોને વંદન કરવા માટે આ સૂત્ર
ઉપયોગી છે અને તે આશયની શુદ્ધિ કરનાર હોવાથી પ્રણિધાનત્રિકમાં
સ્થાન પામેલું છે.

• • •

૧૫ સંવસાહૂવંદણસુત્તં

['જવંત કે વિ સાહૂ'--સૂત્ર]

મૂળ—

(ગાહા)

જવંત કે વિ સાહૂ, ભરહેરવયમહાવિદેહે અ ।

સંવેસિં તેસિં પણુઓ, તિવિહેણુ તિદંડવિરયાણુ ॥૧॥

શબ્દાર્થ

જવંત કે વિ--જે કોઈપણ.

સાહૂ--સાધુઓ.

ભરહેરવયમહાવિદેહે--ભરત

ઐરવત અને મહાવિદેહે
ક્ષેત્રમાં.

અ--અને.

સંવેસિં તેસિં--તે સર્વેને.

પણુઓ--નમેલો છું.

તિવિહેણુ--કરવું કરાવવું અને

અનુમોદવું એ ત્રણ પ્રકારે.

તિદંડવિરયાણું--જેઓ ત્રણ

દંડથી વિરામ પામેલા છે.

તેઓને.

ત્રણ દંડ--મનથી પાપ કરવું

તે મનોદંડ, વચનથી પાપ

કરવું તે વચનદંડ અને

કાયાથી પાપ કરવું તે

કાયદંડ.

અર્થસંકલના—

ભરત-ઐરવત અને મહાવિદેહે ક્ષેત્રમાં રહેલા જે
કોઈ પણ સાધુઓ, મન, વચન અને કાયાથી પાપવૃત્તિ કરતા
નથી, કરાવતા નથી, તેમજ કરતાને અનુમોદતા નથી,
તે સર્વેને હું નમેલો છું--નમું છું.

સૂત્રપરિચય—

આ સૂત્રનો ઉપયોગ સર્વ સાધુઓને વંદન કરવા માટે થાય છે
અને તે આશ્ચર્યની શુદ્ધિ કરનાર હોવાથી પ્રશ્નિધાનત્રિકામાં સ્થાન પામેલું છે.

૧૬ પંચપરમેષ્ઠિનમસ્કારસૂત્રમ્

['નમોઽર્હત્' સૂત્ર]

મૂળ—

નમોઽર્હત્સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ ॥૧॥

શબ્દાર્થ—

નમો—નમસ્કાર હો.

અર્હત્ સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય—

સર્વસાધુભ્યઃ—અરિહંત, સિક્ક,
આચાર્ય, ઉપાધ્યાય તથા
સર્વસાધુઓને.

અર્થસંકલના—

અરિહંત, સિક્ક, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સર્વસાધુઓને
નમસ્કાર હો.

સૂત્રપરિચય —

આ સૂત્રવડે પંચપરમેષ્ઠીને નમસ્કાર કરવામાં આવે છે.

૧૭ ઉવસગ્ગહર થોત્ત

['ઉવસગ્ગહર'સ્તોત્રમ્]

મૂળ—

(ગાહા)

ઉવસગ્ગહરં પાસં, પાસં વંદામિ કમ્મઘણુમુક્કં ।
 વિસહરવિસનિન્નાસં, મંગલકલ્લાણુઆવાસં ॥ ૧ ॥
 વિસહરકુલિંગમંતં, કંઠે ધારેઈ જો સયા મણુઓ ।
 તસ્સ ગહરોગમારી—દુઠ્ઠજરા જંતિ ઉવસામં ॥ ૨ ॥
 ચિક્ક ઉ દૂરે મંતો, તુજ્જ પણુમો વિ બહુક્કલો હોઈ ।
 નરતિરિએસુ વિ જીવા, પાવંતિ ન દુક્ખદોગચ્ચં ॥ ૩ ॥
 તુહ સમ્મત્તે લક્કે, ચિન્તામણિકપ્પપાયવખ્ખહિએ ।
 પાવંતિ અવિગ્ગેણુ, જીવા અયરામરં ઠાણુ ॥ ૪ ॥
 ઈએ સંથુઓ મહાયસ! ભત્તિભરનિખ્ખરોણુ હિએએણુ ।
 તા દેવ ! દિજ્જ બોહિં, ભવે ભવે પાસ ! જિણુચંદ ! ॥ ૫ ॥

શબ્દાર્થ—

ઉવસગ્ગહરં પાસં—ઉપદ્રવો ને દૂર
 કરનાર પાર્શ્વ નામનો યક્ષ
 જેમને છે એવા.
 પાસં—તેવીશ્રમા તીર્થંકર શ્રી-
 પાર્શ્વનાથ ભગવાનને.
 વંદામિ—હું વંદું છું.

કમ્મઘણુમુક્કં—કર્મોદ્ધિપી મેઘોથી
 મુક્ત થયેલ.
 કમ્મ—આત્માની શક્તિઓને
 આવરનારી એક પ્રકારની
 પુદ્ગલની વર્ગણા. ધન-
 મેલ. મુક્ત-મુકાયેલ, રહિત.

વિસદુરવિસનિન્નાસં-સર્પોના
ઝેરનો નાશ કરનાર,
મિથ્યાત્વ આદિ દોષોને દૂર
કરનાર.

મંગલકલ્પનાણુઆવાસં-મંગલ
અને કલ્પાણુના ગૃહરૂપ.

વિસદુરકુલિંગમંતં-વિસહર
કુલિંગ' નામના મંત્રને
કંઠે ધારેઈ-કંઠને વિષે ધારણ
કરે છે, રમરણ કરે છે.

જો-જો.

સયા-નિત્ય.

મણુઓ-મનુષ્ય.

તરુસ-તેના.

ગહરોગમારીદુકુજરા-ઝડો,
રોગો, મરકી આદિ ઉત્પાતો
તથા વિષમજ્વરો.
ઝડો-ઝડોની માઠી અસર.
રોગ-સોળ મહારોગ.
મારી-અભિચાર કે મારણ-
પ્રયોગ વડે ફાટી નીકળેલો
રોગ કે મરકી. દુર્દુજરા—
દુષ્ટજ્વર, કંકજ્વર, વિષમ-
જ્વર, સન્નિપાત આદિ.
જતિ-જન્મ છે, પામે છે.

ઉવસામં-શાંતિને.

ચિકુઉ-રહો.

દૂરે-દૂર.

મંતો-(એ) મંત્ર.

તુજ્જ-તમને કરેલો.

પણુઓ-પ્રણામ,

વિ-પણુ.

ખહુરલો-ખહુ ફલ આપનારો.

હોધ-થાય છે.

નરતિરિએસુ-મનુષ્ય (ગતિ)
અને તિરિય ગતિમાં.

વિ-પણુ.

જીવા-આત્માઓ.

પાવંતિ-પામે છે.

ન-નહિ.

દુર્ખદોગચ્ચં-દુઃખ તથા
દુર્દશાને.

તુહ-તમારા.

સમ્મત્તે લક્ષ્ણે-સમ્યગ્દર્શનની
પ્રાપ્તિ થવાયાં.

ચિંતામણિકરપપાયવ—

જામહિએ-ચિંતામણિ રતન
અને કલ્પવૃક્ષથી પણ અધિક,

પાવંતિ-પામે છે.

અવિગ્ધેણં-સરલતાથી,

નિર્વિઘ્નપણે.

જીવા-પ્રાણીઓ.

અયરામરં ઠાણું-અજરામર.
સ્થાનને, મુકિતપદને.

કૃત્ત્ય-આ પ્રમાણે.

સંથુઓ-સ્તવાયેલા.

મહાયસ !-હે મહાયજ્ઞસ્વી ! હે
મહાકીર્તિવાળા !

ભક્તિભરનિઠભરેણુ--ભક્તિના
સમૂહથી ભરપૂર.

ભર-સમૂહ. નિભર--ભરેણું

હિઅએણુ--હૃદય વડે, અન્તઃ
કરેણી.

તા-તેથી.

દેવ-હે આરાધ્યદેવ !

દિગ્ગજ-આપો.

બોહિં-બોધિને, જિન ધર્મની
પ્રાપ્તિને.

ભવે ભવે-ભવોભવ, પ્રત્યેક
ભવમાં.

પાસ-હે પાર્શ્વનાથ સ્વામી !

જિણુચંદ-જિનેશ્વરોમાં ચંદ્ર-
સમાન !

અર્થસંકલના —

સઘળા ઉપદ્રવોને દૂર કરનાર પાર્શ્વ યજ્ઞ જેમને છે, (જેમનો સેવક છે), જેઓ કર્મરૂપી મેઘોથી મુક્ત થયેલા છે, (જેઓનું નામસ્મરણ) સર્પોનાં ઝેરનો નાશ કરે છે, તથા મિથ્યાત્વ આદિ દોષો દૂર કરે છે અને જેઓ મંગલ તથા કલ્યાણનાં ગૃહરૂપ છે તેવા શ્રીપાર્શ્વનાથને હું વંદન કરું છું. ૧.

[શ્રીપાર્શ્વનાથ પ્રભુના નામથી યુક્ત] ‘વિસહર કુલિંગ’ નામના મંત્રને જે મનુષ્ય કંઠને વિષે ધારણ કરે છે, તેના ગ્રહો, (ગ્રહદોષો,) રોગો, મરકી વગેરે ઉત્પાતો અને દુષ્ટજ્વરો શાંતિને પામે છે. ૨.

એ (‘વિસહરકુલિંગ’) મંત્ર તો દૂર રહો, હે પાર્શ્વનાથ-સ્વામી ! તમને કરેલો પ્રણામ પણ બહુ ફલ આપનારો થાય છે. તેનાથી (તમને પ્રણામ કરવાથી) મનુષ્ય અને તિર્યંચ-ગતિમાં રહેલા જીવો કોઈ પણ પ્રકારના દુઃખ કે દુર્દશાને પામતા નથી. ૩.

ચિંતામણિરત્ન અને કલ્પવૃક્ષથી પણ અધિક શક્તિ ધરાવનારું તમારું સમ્યક્ત્વ પામવાથી જીવો નિર્વિઘ્નપણે મુક્તિપદને પામે છે. ૪.

હે મહાયશસ્ત્રી ! ભક્તિથી ભરપૂર હૈયાવડે આ પ્રમાણે મેં તમને સ્તવ્યા. તેથી હે આરાધ્યદેવ ! જિનોમાં ચંદ્રસમાન ! શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવંત ! મને ભવોભવ બોધિ (જિન ધર્મની પ્રાપ્તિ) આપો. ૫.

સૂત્રપરિચય—

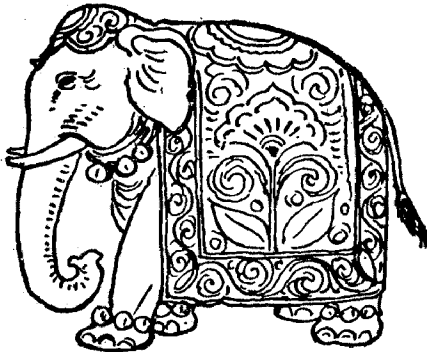
આ સ્તોત્રમાં શ્રીપાર્શ્વનાથ ભગવાનના ગુણોની સ્તવના બહુ સુંદર રીતે કરવામાં આવી છે અને તેનો ઉપયોગ ચૈત્યવંદનમાં સ્તવન તરીકે થાય છે. નવસ્મરણમાં તેનું સ્થાન બીજું ગણાય છે.

આ સ્તોત્રની રચના વિષે નીચેની કથા પ્રચલિત છે: શ્રી ભદ્રાહુસ્વામીને વરાહમિહિર નામનો એક ભાઈ હતો. તેણે પણ જૈન દીક્ષા લીધી હતી, પરંતુ કોઈ કારણવશાત્ પાછળથી તે છોડી દીધી હતી અને જ્યોતિષશાસ્ત્રદ્વારા પોતાની મહત્તા બતાવી જૈનસાધુઓની નિંદા કરતો હતો. એકવાર રાજના પુત્રની જન્મકુંડલી વરાહમિહિરે બનાવી આપી અને કહ્યું કે ‘પુત્ર સો વર્ષનો થશે.’ રાજને આ સાંભળી અત્યંત હર્ષ થયો અને વરાહમિહિરનું બહુમાન કયું. આ પ્રસંગનો લાભ લઈ વરાહમિહિરે રાજના કાન ભંભેયાં કે મહારાજ ! આપને ત્યાં કુંવરનો જન્મ થવાથી બધા રાજ થઈ આપને મળવા આવી ગયા પણ જૈનોના આચાર્ય ભદ્રાહુ નથી આવ્યા, તેનું કારણ તો જાણો ! રાજએ તે સંબંધમાં તપાસ કરી તો શ્રીભદ્રાહુસ્વામીએ જવાબ આપ્યો કે નકામું મેં વખત શું કામ જવું— આવવું ? એ પુત્ર તો સાતમે દિવસે બિલાડીથી મરણ પામવાનો છે. રાજએ આ વાત સાંભળી પુત્રની રક્ષા માટે ચોકી પહેરા મૂક્યા અને ગામની

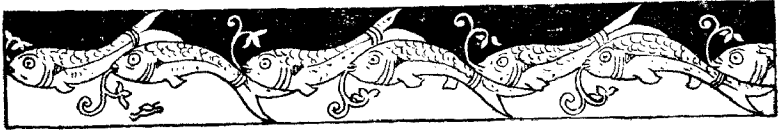
અધી ખિલાડીઓને દૂર મોકલાવી દીધી. પરંતુ અન્ય એમ કે સાતમા દિવસે ધાવમાતા બારણામાં બેઠી બેઠી પુત્રને ધવરાવતી હતી, તેવામાં બાલકપર અકસ્માત લાકડાનો આગળિયો પડ્યો અને બાલક મરણ પામ્યો. વરાહમિહિર તો એથી ખૂબ જ શરમાઈ ગયો. શ્રીભદ્રાહુ એ વખતે રાજને મળવા ગયા અને સંસારનું સ્વરૂપ સમજાવી ધીરજ આપી. રાજએ તેમના જ્યોતિષ-જ્ઞાનની પ્રશંસા કરી અને સાથે એ પણ પૂછ્યું કે ખિલાડીથી મરણ થશે એ વાત કેમ સાચી ન પડી ? એ વખતે સુરિજએ લાકડાનો આગળિયો મંગાવ્યો. તો તેના છેડા ઉપર ખિલાડીનું મોઢું કારેલું હતું.

આ પ્રસંગથી વરાહમિહિરનો દ્વેષ વધ્યો અને મરીને તે વ્યંતરદેવ જતાં જૈન સંધમાં મહામારી-ધ્વેગ જેવો રોગચાળો ફેલાવવા લાગ્યો. પરંતુ શ્રીભદ્રાહુસ્વામીએ ‘ઉવસગ્ગહર’ સ્તોત્ર બનાવીને સંધને મુખપાઠ કરવા કહ્યું અને તેથી તે ઉપદ્રવ દૂર થયો, ત્યારથી આ સ્તોત્ર પ્રચલિત થયું છે.

આ સ્તોત્રમાં અનેક ચમત્કારી મંત્ર-યંત્રો ગોઠવેલા છે, જે તેના પર રચાયેલી વિવિધ ટીકાઓથી જાણી શકાય તેમ છે. આ સ્તોત્રની મૂળ માયાઓ પાંચ જ છે, એટલે વધારે ગાધાવાળા જે સ્તોત્રો મળે છે, તે પાછળથી રચાયેલાં છે.*

* ‘ઉવસગ્ગહર સ્તોત્ર’નું વિશેષ રહસ્ય જાણવા માટે નુઓ ‘પ્રભાષ-ટીકા,’ ભાગ પહેલો, સૂત્ર ૨૭.

૧૮ પણિહાણુ સુતં

['જયવીયરાય' સૂત્ર]

મૂળ—

(ગાહા)

જય વીયરાય ! જગગુરુ !, હોઉ મમં તુહ પક્ષાવઝો
ભયવં ! !

ભવનિન્વેઝો મગ્ગાણુસારિયા ઈકંકલસિદ્ધી ॥૧॥

લોગવિરુદ્ધઝ્યાઝો, ગુરુજણપૂઝ્યા પરત્યકરણું ચ ।

સુહગુરુઝોગે તન્વયણુસેવણા આભવમખંડા ॥૨॥

વારિન્જઈ જઈ વિ નિયાણુ--ખંધણું વીયરાય ! તુહ સમઝે ।

તહ વિ મમ હુન્જ સેવા, ભવે ભવે તુમ્હ ચલણાણું ॥૩॥

દુર્દખખઝો કમ્મખઝો, સમાહિમરણું ચ યોહિલાભે ચ ।

સંપન્નહ મહ ઝેઝ્યં, તુહ નાહ ! પણામકરણેણું ॥૪॥

(અનુક્રુપ)

સર્વમંગલમાંગલ્યં, સર્વકલ્યાણકારણમ્ ।

પ્રધાનં સર્વધર્માણાં, જૈનં જયતિ શાસનમ્ ॥૫॥

શાખદ્વાય—

જય-તમે જયવંત વર્તો.
 વીયરાય !-હે વીતરાગ પ્રભુ !
 જગગુરુ ! હે જગદ્ગુરુ !
 હોઉ-હો.
 મમ-મને.
 તુહ-તમારા.
 પભાવઓ-પ્રભાવથી, સામર્થ્યથી.
 ભયવં ! હે ભગવન્ !
 ભવનિવેઓ-સંસાર પ્રત્યે
 વૈરાગ્ય.
 મગ્નાણુસારિઓ-માર્ગાનુ-
 સારિપણું.
 ઈકુંલસિદ્ધી-ઈષ્ટફલની સિદ્ધિ
 લોગવિરુદ્ધઓ-લોક
 વિરુદ્ધ પ્રવૃત્તિનો ત્યાગ,
 લોકવિરુદ્ધ ગણાય એવા ક્રોધ
 પશુ કાર્યનો ત્યાગ.
 ગુરુજણપૂઓ-ધર્માચાર્ય તથા
 માતા-પિતાદિ વડીલો પ્રત્યે
 પૂરેપૂરો આદરભાવ.
 પરત્નકરણું-પરોપકાર કરવો,
 ખીન્નનું ભણું કરવું તે.
 સુહુગુરુજોગા-સદ્ગુરુનો યોગ.
 તત્ત્વયણુસેવણા-તેમનાં વચન
 પ્રમાણે ચાલવાની શક્તિ.

આભવં-જ્યાં સુધી સંસારમાં
 પરિભ્રમણ કરવું પડે ત્યાં
 સુધી
 અખંડા-અખંડ.
 વારિજજમ્-વાયુ છે.
 જમ્ વિ-જ્ઞે કે.
 નિયાણુખંધણું-નિયાણું
 ખંધણું તે.
 તુહ-તમારા.
 સમયે-શાસ્ત્રમાં, પ્રવચનમાં.
 તહ વિ-તેમ છતાં.
 મમ-મને.
 હુજજ-હોજો.
 સેવા-ભક્તિ, ઉપાસના.
 ભવે ભવે-જન્મ જન્મમાંતરને
 વિષે.
 તુમેહ-તમારાં.
 ચલણાણું-ચરણોની, પગોની.
 દુકખખઓ-દુઃખનો નાશ.
 કરમખઓ-કર્મનો નાશ.
 સમાહિમરણું--સમાધિમરણ,
 સમાધિપૂર્વકનું મૃત્યુ.
 ચ-અને.
 યોહિલાભો-ઓધિલાભ,
 ભવાન્તરમાં જિનધર્મની પ્રાપ્તિ.
 અ-અને.

સંપન્નજી-પ્રાપ્ત થજો.

મહુ-મને.

એચ્ચ-આ.

ઉહ-તમને.

નાહુ!-હે નાથ !

પણામકરણેણું-પ્રણામ

કરવાથી.

સર્વમંગલમાંગલ્ય-સર્વ

મંગલોમાં મંગલરૂપ.

સર્વકલ્યાણકારણમ્-સર્વ

કલ્યાણોનાં કારણરૂપ.

પ્રધાન-શ્રેષ્ઠ.

સર્વધર્માણામ્-સર્વ ધર્મોમાં.

જૈન-જૈન.

જયતિ-જય પામે છે, જયવંતું

વને ' છે.

શાસનમ્-શાસન.

અર્થસંકલના—

હે વીતરાગ પ્રભુ ! હે જગદ્ગુરુ ! તમે જયવંત વર્તો. હે લગવન્ ! તમારા સામર્થ્યથી મને સંસાર પ્રત્યે વૈરાગ્ય, માર્ગાનુસારિપણું, અને ઇષ્ટફલની સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાઓ (જેથી હું ધર્મવંતું આરાધન સરલતાથી કરી શકું). ૧.

હે પ્રભુ ! (મને એવું સામર્થ્ય પ્રાપ્ત થાઓ કે જેથી, મારું મન લોકવિરૂદ્ધ ગણાય એવું કોઈ પણ કાર્ય કરવા માટે પ્રેરાય નહિ, ધર્માચાર્ય તથા માતાપિતાદિ વડીલો પ્રત્યે પૂરેપૂરો આદરભાવ અનુભવે અને ખીજનું ભલું કરવા માટે ઉજમાળ બને. વળી હે પ્રભો ! મને સદ્ગુરુનો યોગ સાંપડજે, તથા તેમનાં વચનો પ્રમાણે ચાલવાની સંપૂર્ણ શક્તિ પ્રાપ્ત થજો. આ બધું જ્યાં સુધી મારે સંસારમાં પરિભ્રમણ કરવું પડે, ત્યાં સુધી મને પ્રાપ્ત થજો. ૨,

હે વીતરાગ ! તમારા પ્રવચનમાં જો કે નિયાણું બાંધવાનું વાર્યું છે, તેમ (છતાં હું એવી ઇચ્છા કરું છું કે) દરેક ભવમાં તમારા ચરણોની ઉપાસના કરવાનો યોગ મને પ્રાપ્ત થજો. ૩.

હે નાશ ? તમને પ્રણામ કરવાથી દુઃખનો નાશ, કર્મનો નાશ, સમાધિપૂર્વક મરણ અને ભવાંતરમાં જિનધર્મની પ્રાપ્તિ મને પ્રાપ્ત થશે. ૪.

સર્વ મંગલોમાં મંગલરૂપ, સર્વ કલ્યાણોનું કારણ અને સર્વ ધર્મોમાં શ્રેષ્ઠ એવું જૈન શાસન જયવંતુ વર્તે છે. ૫.

સૂત્રપરિચય—

શ્રાવક તથા સાધુઓને દિવસ અને રાત્રિના ભાગમાં જે ચેત્યવંદનો કરવાનાં હોય છે, તેમાં આ સૂત્ર બોલાય છે. મનનું પ્રણિધાન કરવામાં આ સૂત્ર ઉપયોગી છે, તેથી તેને ‘પણિહાણસુત્ર’ કહેવાય છે. તેમાં વીતરાગ દેવ આગળ નીચેની વસ્તુઓ માટે પ્રાર્થના કરવામાં આવે છે:—

- (૧) ભવનિવેદ—કરી કરીને જન્મ લેવાનો કંટાળો.
- (૨) માર્માનુસારિતા—ચાનીઓએ ખતાવેલા મોક્ષમાર્ગને અનુસરવાપણું.
- (૩) ઇષ્ટફલસિદ્ધિ—ઇચ્છિત ફળની પ્રાપ્તિ.
- (૪) લોકવિરુદ્ધત્યાગ — લોકમાં નિન્દા ગણાય તેવાં કામેનો ત્યાગ.
- (૫) શુરુજનોની પૂજા—ધર્મશુરુ, વિદ્યાશુરુ, વડીલો વગેરેની પૂજા.
- (૬) પરાર્થકરણ—પરોપકાર કરવાની વૃત્તિ.
- (૭) સદ્શુરુનો યોગ.
- (૮) સદ્શુરુનાં વચનો પ્રમાણે ચાલવાની શક્તિ.
- (૯) વીતરાગનાં ચરણોની સેવા.
- (૧૦) દુઃખનો નાશ.
- (૧૧) કર્મોનો નાશ.
- (૧૨) સમાધિમરણ—સમાધિપૂર્વકનું મૃત્યુ.
- (૧૩) બોધિલાભ-ભવાંતરમાં જિનધર્મની પ્રાપ્તિ.

૧૯ ચૈઘ્યથયસુત્તં

['અરિહંતચૈઘ્યાણું' સૂત્ર]

મૂળ—

અરિહંતચૈઘ્યાણું કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં ।

વંદણુવત્તિયાએ પૂઆણુવત્તિયાએ સક્કારવત્તિયાએ
સમ્માણુવત્તિયાએ બોહિલાભવત્તિયાએ નિરુવસગ્ગ-
વત્તિયાએ,

સદ્ધાએ મેહાએ ધિઈએ ધારણાએ અણુપ્પેહાએ
વડ્ઢમાણીએ, ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં ॥

શબ્દાર્થ—

અરિહંતચૈઘ્યાણું—અર્હત-

ચૈથોનાં, અર્હત પ્રતિમાઓનાં.

અત્ય-મિંબ, મૂર્તિ કે પ્રતિમા.

કરેમિ—કરું છું.

કાઉસ્સગ્ગં—કાયોત્સર્ગ.

વંદણુવત્તિયાએ—વંદનનિમિત્તે,

વંદનનું નિમિત્ત લક્ષને.

પૂઆણુવત્તિયાએ—પૂજન નિમિત્તે,

પૂજનનું નિમિત્ત લક્ષને.

સક્કારવત્તિયાએ—સત્કારના નિ-

મિત્તે, સત્કારનું નિમિત્ત લક્ષને.

સમ્માણુવત્તિયાએ—સન્માનના

નિમિત્તે, સન્માનનું નિમિત્ત

લક્ષને.

બોહિલાભવત્તિયાએ—બોધિ-

લાભના નિમિત્તે, બોધિના લાભનું

નિમિત્ત લક્ષને.

નિરુવસગ્ગવત્તિયાએ—મોક્ષના

નિમિત્તે, મોક્ષનું નિમિત્ત લક્ષને.

સદ્ધાએ—શ્રદ્ધાવડે, પોતાની

ધર્મિયાવડે.

મેહાએ—મેધાવડે, સમજણવડે.

ધિર્મ્યે-વૃત્તિવડે, ચિત્તની સ્વ-
સ્થતા વડે.

ધારણ્યાએ-ગુણોને યાદ રાખવા-
વડે, ધારણ્યાવડે.

અણુપેહ્યાએ-વારંવાર ચિંતન
કરવાવડે, અનુપ્રેક્ષાવડે.

વડદમાણીએ-વૃદ્ધિ પામતી,
વધતી જતી.

કામિ કાઉરુસગ્ગ-કાયોત્સર્ગમાં
સ્થિર થાઉં છું.

અર્થસંકલના—

અહીં પ્રતિમાઓનાં આલંબનવડે કાયોત્સર્ગ કરવા ઇચ્છું છું. વંદનનું નિમિત્ત લઈને, પૂજનનું નિમિત્ત લઈને, સત્કારનું નિમિત્ત લઈને, સન્માનનું નિમિત્ત લઈને, બાધિના લાભનું નિમિત્ત લઈને તથા મોક્ષનું નિમિત્ત લઈને વધતી જતી ઇચ્છાવડે, વધતી જતી સમજણવડે, વધતી જતી ચિત્તની સ્વસ્થતાવડે, વધતી જતી ધારણ્યાવડે અને વધતી જતી અનુપ્રેક્ષાવડે હું કાયોત્સર્ગમાં સ્થિર થાઉં છું.

સૂત્રપરિચય—

આ સૂત્રમાં અરિહંતનાં ચૈત્યોને (સ્થાપના જિનોને) કાયો-
ત્સર્ગ વડે વંદનાદિ કરવાનો વિધિ બતાવેલો છે, તેથી એ 'ચૈત્યસ્તવ'
કહેવાય છે.

પ્રશ્ન—ચૈત્ય એટલે ?

ઉત્તર—ચૈત્ય એટલે જિંબ, મૂર્તિ કે પ્રતિમા. જિનમંદિરને પણ ચૈત્ય
કહેવામાં આવે છે.

પ્રશ્ન—ચૈત્ય કેનાં બનાવવામાં આવે છે ?

ઉત્તર—ચૈત્ય અરિહંત ભગવંતનાં બનાવવામાં આવે છે, કારણ કે
મુખ્ય ઉપાસના-આરાધના તેમની જ કરવાની હોય છે.

પ્રશ્ન—અરિહંતનાં ચૈત્ય શેનાં બનાવવામાં આવે છે ?

ઉત્તર—અરિહંતનાં ચૈત્ય રત્ન, સુવર્ણ, પાષાણ વગેરેનાં બનાવવામાં આવે છે. તે દેખાવમાં ઘણાં સુંદર હોય છે.

પ્રશ્ન—અરિહંતનાં ચૈત્યમાં વિશેષતા શી હોય છે ?

ઉત્તર—અરિહંતનાં ચૈત્યમાં વિશેષતા એ હોય છે કે તેનું મુખકમલ પ્રસન્ન હોય છે, તેના ચક્ષુઓમાં શાંતરસ ભરેલો હોય છે, તેના હાથમાં મોર્ધ જાતનાં શસ્ત્ર-અસ્ત્ર હોતાં નથી, એટલે તે વીતરાગતાનું અપૂર્વ દશ્ય બહુ કરે છે.

પ્રશ્ન—અરિહંતનાં ચૈત્યોની ઉપાસના કેવી રીતે કરવામાં આવે છે ?

ઉત્તર—અરિહંતનાં ચૈત્યોની ઉપાસના અંગપૂજા, અગ્રપૂજા અને ભાવપૂજા વડે કરવામાં આવે છે.

પ્રશ્ન—અંગપૂજા કેને કહેવાય ?

ઉત્તર—જલ, ચંદન, પુષ્પ વગેરે વડે અરિહંતનાં અંગોનું પૂજન કરવું, તેને અંગપૂજા કહેવાય.

પ્રશ્ન—અગ્રપૂજા કેને કહેવાય ?

ઉત્તર—અરિહંતનાં ચૈત્ય આગળ ધૂપ, દીપ, અક્ષત, નેવેલ, ફલ વગેરે મૂકવાં, તેને અગ્રપૂજા કહેવાય.

પ્રશ્ન—ભાવપૂજા કેને કહેવાય ?

ઉત્તર—અરિહંત ભગવંતની સ્તુતિ-સ્તવના કરવી તથા તેમનું બ્યાન ધરવું, તેને ભાવપૂજા કહેવાય.

પ્રશ્ન—અરિહંત ભગવંતનું ધ્યાન શી રીતે ધરાય ?

ઉત્તર—તે માટે ખાસ કાયોત્સર્ગ કરવામાં આવે છે અને તેમાં અરિ-
વંત ભગવંતનાં ચૈત્યનું આલંબન (ટેકો) લેવામાં આવે છે.

પ્રશ્ન—આલંબન લેવાનું કારણ શું ?

ઉત્તર—આલંબન લેવાથી મન તેના પર સ્થિર થાય છે. જો આલં-
બન ન લઈએ તો મન તેના પર સ્થિર થતું નથી.

પ્રશ્ન—અરિહંત લગવંતનાં ચૈત્યનું આલંબન લીધા પછી શું કરવામાં આવે છે ?

ઉત્તર—પ્રથમ તેમનાં વંદનનું નિમિત્ત લઈને ચિત્તને એકાગ્ર કરવામાં આવે છે. પછી તેમનાં પૂજનનું નિમિત્ત લઈ ચિત્તને એકાગ્ર કરવામાં આવે છે. આ રીતે સત્કારનું નિમિત્ત લઈને, સન્માનનું નિમિત્ત લઈને, બોધિકાલનું નિમિત્ત લઈને તથા મોક્ષનું નિમિત્ત લઈને ચિત્તને એકાગ્ર કરવામાં આવે છે અને તેના વડે વંદનાદિથી જે લાભો મળે છે, તે મળે એવી ઈચ્છા રાખવામાં આવે છે.

પ્રશ્ન—જુદા જુદા વિષયોમાં રમવાની ટેવવાળું ચિત્ત એકાગ્ર શી રીતે થાય?

ઉત્તર—જો શ્રદ્ધા કેળવવામાં આવે, સમજણ (મેધા) ખોલવવામાં આવે, ધૃતિ (ચિત્તની સ્વસ્થતા) રાખવામાં આવે, ધારણાનો અભ્યાસ કરવામાં આવે અને અનુગ્રેક્ષા (વારંવાર ચિંતન)નો ફરી ફરીને આશ્રય લેવામાં આવે, તો ચિત્ત એક વિષયમાં એકાગ્ર થઈ શકે છે.

૨૦ ‘કલ્લાણુકંદં’ થુઈ

[પંચજન સ્તુતિ]

મૂળ—

(ઉપેન્દ્રવજ્રા)

કલ્લાણુકંદં પદમં જિણિંદં,
સંતિં તચ્ચા નેમિજિણું મુણિંદં ।
પાસં પયાસં સુગુણિક્કઠાણું
ભત્તીઈ વંદે સિરિવદ્ધમાણું ॥૧॥

(ઉપજાતિ)

અપારસંસારસમુદપારં,
પત્તા સિવં દિંતુ સુઈકસારં ।
સંવે જિણિંદા સુરવિંદવંદા,
કલ્લાણુવલ્લીણુ વિસાલકંદા ॥૨॥
નિન્વાણુમગ્ગે વરજાણુકપ્પં,
પણાસિયાસેયસકુવાઈદપ્પં ।
મયં જિણાણું સરણું બુહાણું,
નમામિ નિચ્ચં તિજગપ્પહાણું ॥૩॥
કુંદિંદુગોપ્પીરતુસારવન્ના,
સરોજહત્થા કમલે નિસન્ના ।
વાઈસરી પુત્થયવગ્ગહત્થા
સુહાય સા અમ્હ સયા પસત્થા ॥૪॥

શાબ્દાર્થ—

કલ્પાણુકંદં—કલ્પાણુરૂપી વૃક્ષ-
ના મૂળને, કલ્પાણુનાં કારણને.

પદમં—પહેલા, આદિ.

નિષ્ણિદં—(નિનેન્દ્રને, તીર્થ કરને.

સંતિં—શ્રીશાન્તિનાથને.

તત્ત્વો—ત્યાર પછી.

નેમિનિષ્ણ—નેમિનિનને,

શ્રીનેમિનાથને.

મુષ્ણિદં—મુનિઓમાં શ્રેષ્ઠ.

પાસં—શ્રીપાશ્વનાથને.

પયાસં—પ્રકાશ સ્વરૂપ.

મુગુણિક્ષ્ણાણુ—સદ્ગુણોનાં એક
સ્થાનરૂપ, અથા સદ્ગુણો બધાં
એકત્ર થયા છે તેવા.

ભત્તીર્થ—ભક્તિતથી.

વંદે—વંદું છું.

સિરિવદ્ધમાણુ—શ્રીવર્ધમાનને,
શ્રીમહાવીરસ્વામીને.

અપારસંસારસમુદ્ધારં—

જેનો પાર પામવો મુશ્કેલ છે,

એવા સંસાર-સમુદ્રના કિનારાને.

પત્તા—પ્રાપ્ત થયેલા.

સિવં—કલ્પાણુ, મોક્ષપદ.

દિંતુ—આપો.

મુદ્ધકસારં—શ્રુતના એક સારરૂપ,

અથવા પવિત્ર વસ્તુઓમાં

વિશેષ સારરૂપ.

સંવે—સર્વ.

નિષ્ણિદા—નિનેન્દ્રો.

મુરવિંદવંદા—દેવસમૂહોવડે

વંદન કરવાને યોગ્ય.

કલ્પાણુવલ્લીણુ—કલ્પાણુરૂપી

વેલડીઓના.

વિસાલકંદા—મોટાં મૂળ સમાન.

નિવ્વાણુમગ્ગે—નિર્વાણુ

પ્રાપ્તિના માર્ગમાં.

વરજાણુકરૂપં—શ્રેષ્ઠ વાહનસમાન.

પણાસિયાસેસકુવાઈદરૂપં—

જેણે કુવાદીઓનું અભિમાન

પૂરેપૂરું નષ્ટ કર્યું છે, જેણે

એકાંતવાદોઓના સિદ્ધાંતોને

ખોટા સાબીત કરી ખતાવ્યા

છે.

મયં—મત, સિદ્ધાંત, દર્શન.

જિણાણું-જિનોતું, અરિહંતોતું.

સારણું-સરણરૂપ, આશ્રય લેવાને
યોગ્ય.

બુહાણું-વિદ્વાનોને.

નમામિ-હું નમું છું.

નિચ્ચ-નિત્ય, પ્રતિદિન.

તિજગપહાણું-ત્રણે જગ-
તમાં શ્રેષ્ઠ.

કુંદિંદુગોખીરતુસારવન્ના-
મોગરાતું ફૂલ, ચન્દ્રમા,
ગાયતું દૂધ અને ખરફ જેવા
શ્વેત વર્ણવાળી.

સરોજહૃથા-હાથમાં કમલને
ધારણ કરનારી.

અર્થસંકલના—

કમલે-કમલ ઉપર.

નિસન્ના-ખેડેલી.

વાઇસરી-વાગીસરી, શ્રુતદેવી,
સરસ્વતી.

પુત્રયવગ્ગહૃથા-પુસ્તકને

હાથમાં ધારણ કરનારી.

સુહાય-સુખને માટે યાચો.

સા-તે.

અમહુ-અમારા.

સયા-સદા.

પસથા-પ્રજ્ઞરત, સર્વ રીતે
શ્રેષ્ઠ.

કલ્યાણના કારણરૂપ પ્રથમતીર્થંકર શ્રીઋષભદેવને,
શ્રીશાંતિનાથને, મુનિઓમાં શ્રેષ્ઠ એવા શ્રીનેમિનાથને, પ્રકાશ-
સ્વરૂપ શ્રીપાર્શ્વનાથને તથા સદ્ગુણોનાં મુખ્ય સ્થાનરૂપ
શ્રીમહાવીરસ્વામીને હું ભક્તિથી વંદન કરું છું. ૧.

જેનો પાર પામવો મુશ્કેલ છે, એવા સંસારસમુદ્રના
કિનારાને પ્રાપ્ત થયેલા, દેવસમૂહવડે પણ વંદન કરવાને
યોગ્ય કલ્યાણરૂપી વેલડીઓનાં મોટાં મૂળ સમાન એવા સર્વે
જિનેન્દ્રો મને શાસ્ત્રના એક સારરૂપ અથવા પવિત્ર વસ્તુઓમાં
વિશેષ સારરૂપ મોક્ષ આપો. ૨.

શ્રીજિનેશ્વરદેવે પ્રરૂપેલો સિદ્ધાંત જે નિર્વાણપ્રાપ્તિના માર્ગમાં શ્રેષ્ઠ વાહન સમાન છે, જેણે સઘળા એકાંતવાદીઓના ઘમંડનો નાશ કર્યો છે, જે વિદ્વાનોને પણ આશ્રય લેવાને યોગ્ય છે, તથા જે ત્રણે જગતમાં શ્રેષ્ઠ છે, તેને હું નિત્ય નમું છું. ૩.

મોગરાના ફૂલ, ચંદ્ર, ગાયત્રું દૂધ અને ખરફના સમાન વર્ણવાળી, એક હાથમાં કમલ અને બીજા હાથમાં પુસ્તક ધારણ કરનારી, કમલ પર બેઠેલી અને સર્વ રીતે પ્રશસ્ત એવી વાગીશ્વરી (સરસ્વતી દેવી) સદા અમારા સુખને માટે થાઓ. ૪.

સૂત્રપરિચય :—

આ સૂત્રમાં ચાર સ્તુતિઓ છે. તેમાંની પહેલી સ્તુતિમાં શ્રી ઋષભદેવ, શ્રીશાંતિનાથ, શ્રીઅરિષ્ટનેમિ, શ્રીપાર્શ્વનાથ અને શ્રીમહાવીર સ્વામીને ભક્તિપૂર્વક નમસ્કાર કરવામાં આવ્યો છે. બીજી સ્તુતિમાં સર્વ ‘તીર્થ’કરોની સ્તુતિ કરવામાં આવી છે. ત્રીજી સ્તુતિમાં શ્રુતગ્રાન (દ્વાદશાંગી)ની સ્તુતિ કરવામાં આવી છે અને ચોથી સ્તુતિમાં વાગીશ્વરી (સરસ્વતી)ની સ્તુતિ કરવામાં આવી છે.

ચૈત્યવંદન—દેવવંદનમાં આ સ્તુતિઓ બોલાય છે.

૨૧ સામાયિક લેવાનો વિધિ

સામાયિકમાં જોઈતી વસ્તુઓ—

૧. શુદ્ધ વસ્ત્ર. ૨. કટાસણું. ૩. મુદ્રપત્તી. ૪. સાપડો. ૫. ધાર્મિક પુસ્તક. ૬. ચરવળો. ૭. ઘડી કે ઘડીયાળ. ૮. નવકારવાળી.

૧. પ્રથમ શુદ્ધ વસ્ત્ર પહેરવાં. પછી—

૨. ચરવળાથી જગા પૂંજને શુદ્ધ કરવી.

૩. ગુરુનો યોગ ન હોય તો એક બંચા આસન ઉપર ધાર્મિક પુસ્તક કે નવકારવાળી મૂકવી. પછી—

૪. મુહપત્તી ડાબા હાથમાં રાખીને જમણા હાથ તેની સન્મુખ રાખવો. પછી—

૫. ‘નમસ્કારમંત્ર’ તથા ‘પંચિંદ્રિયસૂત્ર’ કહીને તેમાં આચાર્યની સ્થાપના કરવી, એટલે બધી ક્રિયા આચાર્યની સામે તેમની સંમતિથી થાય છે. એમ સમજવું. પછી—

૬. એક ‘ખમાસમણ’ દહને ‘ધરિયાવહી સૂત્ર’ કહેવું.

૭. પછી ‘તસ્સઉત્તરી’ તથા ‘અન્નતથ’ સૂત્ર કહી (‘ચંદ્રેસુ નિમ્મલયરા’ સુખીના) એક લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો. લોગસ્સ ન આવડતો હોય તો ચાર વાર ‘નમસ્કારમંત્ર’ બોલવો.

૮. કાઉસ્સગ્ગ પારીને પ્રગટ ‘લોગસ્સ’ બોલી, એક ‘ખમાસમણ’ દેવું. પછી—

૯. ‘ધ્વજાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! સામાયિક મુહપત્તી પડિલેહુ’ ? ‘ધ્વજ’ એમ કહીને પચાસ બોલથી મુહપત્તી પડિલેહવી.

૧૦. પછી એક ‘ખમાસમણ’ દહને ‘ધ્વજાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! સામાયિક સંદિસાહુ’ ? ‘ધ્વજ’ એમ કહીને—

૧૧. એક ‘ખમાસમણ’ દહ ‘ધ્વજાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ સામાયિક ઠાઉ’ ? ‘ધ્વજ’ એમ કહેવું.

૧૨. પછી બે હાથ લલાટે નેડી એકવાર ‘નમસ્કારમંત્ર’ ગણવો.

૧૩. પછી ‘ધ્વજકારી ભગવન્ ! પસાય કરી સામાયિક દંડક ઉચ્ચરાવોળ !’ એમ કહેવું. ત્યારે ગુરુ અથવા વડીલ ‘કરેમિજાંતે !’ સૂત્ર ઉચ્ચરાવે. ને ગુરુ અથવા વડીલ ન હોય તો સામાયિક લેનારે પોતે એ સૂત્ર બોલવું.

૧૪. પછી એક ‘ખમાસમણ’ દહ ‘ધ્વજાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! એસણે સંદિસાહુ’ ? ‘ધ્વજ’ કહી એક ‘ખમાસમણ’ દહ—

૧૫. ‘ધ્વજાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! એસણે હાથે ?’ ‘ધ્વજ’
કહી એક ‘ખમાસમણ’ દધે—
૧૬. ‘ધ્વજાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! સજ્જાય સંદિસાહ ?’
‘ધ્વજ’ કહી એક ‘ખમાસમણ’ દધે—
૧૭. ‘ધ્વજાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! સજ્જાય કરું ?’ કહી બે હાથ
જોડી ત્રણ વાર ‘નમસ્કાર મંત્ર’ બોલી, બે ઘડો એટલે
અડતાલીસ મિનિટ સુધી ધર્મધ્યાન કરવું. (શાસ્ત્રોનો પાઠ
લેવો, તેનો અર્થ શીખવો, તે સંબંધી પ્રશ્નોત્તરો કરવા,
ધર્મકથા સાંભળવી, અનાતુપૂર્વી ગણવી, માળા ફેરવવી,
અરિહંતનો જાપ કરવો કે ધર્મધ્યાનનો અભ્યાસ કરવો.
એ ધર્મધ્યાન કહેવાય છે.)

૨૨ સામાયિક પારવાનો વિધિ

૧. પ્રથમ એક ‘ખમાસમણ’ દધને ‘ધરિયાવહી સૂત્ર’ કહેવું.
૨. પછી ‘તરસકિતરી’ ‘અન્નતથ’ સૂત્ર કહી (ચંદેસ નિમ્મલયરા
સુધી) એક લોગરસનો અથવા ચાર નમસ્કારનો કાઉરસગ્ગ
કરવો. પછી કાઉરસગ્ગ પારીને—
૩. પ્રગટ ‘લોગરસ’ કહી એક ‘ખમાસમણ’ દેવું. પછી—
૪. ‘ધ્વજાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! મુહપત્તી પડિલેહું ?’ ‘ધ્વજ’
એમ કહીને પચાસ બોલથી મુહપત્તી પડિલેહવી.
૫. પછી એક ‘ખમાસમણ’ દધને ‘ધ્વજાકારેણ સંદિસહ ભગ-
વન્ ! સામાયિક પારું ?’ ‘યથાશક્તિ’ એમ કહી.
૬. ‘ખમાસમણ’ દધને ‘ધ્વજાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! સામાયિક
પાયું ?’ ‘તહત્તિ’ એમ કહીને—
૭. જમણો હાથ ચરવળા અથવા કટાસણા ઉપર સ્થાપીને એક
નમસ્કાર મંત્ર ગણી ‘સામાયિકવયણુત્તો’ સૂત્ર કહેવું.

૮. પછી જમણો હાથ સવળો રાખી, એક નમસ્કાર મંત્ર ગણી સ્થાપનાચાર્ય યોગ્ય સ્થાને મૂકવા.

ઉપરા-ઉપર એ કે ત્રણ સામાયિક કરી શકાય, તેમાં દરેક વખતે સામાયિક લેવાનો વિધિ કરવો, પરંતુ તેમાં ‘સજ્ઞાય કરુ’ ને બદલે ‘સજ્ઞાયમાં છુ’ એમ કહેવું, પણ-દરેક વખતે સામાયિક પારવું નહિં. એ સામાયિક કરવાં હોય તો એ પૂરાં થયે અને ત્રણ કરવાં હોય તો ત્રણ પૂરાં થયે, એક વાર પારવું. ને એકી સાથે આઠ-દસ સામાયિક ભેગાં કરવાં હોય તો પણ ત્રણ ત્રણ સામાયિક પૂરાં થયે પારવાં.

૨૩ દેવદર્શન તથા ચૈત્યવંદનનો વિધિ

૧. પ્રથમ શુદ્ધ વસ્ત્ર પહેરી એક વાટવામાં ચોખ્ખા, બદામ, નૈવેદ્ય વગેરે લઈ દેરાસરે જવું. પ્રથમ દ્વારમાં પ્રવેશ કરતાં ‘નિસીદિ’ બોલવી. પછી રંગમંડપમાં પ્રવેશ કરતાં બીજી ‘નિસીદિ’ બોલવી અને જિનેશ્વરની મૂર્તિના દર્શન કરતાં બાવપૂર્વક સ્તુતિ બોલવી. પછી ત્રણ પ્રદક્ષિણા દર્શ ચોખ્ખા, બદામ, નૈવેદ્ય વગેરે પરમાત્મા સમક્ષ બાજે ઉપર ચડાવવાં. અને પછી ત્રીજી ‘નિસીદિ’ બોલી ચૈત્યવંદન કરવું.
૨. પ્રથમ ત્રણ ‘ખમાસમણ’ દેવાં, પછી ડાબો હાથ ઉભો રાખી ઉતરાસણ નાખી એ હાથ નેડી, ‘ધચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવત્ ચૈત્યવંદન કરુ’ ! ‘ધચ્છ’ કહી—
૩. ‘જગચિંતામણિ’ ચૈત્યવંદન કહેવું, અથવા ‘સકલકુશલવલ્લિ’ સ્તુતિ x કહી કોઈ પણ પૂર્વાચાર્યકૃત ચૈત્યવંદન કહેવું.

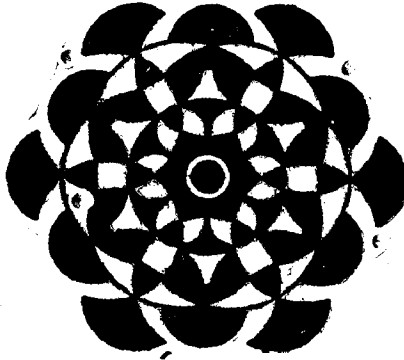
x સકલકુશલવલ્લિપુષ્કરાવર્તભેદો,

દુરિતતિમિરભાનુઃ કલ્પવૃક્ષોપમાનઃ ।

ભવજલનિધિપોતઃ સર્વસંપત્તિહેતુઃ,

સ ભવતુ સતતં વઃ શ્રેયસે શાન્તિનાથઃ ॥૧૧॥

૪. પછી 'જ' કિંચિ' કહી 'નમોત્યુ ભુ' સૂત્ર કહેવું.
૫. પછી 'જવંતિ ચેઈઆઈ' સૂત્ર કહી એક 'ખમાસમણ' દેવું.
૬. પછી 'જવંત કેવિ સાહ' તથા 'નમોડહંત' સૂત્ર કહેવાં.
૭. પછી સ્તવન અથવા 'ઉવસગ્ગહરં' સ્તોત્ર કહેવું.
૮. પછી બે હાથ મસ્તકે ધરી 'જયવીયરાય' સૂત્ર 'આભવમખંડા' સુધી કહેવું; પછી બે હાથ નીચા ઉતારી બાકીનું 'જયવીયરાય' સૂત્ર પૂરું કરવું.
૯. પછી ઉભા થઈ 'અરિહંતચેઈયાણ' સૂત્ર કહી 'અન્નત્ય' સૂત્ર કહી એક નમસ્કારનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો.
૧૦. પછી કાઉસ્સગ્ગ પારીને 'નમોડહંત' સૂત્ર કહીને થોપ કહેવી. પછી એક 'ખમાસમણ' દેવું.

અમારાં પ્રકાશનો

૧ શ્રી પ્રતિક્રમણસૂત્ર પ્રબોધટીકા	ભાગ ૧ લો	૫-૦૦
* ૨ શ્રી પ્રતિક્રમણસૂત્ર પ્રબોધટીકા	ભાગ ૨ જો	૫-૦૦
૩ શ્રી પ્રતિક્રમણસૂત્ર પ્રબોધટીકા	ભાગ ૩ જો	૫-૦૦
* ૪ પ્રતિક્રમણની પવિત્રતા		૦-૩૭
* ૫ શ્રી પંચપ્રતિક્રમણસૂત્ર (પ્રબોધટીકાનુસારી-ગુજરાતી)		૨-૦૦
* ૬ શ્રી પંચપ્રતિક્રમણસૂત્ર (પ્રબોધટીકાનુસારી-હિંદી)		૨-૦૦
૭ સચિત્ર સાર્થ સામાયિક ચૈત્યવંદન (ખીજી આવૃત્તિ)		૧-૦૦
૮ યોગપ્રદીપ		૧-૫૦
૯ તત્ત્વાનુશાસન		૧-૦૦
* ૧૦ ધ્યાનવિચાર (સચિત્ર)		અમૂલ્ય
* ૧૧ નમસ્કારસ્વાધ્યાય (સચિત્ર) (પ્રાકૃત વિભાગ)		૨૦-૦૦
૧૨ ઋષિમંડલસ્તવયંત્રાલેખન		૩-૦૦
૧૩ ઋષિમંડલયંત્ર (ત્રિરંગી આર્ટ પેપર ઉપર)		૧-૦૦
૧૪ નમસ્કારસ્વાધ્યાય (સચિત્ર) (સંસ્કૃત વિભાગ)		૧૫-૦૦
15 A Comparative Study of The Jain Theories of Reality and Knowledge		15-00
૧૬ સર્વસિદ્ધાન્તપ્રવેશક		૧-૦૦
૧૭ જિનસ્નાત્રવિધિ તથા અર્હંતલિપેકવિધિ		૨-૦૦
* ૧૮ લોગસ્સૂત્ર સ્વાધ્યાય		૭-૦૦
૧૯ યોગસાર		૨-૦૦
20 Praman-naya-Tattvalokalamkar (With English Transletion)		20-00

• આ નિશાનીવાળા ગ્રંથો અપ્રાપ્ય છે.

છપાનાર ગ્રંથો

- ૧ સૂરિમંત્રકલ્પસમુચ્ચય ભાગ ૧ લેા
- ૨ યોગશ્ચાસ્ત્રના અષ્ટમ પ્રકાશતુ સવિસ્તર વિવરણ
- ૩ શ્રી પંચપ્રતિકમણ્ડલ (પ્રભોધટીકાનુસારી-હિંદી) (ખીજી આવૃત્તિ)
- 4 Nyayavatar AND Nayakarnika with english Transletion
- ૫ સામ્યશતક તથા સમતાશતક
- ૬ શત્રુજન્ય ધાતુપ્રતિમાલેખસંગ્રહ

